

สภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน
ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

ปริญญานิพนธ์
ของ
จตุพร บรรจงเสนาะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551

สภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน
ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

ปริญญานิพนธ์
ของ
จตุพร บรรรเริงเสนาะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน
ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ
ของ
จตุพร บรรเร้งเสนาะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2551

จตุพร บรรณเรณู. (2551). *สภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย, รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.83 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 5 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ได้จำนวน 368 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

1.1 ด้านบุคลากร โดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 88.32 อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 95.65 มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬาทุกวัน ร้อยละ 60.05 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 93.21 ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเป็นกองเชียร์มากที่สุด คือ ร้อยละ 52.45

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 โดยรวม นักเรียนมีความต้องการให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายใน โดยเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 49.73 ต้องการให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน โดยเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 55.16 ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬาทุกวัน ร้อยละ 84.24 และนักเรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน โดยการเป็นนักกีฬา ร้อยละ 46.47

1.2 ด้านงบประมาณ โดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมทุกด้าน ร้อยละ 33.97 นักเรียนไม่ได้ขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ร้อยละ 34.78 ปัจจุบันนักเรียนไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 48.64 และนักเรียนใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมการแสดงเชียร์มากที่สุด คือ ร้อยละ 32.61

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตใน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ นักเรียนต้องการให้ผู้ปกครอง และหน่วยงาน

ภายนอกสนับสนุนงบประมาณในด้าน อาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 33.95 และร้อยละ 33.24 ตามลำดับ นักเรียนไม่ต้องการออกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 73.64 และ นักเรียนต้องการใช้งบประมาณในกิจกรรมด้านการแสดงเชียร์ มากที่สุด คือ ร้อยละ 25.00

1.3 ด้านสนามและอุปกรณ์ โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่าจำนวนสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน มีความเพียงพอ ร้อยละ 63.86 สภาพสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน มีมาตรฐาน ร้อยละ 44.57 อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ส่วนใหญ่มีมาตรฐาน ร้อยละ 51.36 จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงเชียร์ มีความเพียงพอ ร้อยละ 73.10

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิตใน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ โดยรวมนักเรียนมีความต้องการสนามฟุตบอลที่ได้มาตรฐาน มากที่สุด ร้อยละ 43.75 นักเรียนต้องการใช้อุปกรณ์ในการแข่งขันกีฬายี่ห้อ Nike มากที่สุด ร้อยละ 52.72 Adidas ร้อยละ 32.34 FBT ร้อยละ 4.62 Grand sport ร้อยละ 3.26 และยี่ห้ออื่นๆ ร้อยละ 7.07 และนักเรียนมีความต้องการอุปกรณ์ในการแสดงเชียร์ มากที่สุด คือ พู่ ร้อยละ 52.45

1.4 ด้านการจัดการแข่งขัน โดยรวม ปัจจุบันมีการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลาพักเที่ยงและหลังเลิกเรียน ร้อยละ 45.65 ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬาภายในในปัจจุบัน คือ ครู-อาจารย์ ร้อยละ 53.53 ระยะเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ โดยรวมมีเวลาประมาณ 1 เดือน ร้อยละ 42.12 และในแต่ละสัปดาห์ไม่มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 57.07

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตใน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน โดยรวม นักเรียนต้องการให้แข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน มากที่สุด ร้อยละ 35.05 ชนิดกีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บาสเกตบอล, กรีฑา และฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 88.32, 87.77 และ 84.51 ตามลำดับ ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬาภายในที่นักเรียนต้องการ คือ ครู-อาจารย์ ร้อยละ 42.93 นักเรียนต้องการเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ ประมาณ 3 เดือน ร้อยละ 33.64 และนักเรียนต้องการให้มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน สัปดาห์ละ 3 – 4 วัน ร้อยละ 34.78

CONDITIONS AND NEEDS OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN
BANGKOK AREA DEMONSTRATION SCHOOLS FOR THE INTRAMURAL
SPORTS ORGANIZATION IN THE ACADEMIC YEAR 2007

AN ABSTRACT
BY
JATUPORN BANROENGSAHOH

Present in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2008

Jatuporn Banroengsanoh. (2008). *Conditions and needs of secondary school students in Bangkok area demonstration schools for the intramural sports organization in the academic year 2007*. Master Thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assist. Prof. Phan Jiranai, Assoc. Prof. Wattana Suthipan.

This study was intended to investigate conditions and needs of secondary school students in Bangkok area demonstration schools for the intramural sports organization in the academic year 2007. The subjects of 368 students were random simply sampled from 5 demonstration schools in Bangkok area. The data were collected by the writer's constructed questionnaire with its reliability of .83.

After the data were treated for frequency and percentage, it was found as follows:

1. Conditions and needs:

1.1. For personnel, as a whole, it was found that the administrators took part in the intramural sports organization, 88.32%. The instructors took part in the opening and closing ceremony, 95.65%. There were nurses present at the venues regularly, 60.05%. The students also took part in the activity, 93.21%. However, the majority of students took part in cheering activities, 52.45%, the highest.

As a whole for the needs, it was expected that the administrators participated in the activity, 49.75%. The instructors were also expected to participate in the opening and closing ceremony as well as in the activity, 55.16%. Nurses were expected to be present at the venues regularly, 84.24%. Finally, the students were expected to participate in the activity as athletes, 46.47%.

1.2. For budget, as a whole, the parents supported all activities, 33.97%. There were no requests for outside supports from the students, 34.78%. The students were not required to support expenses for the activity, 48.64%. The highest expense for the students was to support cheering activities, 32.61%.

For the needs, the students expected supports from parents and outside agencies for food and drinks, 33.95% and 32.24%, respectively.

1.3. For venues and equipment, they were rated sufficient, 63.86%. The venues were up to standards, 44.57%. Most of the sport equipment was up to standards, 51.36%. The equipment for cheering activities was sufficient, 73.10%.

As a whole, the needs for standard football fields were the highest, 43.75%. The most needed sport equipment was from Nike 52.72%, Adidas 32.34%, FBT 4.62%, Grand Sport 3.26% and others 7.07%. Overall, the most needed equipment for cheering activities was pom-pom materials, 52.45%.

1.4. For organization, as a whole, it was organized for the activity during the lunch time break and after school, 45.65%. The referees were selected from the instructors, 53.53%. As a whole, duration for cheering preparation was 1 month, 42.12%. Finally, each division of color teams was not trained for the activity, 57.07%.

For the needs, as a whole, it was found that the most needed time for organized competitions was after school, 35.05%. The most needed 3 sports were basketball, athletics, and football, 88.32%, 87.77%, and 84.51% respectively. The students needed referees from the instructors, 42.93%. The students needed about 3 months to prepare for cheering activities, 33.64% and finally, time needed for training was 3-4 days a week, 34.78%.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อย และสมบูรณ์ เพราะผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลีย์ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานสอบปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ข้อเสนอแนะ และการปรับปรุงด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อาจารย์พูลศักดิ์ เทศนิยม และผู้บริหารโรงเรียนที่ได้ให้การสนับสนุนในการทำวิจัยในครั้งนี้ อีกทั้งขอขอบคุณอาจารย์ นักเรียน และเจ้าหน้าที่ จากโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายมัธยม) โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ฝ่ายมัธยม) และโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์แบบและสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการด้านพลศึกษาจนทำให้ผู้วิจัยสามารถค้นคว้าข้อมูลและจัดทำปริญญานิพนธ์ได้ประสบผลสำเร็จ ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อจิโรจ คุณแม่ณัฐธรา บรรจงเสนาะ ที่ให้กำเนิดและส่งเสริมให้ได้รับการศึกษา

ขอขอบคุณนางวาทิตเอกหญิง พรทิพย์ พุ่มกำพล นางสาวอโณทัย เอ็มสมบูรณ์ ญาติพี่น้อง รวมไปถึงเพื่อนในรุ่นและผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุน และให้กำลังใจเป็นอย่างดีเสมอมา

จิตพร บรรจงเสนาะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ประวัติโรงเรียน	5
ความหมายของความต้องการ	17
ความหมายของการจัดการแข่งขันกีฬา	18
ชนิดของการแข่งขัน	19
ความสำคัญของกีฬา	20
ความสำคัญของการแข่งขันกีฬา	21
ความหมาย ประวัติความเป็นมาของการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
งานวิจัยในต่างประเทศ	42
งานวิจัยในประเทศ	46
3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	50
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย	84
สรุปผลการวิจัย.....	85
อภิปรายผล	87
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	89
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	89
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	93
ภาคผนวก ก	94
ภาคผนวก ข	103
ประวัติย่อผู้วิจัย	105

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีและเพศ.....	50
2 ความถี่และร้อยละ รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 368).....	55
3 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านบุคลากร (n = 368).....	56
4 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ (n = 368)....	58
5 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ (n = 368).....	60
6 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน (n = 368).....	62
7 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านบุคลากร จำแนกตามเพศ	65
8 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ จำแนกตามเพศ.....	67
9 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ จำแนกตามเพศ.....	69
10 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน จำแนกตามเพศ.....	71
11 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านบุคลากร จำแนกตาม ระดับช่วงชั้น.....	74
12 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ จำแนกตามระดับช่วงชั้น.....	76

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ จำแนกตามระดับช่วงชั้น.....	79
14 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน จำแนกตามระดับช่วงชั้น.....	81

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้านั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทรัพยากรบุคคลในชาติก่อน เพราะประเทศชาติจะต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งหมายถึง บุคคลที่มีความสามารถทางสติปัญญา มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีวินัยและน้ำใจเป็นนักกีฬา กิจกรรมกีฬาสามารถที่จะปลูกฝังคุณภาพดังกล่าวให้เกิดขึ้นแก่ทรัพยากรบุคคลในชาติได้ ซึ่งการแข่งขันกีฬาก็เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งในการส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และเป็นการพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัย อดทน อดกลั้น มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสมกับวัย มีความสุขุมรอบคอบ มั่นคง รู้จักเคารพสิทธิหน้าที่ของตนเองและบุคคลอื่น ยอมรับความคิดเห็นของหมู่คณะซึ่งเป็นรากฐานสำหรับการพัฒนาประเทศทางด้านต่างๆ ฉะนั้นกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ ซึ่งนักการศึกษามีความเชื่อและยอมรับกันว่ายิ่งโลกมีความเจริญมากขึ้นเท่าไรความต้องการของคนในการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น และนอกจากนี้รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยยังให้ความสำคัญต่อการกีฬาเป็นอย่างดี ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และ สังคม โดยเน้นการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างสรรค์ความรู้ที่เกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมแห่งการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาบุคคลในชาติให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (คำชี้แจงประกอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542)

นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2545) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ได้มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนทางด้านปัญญา พัฒนาระบบความคิดอย่างมีวิจารณญาณ การตัดสินใจและการแก้ปัญหาโดยการให้ผู้เรียน เรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง เข้าใจธรรมชาติ และ ชีวิต รู้จักเข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น รักการออกกำลังกาย และ เล่นกีฬา รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีเพื่อให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้องเหมาะสมทั้งในด้านการป้องกัน การส่งเสริม และการดำรงไว้ซึ่งสุขภาพที่ดีอย่างถาวรทั้งตนเองและครอบครัว รวมถึงชุมชนซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2545 – 2549 ซึ่งเป็นแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติที่มารองรับนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ สังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 9 พุทธศักราช 2545 – 2549 โดยการนำเอานโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติมาจัดทำให้เป็นรูปธรรม โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแผนงาน หลักที่ 2 ของแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 พุทธศักราช 2545 – 2549 ได้เน้นการพัฒนากีฬามวลชน โดยเน้นการส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มได้มีการเล่นกีฬา และ ออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และ สติปัญญา รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

โรงเรียนสาธิตที่อยู่ในการดูแลของมหาวิทยาลัย ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย จึงได้มีเป้าหมายในการส่งเสริมกิจกรรมทางด้านกีฬา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาความเจริญเติบโต เพื่อส่งเสริมด้านความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะ ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นทีมอย่างมีคุณภาพ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถด้านกีฬา และ เพื่อเป็นโอกาสสำคัญที่นักเรียนทุกคนจะได้เรียนรู้การเป็น ผู้เล่น ผู้ชม และผู้ให้การสนับสนุนการกีฬาที่ดี ดังคำกล่าวที่ว่า “ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ” ดังนั้นเพื่อสนองเป้าหมายการส่งเสริมกิจกรรมทางด้านกีฬาข้างต้น โรงเรียนสาธิตจึงได้มีการจัดกิจกรรมกีฬากายในมาอย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูพลศึกษาในโรงเรียนสาธิต ซึ่งมีหน้าที่ในการสอนวิชาพลศึกษา และ ช่วยจัดกิจกรรมทางด้านกีฬาของโรงเรียนจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนเพื่อให้ได้สารสนเทศเป็นแนวทางเสนอแนะในการจัดการแข่งขันให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนในโรงเรียนสาธิตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อทราบถึงความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางปรับปรุงและพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬากายในให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนรวมถึงเป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้ได้อย่างกว้างขวางและชัดเจนยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 5 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 8,489 คน เป็นนักเรียนชาย 4,208 คน และหญิง 4,281 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 368 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง
2. ระดับช่วงชั้น แบ่งเป็น
 - 2.1 ช่วงชั้นที่ 3
 - 2.2 ช่วงชั้นที่ 4

ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและความต้องการในการจัดแข่งขันกีฬาภายใน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพ** หมายถึง ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นจากความคิด และการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดแข่งขันกีฬาภายใน โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร
2. **ความต้องการ** หมายถึง ความรู้สึก ความคาดหวังของบุคคลที่อยากจะมีต้องการที่จะได้สิ่งต่าง ๆ ที่ตนชอบและอยากจะเป็นไปตามความรู้สึกที่มีอยู่เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาภายใน การวิจัยครั้งนี้สนใจศึกษาความต้องการใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสนามและอุปกรณ์ และด้านการจัดการแข่งขัน
3. **การแข่งขันกีฬาภายใน** หมายถึง กิจกรรมทางด้านกีฬาของนักเรียนที่จัดการแข่งขันขึ้นภายในโรงเรียนในแต่ละปีการศึกษา
4. **โรงเรียนสาธิต** หมายถึง โรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยเดิมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย
 - 4.1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 - 4.2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

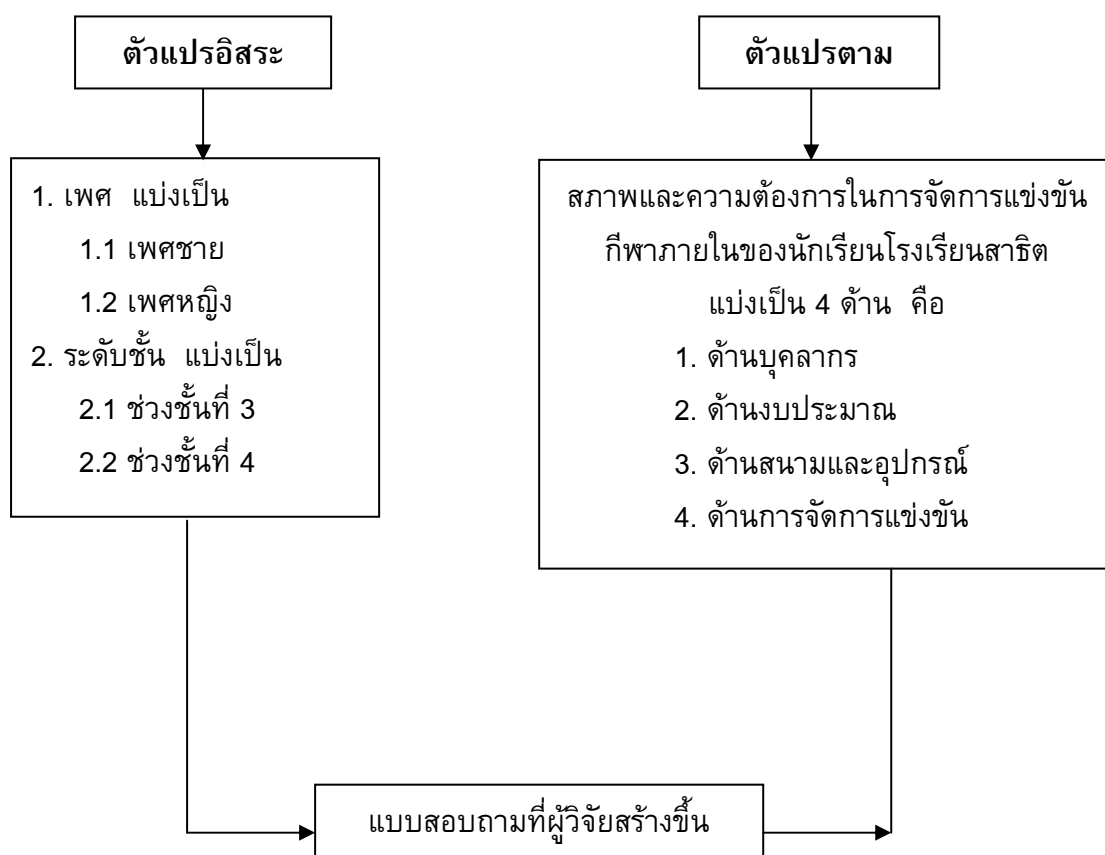
4.3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์

4.4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง สังกัดมหาวิทยาลัยรามคำแหง

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนโรงเรียนสาธิตที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันทั้ง 5 โรงเรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “สภาพความต้องการของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550” เป็นการศึกษาเพื่อสำรวจความต้องการในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬากายใน การวิจัยดังกล่าว ต้องอาศัยข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานซึ่งจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ประวัติโรงเรียน
2. ความหมายของความต้องการ
3. ความหมายของการจัดการแข่งขันกีฬา
4. ชนิดของการแข่งขัน
5. ความสำคัญของกีฬา
6. ความสำคัญของการแข่งขันกีฬา
7. ความหมาย ประวัติความเป็นมาของการจัดการแข่งขันกีฬากายใน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในประเทศ

ประวัติโรงเรียน

ประวัติโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีฐานะเป็นภาควิชาโรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งอยู่ที่เลขที่ 2 ถนนอังรีดูนังต์ แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

โรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2496 ตามดำริของ ฯพณฯ ศาสตราจารย์หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในขณะนั้น โดยเริ่มวางโครงการดำเนินการจัดการเรียนการสอน กำหนดตั้งเป็นหน่วยสาธิตในแผนกฝึกหัดครูมัธยมโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พญาไท สังกัดกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ นับเป็นโรงเรียนสาธิตแห่งแรกในประเทศไทย

ปีการศึกษา 2497 เปิดรับนักเรียนเป็นปีการศึกษาแรกในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ป.5 ในปัจจุบัน) 2 ห้อง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.2 ในปัจจุบัน) 1 ห้อง โดยใช้เรือนไม้ชั้นเดียว ที่อยู่ในบริเวณเดียวกับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาด่านถนนสนามม้า (ถนนอังรีดูนังต์ ในปัจจุบัน) เป็นสถานที่เรียน การแต่งกายของนักเรียนในยุคแรก ใช้ชุดนักเรียนปักอักษรย่อ ต.อ. และใช้

เครื่องหมายพระเกี้ยวธรรมจักรเป็นตราประจำโรงเรียนพร้อมทั้งกำหนดให้มีสีประจำโรงเรียนมาพร้อมกับการก่อตั้งโรงเรียน โดย ขพนขศาสตราจารย์หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล ได้ให้สีที่เป็นสิริมงคลเป็นสีประจำโรงเรียนไว้ 2 สี คือ

1. สีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์ (ตามที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงบัญญัติไว้ในพระราชกำหนดธงชาติ พ.ศ. 2460)
2. สีชมพู หมายถึง สีประจำวันพระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าอยู่หัว

ปีการศึกษา 2499 ยกฐานะเป็นโรงเรียนมัธยมสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ และเปิดทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา 6 ชั้น จึงได้มีการขยายสถานที่เรียน เพิ่มขึ้นให้เหมาะสม

ปีการศึกษา 2506 โรงเรียนได้ขยายชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้น ม.ศ.4 แผนกทั่วไป) โดยเฉพาะนักเรียนที่สำเร็จชั้น ม.3 ของโรงเรียน

ปีการศึกษา 2509 จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพิ่มขึ้นอีก 2 แผนก ได้แก่ แผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลปะ

ปีการศึกษา 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน ได้เปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โรงเรียนจึงเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน หรือโรงเรียนสาธิต มศว ปทุมวัน สังกัดมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ทบวงมหาวิทยาลัย และเปลี่ยนใช้อักษรย่อของโรงเรียนเป็น ส.มศว และเครื่องหมายรูปกราฟเป็นเครื่องหมายประจำโรงเรียน

ปีการศึกษา 2524 โรงเรียนได้เปลี่ยนระดับชั้นเรียนตามระบบการศึกษาของชาติ (แบบ 6:3:3) เป็นระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 และจัดตั้งหมวดวิชาขึ้นใหม่ เพื่อสอนในวิชาบังคับพื้นฐานวิชาชีพตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ หมวดวิชาคหกรรมศาสตร์ ศิลปกรรม ศิลปหัตถกรรม และพาณิชยกรรม โดยโรงเรียนได้จัดแผนการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปีการศึกษา 2530 โรงเรียนเปิดสอนคอมพิวเตอร์ นับเป็นโรงเรียนแห่งแรกที่เปิดสอนหลักสูตรคอมพิวเตอร์ และจัดสอนวิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาพื้นฐานอาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและเปิดสอนในตอนเย็นหลังเลิกเรียนเป็นการเสริมความรู้ ให้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ปีการศึกษา 2537 จากการที่โรงเรียนเล็งเห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการติดต่อสื่อสารกับสังคมโลก และตระหนักถึงหน้าที่ในการพัฒนาบุคลากร ให้มีความสามารถทางภาษาต่างประเทศ จึงได้เปิดสอนวิชาพื้นฐานอาชีพสาขาภาษาญี่ปุ่น ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปีการศึกษา 2540 จากการศึกษาที่ประเทศไทยอย่างเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งเกิดจากความก้าวหน้าด้านวิทยาการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยที่ทำให้โลกอยู่ในภาวะไร้พรมแดน ทุกคนมีโอกาสในการเรียนรู้ รับข้อมูลข่าวสารโดยสื่อ ทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน และกระตุ้นให้นักเรียน เกิดการตื่นตัว สนใจที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มขึ้นโรงเรียนจึงได้ดำเนินโครงการต่างๆ

ปรัชญา

การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม

การศึกษาเป็นการสร้างความเจริญงอกงาม สร้างองค์ความรู้ในศาสตร์ต่างๆ เพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีคุณภาพและสร้างกระบวนการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีชีวิตอยู่ในสังคมด้วยปัญญา

คติพจน์

“สมรรถภาพในการปรับตัว คือ ความสำเร็จในชีวิต”

ปณิธาน

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีเจตจำนงที่จะผลิตนักเรียน ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน โดยตระหนักถึงความสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ศิลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม รวมทั้งการเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย การเข้าใจหลักเศรษฐกิจพื้นฐาน และมีความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพ การปฏิบัติงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

พันธกิจ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มุ่งการพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณภาพในระดับมาตรฐานสากล สมบูรณ์ด้วยความรู้ความสามารถ และสุขภาพอนามัย ปลอดภัยจากโรคภัยและสิ่งเสพติดรวมทั้งความเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ปฏิบัติการทำงานอย่างเป็นระบบ โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรโรงเรียนในด้านต่างๆ เพื่อให้เป็นแหล่งวิจัยค้นคว้าศึกษา ทดลอง พัฒนานวัตกรรมการศึกษา สาธิตการสอนให้เป็นแบบอย่าง การฝึกสอนฝึกงานของนิสิตเพื่อส่งเสริมการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพในสายวิชาชีพครู ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนการให้บริการแก่ชุมชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพสมบูรณ์ ทั้งด้านความรู้ความสามารถ ด้านสุขภาพพลามัย และด้านคุณธรรม จริยธรรม
2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดอย่างมีเหตุผลในอันที่จะรักชาติ นับถือศาสนา ยึดมั่นในสถาบันพระมหากษัตริย์และเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย
3. เพื่อให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีทิศทางในการคิดเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมและรู้จักประสานประโยชน์ด้วยความเที่ยงธรรมเพื่อความสงบสุขของสังคม

4. เพื่อให้แก่นักเรียนภูมิใจในความเป็นคนไทย มีเจตคติและค่านิยมที่พึงงามต่อศีลธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ
5. เพื่อให้บุคลากรมีการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพในการทำงาน
6. เพื่อให้โรงเรียนเป็นต้นแบบในด้านการศึกษา วิจัย ค้นคว้า พัฒนาการเรียนการสอนและส่งเสริมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ประวัติโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2501 โดยศาสตราจารย์ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา เพื่อให้เป็นสถานฝึกปฏิบัติการทางการศึกษาและเป็นสถานที่ฝึกการปฏิบัติงานครูของครุศาสตร์ก่อนที่นิสิตจะจบการศึกษาเพื่อไปปฏิบัติหน้าที่ครูต่อไป

เมื่อโรงเรียนก่อตั้งและเริ่มดำเนินการนั้น ต้องประสบปัญหาหลายประการ อันเนื่องมาจากการขาดแคลนงบประมาณ ทำให้ไม่มีสถานที่เรียนที่แน่นอน จนกระทั่งถึงสมัยท่านศาสตราจารย์อำไพ สุจริตกุล ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนก็ได้สถานที่เรียนถาวร คือ บริเวณบ้านพักอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มาสอนภาษาเยอรมันในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (อยู่ตรงข้ามโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาในปัจจุบัน) คือ บ้าน ดร.ไคลน์ (Kline) ซึ่งขณะนั้นอยู่ในสภาพทรุดโทรม ศาสตราจารย์ท่านผู้หญิงพูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา คณบดีในขณะนั้น จึงได้ขอให้องค์การ USOM สนับสนุนงบประมาณปรับปรุงห้องเรียน อาคารแห่งนี้จึงเป็นอาคารหลังแรกของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันอาคารแห่งประวัติศาสตร์ของโรงเรียนหลังนี้ได้รับการปรับปรุงพุทธศักราช 2540 โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้เป็นบ้านรับรองแขกของจุฬาลงกรณ์ ซึ่งใช้ชื่อใหม่ว่า “เรือนภะรตราชา” (ภะรตราชาเป็นราชทินนามของขุนนางในสมัยเริ่มก่อตั้งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เทียบเท่าตำแหน่งอธิการบดีปัจจุบัน) ขณะนั้นอาจารย์ทุกท่านต้องทำงานหนัก เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดีคณะกรรมการดำเนินงานชุดแรกของโรงเรียนมี 6 ท่าน(ตำแหน่งทางวิชาการขณะนั้น) คือ

1. อาจารย์พูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา
2. อาจารย์กมลกาญจน์ เกษไชย
3. อาจารย์พวงเพชร เอี่ยมสกุล(ต่อมาสกุลนี้ได้รับพระราชทานนามสกุลเป็น“กীরติกร”)
4. อาจารย์ประชุมสุข อาชาวอำรุง
5. อาจารย์ดวงเดือน พิศาลบุตร
6. อาจารย์สำเภา วรางกูร

คณบดีคณะครุศาสตร์ คือ อาจารย์พูนทรัพย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา ได้มอบให้อาจารย์พวงเพชร เอี่ยมสกุล เป็นผู้วางโครงการและนโยบายการบริหารโรงเรียน แต่ท่านได้ถึงแก่กรรมก่อนที่จะดำเนินงานตามโครงการที่วางไว้

เมื่ออาจารย์พวงเพชร เอี่ยมสกุล เสียชีวิตคณบดีจึงมอบหมายให้ อาจารย์ ประชุมสุข อาชวอำรุง หัวหน้าแผนกวิชาประถมศึกษา ในขณะนั้นให้ดูแลรับผิดชอบการเรียน การสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และอาจารย์ ดร.กมลกาญจน์ เกษไชย หัวหน้าแผนกวิชา มัธยมศึกษาเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ปีการศึกษา 2502 คณบดีคณะครุศาสตร์แต่งตั้งอาจารย์อำเภอ สุจริตกุล (ตำแหน่งทาง วิชาการขณะนั้น) ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่

นอกจากนี้ยังมีอาจารย์ประจำโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 7 (ตำแหน่งทาง วิชาการขณะนั้น) ท่านที่มีส่วนสำคัญในการดำเนินงานด้านการเรียนการสอน และจัดกิจกรรม ต่างๆ ในระยะเริ่มแรก ดังนี้

1. อาจารย์ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา
2. อาจารย์อาภรณ์ ชชาติบุรุษ
3. อาจารย์สุภากร ราชากรกิจ
4. อาจารย์ประคอง ดันเสถียร
5. อาจารย์ประภาศรี ศิริจรรยา
6. อาจารย์กิตติยวดี ณ กลาง
7. อาจารย์สุรภี สังขพิชัย

เมื่อเริ่มเปิดทำการนั้นโรงเรียนรับสมัครนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 5 ในปัจจุบัน) เมื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รุ่นแรกขึ้นไปเรียนใน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจึงหยุดรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คงรับนักเรียนเฉพาะประถมศึกษาปีที่ 1 เท่านั้น

อดีตอาจารย์ใหญ่ ผู้บริหาร และคณาจารย์ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ ร่วมแรงร่วมใจพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าในด้านวิชาการ ด้านบุคลากร และอาคารสถานที่จนเป็นที่ ยอมรับและไว้วางใจของผู้ปกครองที่จะส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนแห่งนี้

สมัยที่ศาสตราจารย์ ดร.อุบล เรียงสุวรรณ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ นับได้ว่าเป็น สมัยที่โรงเรียนพัฒนาอย่างมากในด้านอาคารสถานที่ เนื่องจากโรงเรียนได้รับงบประมาณจาก รัฐบาลมาสร้างอาคารเรียนที่ถาวรและทันสมัยในซอยจุฬาฯ 11 เมื่อ พ.ศ. 2507 ซึ่งเป็นสถานที่ตั้ง โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยฝ่ายมัธยมในปัจจุบัน

ในด้านวิชาการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นับได้ว่าเป็นโรงเรียนที่จัดระบบ การเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการสร้างหลักสูตร มิได้ใช้แต่เพียงหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น บุคลากรก็เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และอุทิศตนเพื่องานของ โรงเรียนอย่างเต็มกำลังความสามารถ จึงทำให้นักเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกิดความรักและความรู้สึกอบอุ่นเสมือนกับโรงเรียนเป็นบ้านแห่งที่สอง เพราะอาจารย์และ ผู้ปกครองดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด และให้ความช่วยเหลือทุกครั้ง เมื่อมีปัญหาจำนวนนักเรียน เพิ่มขึ้นถึงกว่า 3,000 คน ทำให้การบริหารงานของโรงเรียนซับซ้อนยิ่งขึ้น การปกครอง

นักเรียนยุ่งยากมากขึ้น ทั้งในแง่จำนวนนักเรียนและความแตกต่างทางวัยของนักเรียน ซึ่งมีตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้บริหารของคณะครุศาสตร์จึงมองเห็นความจำเป็นและข้อดีของการแยกโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายประถมและฝ่ายมัธยม ในปี พ.ศ. 2512 โดยมอบหมายให้ศาสตราจารย์ ดร.อุบล เรียงสุวรรณ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) และศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสะอ้าน ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม)

ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม มีการเปลี่ยนชื่อตำแหน่ง ดังนี้

ระหว่าง พ.ศ. 2518 – 2519 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิญโญ สาร ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะครุศาสตร์ ได้มีคำสั่งที่ 75 / 2515 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2518 ให้คณบดีคณะครุศาสตร์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง

พ.ศ. 2519 – 2523 ศาสตราจารย์อำไพ สุจริตกุล คณบดีคณะครุศาสตร์ ได้เสนอสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นรองคณบดีปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2540 คณะครุศาสตร์ได้มีการปฏิรูปการบริหารโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีการกำหนดระเบียบการบริหารโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขึ้น ซึ่งตามระเบียบนี้กำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียนดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน จึงเรียกตำแหน่งใหม่ว่า รองคณบดีและผู้อำนวยการ และเปลี่ยนการเขียนชื่อโรงเรียน เป็นโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม เช่นดังปัจจุบัน

ประวัติโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เมื่อวันที่ 22 เมษายน พุทธศักราช 2514 คณะศึกษาศาสตร์ โดยรองคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ รักษาการแทนคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ (ศ.ดร. อุบล เรียงสุวรรณ) ได้มีบันทึกที่ 183 / 2014 ถึงอธิการบดี ฝ่ายวิชาการ (ศ.ดร. ประเสริฐ ณ นคร) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่องการจัดตั้ง โรงเรียนสาธิตความว่า “คณะศึกษาศาสตร์ ขอเสนอเรื่องการจัดตั้ง โรงเรียนสาธิตเพื่อขอให้กระทรวงศึกษาธิการ ปฏิบัติต่อโรงเรียนสาธิตอื่นๆ ในสังกัดสถาบันฝึกหัดครู” ในวันเดียวกันนั้น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยอธิการบดี (ม.จ. จักรพันธุ์ เพ็ญศิริจักรพันธุ์) ได้ออกหนังสือที่ สร.210182514 ถึงปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายบุญถิ่น อัตถากร) เรื่องการจัดตั้งโรงเรียนสาธิต ความว่า “อนุสนธิ เนื่องด้วยการจัดตั้งคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามประกาศ สำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การแบ่งส่วนราชการ ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์” ประกาศ ณ วันที่ 16 ธันวาคม 2512 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้พิจารณาเห็นสมควรจัดตั้งโรงเรียนสาธิต ในสังกัดคณะศึกษาศาสตร์ด้วยทั้งนี้เพื่อเป็นห้องปฏิบัติการทางการฝึกหัดครูระดับปริญญา และเพื่อทำการทดลองค้นคว้าหาความรู้ให้กว้างขวางในด้านการศึกษา คณะ

ศึกษาศาสตร์ พร้อมทั้งจะดำเนินการโรงเรียนสาธิตแล้ว ในปีการศึกษา 2514 นี้ โรงเรียนสาธิตของคณะศึกษาศาสตร์นี้ มีชื่อว่า โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จะเปิดทำการสอนนักเรียน ทั้งในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ในระยะแรกนี้ จะเปิดรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนตามแผนงาน ภายใน ระยะเวลา 5 ปี คือใน พ.ศ. 2518 จึงจะมีชั้นครบ 12 ชั้น จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา รับรองผลการศึกษาของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามที่ทางกระทรวงศึกษาธิการ ได้ปฏิบัติต่อโรงเรียนสาธิตอื่นๆ ในสถาบันฝึกหัดครูด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

กระทรวงศึกษาธิการ โดยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายบุญถิ่น อัตถากร) ได้มีหนังสือที่ ศษ 0210 / 10694 ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2514 ตอบรับรองผลการศึกษาของผู้สำเร็จชั้นต่างๆ จากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สรุปความว่าให้โรงเรียนสาธิตของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ออกใบสุทธิ ใบรับรองผลการศึกษา และประกาศนียบัตรได้ โดยให้มีคำว่า “โดยอนุมัติ กระทรวงศึกษาธิการ” ทั้งนี้ ควรจัดพิมพ์แบบใบสุทธิและประกาศนียบัตรตามแบบของกระทรวงศึกษาธิการ สำหรับประกาศนียบัตรนั้น ให้ฉบับใด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นผู้ลงนาม

โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จัดตั้งขึ้นมาได้ ด้วยความมุ่งหมาย ทางวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์เป็นหลักสำคัญ เพื่อสนับสนุน การผลิตบัณฑิตที่จะออกไปประกอบอาชีพครูอย่างมีคุณภาพ และเพื่อพัฒนาวิชาการศึกษา ให้กว้างขวาง ดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนสาธิตก็ได้ ถ้าไม่มีความหมาย เพื่อพัฒนาคุณภาพวิชาการศึกษา และการฝึกหัดครูที่มาของการเป็นโรงเรียนสาธิตเริ่มต้นในสหรัฐอเมริกา มานานกว่า 132 ปีแล้ว ตั้งแต่ราว คริสตศักราช 1857 ที่คณะศึกษาศาสตร์ Illinois State University เมือง Normal and Bloomington มีชื่อเรียกว่า Metcalf Laboratory School เพื่อเป็นแหล่งฝึกหัดครู และทดลองหลักสูตร และวิธีการสอนใหม่ๆ ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา ไปจนถึงมัธยมศึกษาอย่างต่อเนื่องกันซึ่งยังดำเนินการอยู่จนถึงปัจจุบัน โดยการคัดเลือกนักเรียนที่เป็นตัวแทนประชากรวัยเรียนของชุมชนเมืองบลูมิงตัน และเขตแมคคัลลีตามสภาพทางสังคม เศรษฐกิจผิวพรรณ และวัฒนธรรม พร้อมๆ กันกับระดับความสามารถทางวิชาการ นอกจากนั้น โรงเรียนสาธิตยังจัดโปรแกรมการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความพิการต่างๆ ในระดับที่พอจะสามารถเรียนรู้ได้ให้เข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติในชั้นเรียนอีกด้วย สำหรับการคัดเลือกครูนั้นมีความมุ่งหมาย และต้องการครูที่จะสามารถพัฒนาการเรียนการสอน พร้อมกันไปกับความสามารถที่จะทำงานกับนักการศึกษา ในอนาคต เพื่อปรับปรุงหรือสร้างหลักสูตรและนำแนวความคิดหรือนวัตกรรมใหม่ๆ สำหรับพัฒนาวิชาชีพครูได้เป็นอย่างดีสำหรับ John Dewey นัก

วัตถุประสงค์ของโรงเรียน

โดยหลักการและปรัชญาเช่นเดียวกันในการเป็นโรงเรียนสาธิตซึ่งเป็นห้องปฏิบัติการทางการศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อยกระดับการฝึกหัดครูระดับ

ปริญญามีคุณภาพ และทดลองวิจัยวิชาการศึกษาให้กับการฝึกหัดครู เพื่อปรับปรุงคุณภาพ การศึกษาทั่วไป วัตถุประสงค์ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงมีดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นที่ศึกษาวิจัยและทดลองในวิชาการพัฒนาการของเด็กในวัยเรียนและใน ระดับการศึกษาทุกระดับอันจะส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้อง ในทฤษฎีของวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ วิชาจิตวิทยาการศึกษา วิชาแนะแนวการศึกษา ตลอดจนทฤษฎีการวัดผลการศึกษาและทฤษฎีการเรียน
2. เพื่อเป็นที่ทดลองและวิจัยหลักสูตรประเภทต่างๆ ในระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทดลองทำหลักสูตร อาชีวศึกษามาปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของวิชา พื้นฐานการศึกษา และทดลองวิจัยวิธีสอนวิชาต่างๆที่อยู่ในหลักสูตร วิธีใช้อุปกรณ์ การสอน อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ตลอดจนหนังสือ แบบเรียน และหนังสือประกอบการเรียน
3. เพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติงานของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ ที่จะได้ฝึกหัดงานครู สังเกตการเรียนการสอน การจัดชั้นเรียนฝึกหัดทำงานกับเด็ก ในวัยเรียนและระดับการศึกษาทุกระดับ และค้นคว้าหาประสบการณ์ในด้านการเรียนการสอนให้ถูกต้องตามหลักวิชา
4. เป็นแหล่งสาธิตและเผยแพร่ผลงานทดลองวิจัยและค้นคว้าทางการศึกษาให้แก่ สถาบันอื่นๆ บุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาและชุมชน ให้ความร่วมมือในการปรับปรุงวิธีการให้ การศึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาของส่วนรวม
5. เป็นสถาบันที่ให้การอบรมแก่กุลบุตร กุลธิดา ตามระดับความสามารถสติปัญญา ความถนัดและความสนใจ อันจะส่งเสริมให้มีพื้นฐานของการปฏิบัติให้เป็นพลเมืองดีในสังคมที่กำลัง พัฒนาทางเศรษฐกิจ

จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน

จากปรัชญา คติธรรม และวิสัยทัศน์ของโรงเรียนดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนจัดการ ศึกษาให้แก่นักเรียนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ แผนพัฒนาประเทศ แผนการศึกษาชาติ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เป็นแนวทางใน การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะอบรมสั่งสอนและฝึกฝนให้ นักเรียนมีพัฒนาการในทุกๆ ด้าน ดังนี้

พัฒนาการทางสติปัญญา ให้มีความรอบรู้เป็นลำดับจนถึงขั้นสามารถใช้วิจารณญาณ เพื่อประเมินและตัดสินใจเลือกสิ่งๆ ที่ถูกต้องอย่างสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ทั้งตนเองและส่วนรวม ควบคู่กันไป

พัฒนาการทางจิตใจ ให้มีความสามารถในการรับรู้ สนองตอบ เลือกคำนิยมที่ ถูกต้อง มีคุณธรรม จริยธรรม และเสริมสร้างจนเป็นคุณลักษณะประจำตัวที่ดีงาม ทำให้เกิดความ มั่นคงทางจิตใจและอารมณ์

พัฒนาการทางสังคม ให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง สามารถปฏิบัติตามกฎและกติกาของ ส่วนรวมและสังคม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นให้เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม ยอมรับความสามารถ ของตนเองและผู้อื่น มีจิตสำนึกในคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข พร้อมทั้งส่งเสริมเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไทย สามารถปรับวัฒนธรรมอื่นให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยเพื่อรักษาอิสรภาพของชาติไทย

พัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะพื้นฐานทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาเป็นลำดับไป จนสามารถรู้จักแก้ปัญหาได้ในทางที่ถูกที่ควร เมื่อเผชิญการเปลี่ยนแปลงและปัญหาอันจะก่อให้เกิดความสงบสุขแห่งตนและส่วนรวมเป็นสำคัญ

พัฒนาศักยภาพทางความถนัด ความสนใจ และ/หรือ ความสามารถพิเศษให้ปรากฏเพื่อประโยชน์แห่งตนในการเสริมสร้างบุคลิกภาพ คุณค่าและความหมายแห่งชีวิต พร้อมทั้งจะนำไปริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อประโยชน์ส่วนรวมตามโอกาสอันสมควร

วิสัยทัศน์

ภายในปี พ.ศ. 2555 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จะเป็นองค์กรที่มีความเป็นเลิศในการจัดการศึกษาเป็นผู้นำในเรื่องกระบวนการเรียนรู้ การวิจัยทางการศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ การเป็นศูนย์ปฏิบัติการวิชาชีพศึกษาศาสตร์ การเป็นแหล่งอ้างอิง และการบริการทางการศึกษาสร้างและพัฒนานักเรียนทุกคนให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งมีสุขภาพกาย ใจ ที่สมบูรณ์ มีความสามารถระดับมาตรฐานสากล มีจิตสำนึกในคุณค่าของสิ่งแวดล้อม เป็นผู้มีวัฒนธรรม ภูมิใจในความเป็นไทย และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมโลกอย่างเป็นสุข

ประวัติโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พุทธศักราช 2514 กำหนดให้มีคณะศึกษาศาสตร์และได้รับอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้จัดตั้งโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้นเพื่อเป็นสถานปฏิบัติการทางด้านการศึกษาศาสตร์ และเป็นที่พักอบรมทางวิชาการแก่เยาวชน โดยสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้น โดยมี รศ.ดร. อภิรมณ์ ณ นคร รักษาการคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ในขณะนั้นเป็นประธาน แต่เนื่องจากการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนและสิ่งจำเป็นอื่นๆ ไม่สามารถทำได้ทันที่ใน ปี 2515 ประกอบกับที่ตั้งมหาวิทยาลัยไม่แน่นอน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงเริ่มรับนักเรียน ได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2516 เป็นต้นมา โดยเปิดสอนในลักษณะสหศึกษา รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความเชื่อในศักยภาพของผู้เยาว์ และเชื่อมั่นว่าการให้การศึกษาเป็นความรับผิดชอบของสังคม ซึ่งต้องคัดเลือก และนำสิ่งที่ดีที่สุดมาให้แก่ผู้เยาว์ โดยมีครู – อาจารย์ และผู้บริหารเป็นสื่อกลาง จึงมุ่งอบรม สั่งสอนและฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีพัฒนาการตนเอง และสังคมประเทศชาติ

โรงเรียนได้กำหนดธรรมเนียมโรงเรียน ดังต่อไปนี้

ปรัชญา การศึกษา คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

ปณิธาน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นผู้นำด้านการจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เป็นสถานปฏิบัติเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. เป็นสถานที่สำหรับศึกษาค้นคว้าทดลองและวิจัยของนักศึกษา และอาจารย์ในการผลิตบัณฑิตทางการศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. ผลิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษา (ช่วงชั้นที่ 3 และ 4) ให้มีคุณภาพตามแนวนโยบาย และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

วิสัยทัศน์ การศึกษาค้นคว้าทดลองและวิจัย เพื่อนำไปสู่การเป็นต้นแบบและผู้นำด้านการเรียนการสอน และการจัดการศึกษาให้ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคเทคโนโลยีและสารสนเทศ

พันธกิจ

1. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหงในการควบคุมดูแลนิเทศ และประเมินผลการปฏิบัติการฝึกสอน และการฝึกงานของนักศึกษา
2. ศึกษาค้นคว้าทดลองและวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการบริหารจัดการระดับมัธยมศึกษาให้เป็นตัวอย่างการจัดการศึกษาแก่สถานศึกษาทั่วไป
3. มุ่งผลิตและพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามคุณสมบัติของนักเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความรู้คู่คุณธรรมเป็นคนที่มีความประพฤติตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ
4. สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความเป็นเลิศทั้งด้านวิชาการ กีฬา ศิลปะ ดนตรี และเทคโนโลยี
5. ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบตนเองและสังคม
2. มีความซื่อสัตย์สุจริต และกตัญญู
3. มีความเกรงใจต่อผู้อื่น เมตตา กรุณา โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ เสียสละ เพื่อส่วนรวม และรู้จักสามัคคี
4. มีความประหยัด
5. ปฏิบัติตนตามกรอบประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของไทย และไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดและของมีนเมา

เป้าหมาย

1. นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดีจากการปฏิบัติงานกับสภาพจริง และสามารถนำไปเป็นแบบอย่างและแนวทางในการพัฒนาเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถเพื่อ

การประกอบอาชีพต่อไป

2. มีผลงานการศึกษาค้นคว้าทดลองและวิจัยเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอน และการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเผยแพร่เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

3. นักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นเยาวชนและพลเมืองที่ดีมีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ

ประวัติโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนรัฐบาล เดิมสังกัดกองโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา ตั้งอยู่ในบริเวณโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง เลขที่ ๑๗๖ ถนนประสานมิตร อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร (ปัจจุบัน คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถนนสุขุมวิท ซอยสุขุมวิท ๒๓ แขวง คลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร) รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๑๐ ตามประกาศของ กระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๕ ดังสำเนาต่อไปนี้

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง ตั้งโรงเรียนรัฐบาล

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการให้พิจารณาเห็นสมควรจัดเปิดการสอนชั้นมัธยมศึกษาขึ้นที่ บริเวณโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ที่ถนนประสานมิตร อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร จึงให้เปิด โรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาวิสามัญขึ้น ณ ท้องที่ดังกล่าว ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๔๙๕ เป็นต้นไป ให้ ชื่อสถานศึกษาแห่งนี้ว่า "โรงเรียนประสานมิตร" และใช้อักษรย่อตามโรงเรียนว่า "ป.ม."

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๔๙๕

โรงเรียนนี้เปิดสอนวันแรกเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๔๙๕ มีอาคาร ๒ หลัง เป็น อาคารเรียน ๑ หลัง รับนักเรียนเข้าเรียนมัธยม ๑ จำนวน ๖๔ คน และเปิดสอนชั้นสูงขึ้น ปีละชั้น ตามลำดับพ.ศ. ๒๔๙๗ โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ประสานมิตรได้รับการยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครู ชั้นสูง ขึ้นเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ตาม พ.ร.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษา โรงเรียน ประสานมิตร จึงเปลี่ยนเป็นโรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร เรียกย่อ ว่า ม.วศ. พ.ศ. ๒๕๐๘ โรงเรียนได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารพร้อมกัน ๕ หลัง สร้างแล้วเสร็จ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๐๙ กระทรวงศึกษาธิการ ได้อนุมัติให้โรงเรียนมัธยมสาธิต เป็น "โรงเรียนมัธยมแบบประสม" แห่งแรกของกรุงเทพมหานคร เปิดสอนวิชาการต่างๆ หลายสาขา วิชา ตามความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ และความพอใจ ผลการเรียนการสอน "มัธยมแบบประสม" นี้ ทำให้กระทรวงศึกษาธิการหันมาสนใจ จัดตั้ง โรงเรียนมัธยมแบบประสมทั้งในกรุงเทพมหานคร (ที่โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย) และ ต่างจังหวัดอีกเกือบ ๕๐ โรง ทดลองวิธีการอยู่เกือบ ๑๐ ปี จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบ การศึกษา ระดับมัธยม ครั้งใหญ่ คือ หลักสูตรมัธยมศึกษาพุทธศักราช ๒๕๒๑ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๑๗ คณะรัฐมนตรีให้ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๑๗ ดังนั้น โรงเรียนสาธิตแห่งนี้เป็นชื่อ
เป็นโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใช้ชื่อย่อว่า ม.มศว. ตามชื่อย่อของ
มหาวิทยาลัยและใช้รูปแบบของตรามหาวิทยาลัยเป็นตราของโรงเรียน วันที่ ๑๖ กรกฎาคม
๒๕๓๔ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประกาศรวมโรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็น
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๘ ผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประกาศให้แยกการบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร เป็นฝ่ายมัธยม และฝ่ายประถม โดยให้มีผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) และผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เป็นผู้บริหารงานของแต่ละโรงเรียน

พ.ศ. ๒๕๓๙ ทางโรงเรียนได้รับงบประมาณก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ ๘ ชั้น
พื้นที่ ๑๖,๐๐๐ ตารางเมตร งบประมาณค่าก่อสร้าง ๑๔๐ ล้านบาท เป็นเงินที่ได้รับการจัดสรรจาก
สำนักงานประมาณ ๑๑๐ ล้านบาท และทางโรงเรียนหาสมทบอีก ๓๐ ล้านบาท

จัดพิธีวางศิลาฤกษ์เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๓๙ โดยสมเด็จพระพุทธาจารย์เจ้าอาวาส
วัดสระเกศ กรุงเทพมหานคร เป็นองค์ประธานในพิธีวางศิลาฤกษ์ และในการก่อสร้างอาคาร
อเนกประสงค์หลังนี้ต้องรื้ออาคารเดิมออก ๓ หลัง คือ อาคาร ๓ อาคาร ๔ และอาคารพยาบาล
เมื่อก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์หลังนี้แล้วเสร็จจะต้องรื้ออาคาร ๑ ออก เพื่อปรับปรุงสภาพภูมิ
สถาปัตยกรรมให้สวยงามร่มรื่น

ปัจจุบันโรงเรียนเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่
๖ ระดับชั้นละ ๖ ห้องเรียน รวม ๓๖ ห้องเรียน มีนักเรียนประมาณ ๑,๖๐๐ คน อาจารย์และ
เจ้าหน้าที่ ๑๒๕ คน นักการภารโรง คนงาน คนครัวและลูกจ้าง ๔๐ คน มีพื้นที่ประมาณ ๑๓
ไร่ ๓ งาน

ปรัชญา

ศึกษา วิรุพหิ สมปตฺตา การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันการศึกษาที่มีความมุ่งมั่นจะพัฒนาให้เป็นศูนย์ต้นแบบ ด้านการจัดการ
เรียนการสอน การสร้างและพัฒนานวัตกรรม การสาธิต ทดลอง และวิจัยทางการศึกษา ฝึก
ประสบการณ์ วิชาชีพครูชั้นสูง เผยแพร่องค์ความรู้ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศอย่าง
มีคุณภาพ และให้บริการสังคมด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถผลิตบัณฑิต บุคลากรทางการ
ศึกษา พัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และศักยภาพทางวิชาการในระดับสากลบน
พื้นฐานทางสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข

พันธกิจ

๑. ร่วมผลิตบัณฑิต และบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นครูมืออาชีพ

๒. วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. ให้บริการสังคมด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่สังคม
๔. เป็นแหล่งเผยแพร่องค์ความรู้ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๕. สืบสานและสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

สีประจำโรงเรียน

เทา - แดง

สีเทา หมายถึง ปัญญา

สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญ

สีเทา - แดง หมายถึง ความกล้าที่จะคิด

ความหมายของความต้องการ

นักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายประเด็นด้วยกัน ประกอบด้วย แมกนีส (มาลี อาสาเสนีย์. 2533: 37; อ้างอิงจาก McNeil. 1977) ได้ให้ความหมายของความต้องการว่า หมายถึง สภาพการณ์ที่มีความไม่สอดคล้องกันระหว่างพฤติกรรมหรือเจตคติของผู้เรียนในสถานะที่ยอมรับกับสถานะที่ได้จากการสังเกต

คอฟแมน และอิงลิช (ศิรินันต์ ชื่นจิตกุลถาวร. 2533 : 15 ; อ้างอิงจาก Kaufman; & English. 1981) ได้ให้ความหมายของความต้องการว่า หมายถึง ช่องว่างระหว่างผลผลิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับผลผลิตที่เราต้องการ โดยนำช่องว่างที่ได้รับมาจัดลำดับความสำคัญแล้วเลือกเอาสิ่งที่สำคัญที่สุดเป็นความต้องการที่ต้องกระทำก่อน

กฤษฏา ศักดิ์ศรี (2534 : 166) กล่าวว่า ความต้องการเป็นเรื่องพัวพันกับการดำรงชีวิต ให้อยู่รอดของมนุษย์ ความต้องการจึงปรากฏออกมาในรูปแบบของความต้องการอันจำเป็นแห่งชีวิต ซึ่งมีค่ามาแต่กำเนิดและจัดหาขึ้นภายหลังสรุปความต้องการของมนุษย์มีอยู่ 3 ประการ คือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Biological needs)
2. ความต้องการทางด้านจิตใจ (Psychological needs)
3. ความต้องการทางสังคม (Socail needs)

เกษฎา แซ่มประเสริฐ (2534 : 17) ให้ความหมายว่า ความต้องการหมายถึง กระบวนการหรือวิธีการหาปัญหาหรือสิ่งที่ยังบกพร่องที่ทำให้งานไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการจากสภาพที่ควรจะเป็น

สุพัทธ์ พิบูลย์ (2533 : 21) กล่าวว่า ความต้องการ คือ เงื่อนไขความไม่สอดคล้องระหว่างสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน กับสภาพที่ควรจะเป็นหรือสภาพที่ต้องการ เป็นสภาพที่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนอง หรือดำเนินการแก้ไข

จากความหมายของความต้องการ ตามที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ สรุปได้ว่า ความต้องการคือสภาพการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกเฉพาะตัวของบุคคลที่มีลักษณะเป็น ความหวังให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ยังขาดในการดำรงชีวิตประจำวัน

ความหมายของการจัดการแข่งขันกีฬา

การแข่งขันเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่สำคัญมากในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการดำเนิน ชีวิตประจำวัน ธุรกิจการค้า และการกีฬาก็ตาม มนุษย์ในทุกสังคมจะต้องแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อความสำเร็จ ชื่อเสียง หรือยกสถานภาพของตนเองในสังคมเพื่อให้สังคมยอมรับ มีด (Mead. 1961) กล่าวว่า องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของพฤติกรรมมนุษย์ในสังคมมี 3 ประการ ด้วยกัน คือ

1. ความร่วมมือ (Cooperation)
2. การแข่งขัน (Competition)
3. พฤติกรรมเห็นแก่ตัวหรือยึดถือตัวเองเป็นสำคัญ (Individualistic)

พฤติกรรมเหล่านี้จะเห็นได้อย่างชัดเจนในสังคมตะวันตกหรือสังคมที่มีความเจริญทาง เทคโนโลยีสูง ส่วนพฤติกรรมการแข่งขันของมนุษย์เป็นพฤติกรรมที่เข้ามามีบทบาทต่อการ ดำรงชีวิตของมนุษย์ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการเล่น การเรียน การประกอบอาชีพ แต่พฤติกรรม การแข่งขันจะแสดงออกมาชัดเจนที่สุดในสถานการณ์การแข่งขันกีฬา

การแข่งขัน (Competition) หมายถึง “การต่อสู้ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อให้ บรรลุเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นเป้าหมายเดียวกัน” เมื่อไรก็ตามเมื่อคนเรามีเป้าหมาย อย่างเดียวกันแล้ว การแข่งขันจะเกิดขึ้นทันที ในการกีฬาก็เช่นเดียวกัน นักกีฬาเข้าร่วมการ แข่งขันต่างก็มีเป้าหมายอย่างเดียวกันคือชัยชนะ การให้ความหมายของการแข่งขันที่กล่าวมานี้ เป็นการให้ความหมายของการแข่งขันในเชิงพฤติกรรม ซึ่ง เชิร์ท (Church. 1968) ได้กล่าวไว้ ว่าการให้ความหมายของคำบางคำทางด้านสังคมวิทยาออกมาในเชิงพฤติกรรมจะไม่สื่อความหมาย เท่าที่ควร โดยเฉพาะคำว่า “การแข่งขัน” ควรให้ความหมายออกมาในรูปสถานการณ์ทางสังคม ซึ่งการให้ความหมายในลักษณะนี้ของการแข่งขันจำเป็นต้องกล่าวถึง ความร่วมมือ (Cooperation) ควบคู่กันไปด้วยจึงจะทำให้เกิดความเข้าใจดียิ่งขึ้น เชิร์ท กล่าวว่า ความร่วมมือจะเกิดขึ้นเมื่อ ผลประโยชน์ ของบุคคลจะได้มาก็ต่อเมื่อบุคคลต้องร่วมมือกัน เช่น การที่นักกีฬาในทีมเดียวกัน ร่วมมือกันเพื่อที่จะทำคะแนนเอาชนะคู่แข่งให้ได้ เป็นต้น

สถานการณ์การแข่งขัน หมายถึง สถานการณ์ใด ๆ ที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปแข่งขัน กันเพื่อผลประโยชน์หรือส่วนแบ่งที่มากกว่าหรือสมบูรณ์กว่า และความสำเร็จของตัวเขาเองจะ เกิดขึ้นเมื่อมีการเปรียบเทียบพฤติกรรมของเขาเองกับคู่แข่ง

ชนิดของการแข่งขัน

รอช และแวน เดน แอ็ก (สุวิทย์ อัมประไพ. 2545 ; อ้างอิงจาก Alderman. 1974) ได้แบ่งชนิดของการแข่งขัน โดยพิจารณาจากผลที่ได้รับจากการแข่งขันเป็นสำคัญ โดยแบ่งการแข่งขันออกเป็น 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การแข่งขันโดยตรง (Direct Competition) หมายถึง สถานการณ์แข่งขันที่บุคคลทำการแข่งขันกับบุคคลอื่น โดยการทำให้ความสำเร็จของตนเองเกิดขึ้นบนความล้มเหลวของคู่แข่ง เช่น เทนนิส มวย มวยปล้ำ ฟันดาบ และกีฬาประเภททีมทุกชนิด

2. การแข่งขันโดยอ้อม (Indirect Competition) หมายถึง สถานการณ์ที่บุคคลแข่งขัน เพื่อความสำเร็จกับคู่แข่งที่ไม่ใช่บุคคล ได้แก่ การที่บุคคลพยายามแข่งขันกับมาตรฐานสถิติหรือความสำเร็จของตัวเองที่ผ่านมา การแข่งขันในลักษณะนี้อาจเรียกว่าเป็นการแข่งขันกับตัวเอง การแข่งขันโดยอ้อมนั้นเป็นการพยายามแสดงให้เห็นถึง ระดับความสามารถของบุคคล การแข่งขันที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันโดยอ้อม ได้แก่ การปีนเขา การวิ่งไปตามลักษณะตามธรรมชาติ (Cross Country Run) การแข่งขันยกน้ำหนักที่พยายามทำลายสถิติเดิมของตนเอง เป็นต้น

มอลพาส (Malpass. 1962) กล่าวว่า การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาของมนุษย์ในสังคมปัจจุบันมีความมุ่งหวังอยู่ 2 ประการ คือ เพื่อความเป็นเลิศ และเพื่อชัยชนะ แล้วแต่บุคคลใดจะให้ความสำคัญต่อสิ่งใดมากกว่ากัน ในการแข่งขันโดยตรง สิ่งที่จูงใจหรือผลักดันให้บุคคลเข้าร่วมการแข่งขันโดยตรงก็คือ ชัยชนะเหนือคู่แข่งมากกว่าที่จะแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งแตกต่างกับการแข่งขันโดยอ้อมที่คำนึงถึงความเป็นเลิศเป็นสำคัญ

สํอาจ พ่วงบุตร (2523 : 1) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬาเป็นเรื่องการประลองความสามารถทางการกีฬาของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน โดยมีระเบียบ กฎ กติกา เป็นเครื่องกำหนดภายในบริเวณสนามแข่งขันภายใต้การควบคุม และอำนวยความสะดวกโดยเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันกีฬา

การแข่งขันกีฬามีบทบาทต่อการพัฒนากีฬา เนื่องจากการกระตุ้นให้มีการเข้าร่วมกิจกรรมของคนจากสถานที่สภาพแวดล้อมที่ต่างกันให้มาอยู่ที่เดียวกัน ณ เกมการแข่งขันรูปแบบเดียวกัน ซึ่งก่อให้เกิดการค้นคว้าพัฒนา และการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการแข่งขัน คือ ชัยชนะ อีกบทบาทที่สำคัญของการแข่งขันกีฬา คือ ช่วยให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้เกิดการพัฒนาความเป็นคนที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม และสามัคคีธรรม อันเป็นสิ่งที่สังคมต้องการมากที่สุด จากความสำคัญของการแข่งขันกีฬานี้หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน จึงได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาระดับสถาบันการศึกษาหลายรายการ ทั้งนี้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การกีฬาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ (ภาวดี รามสิทธิ์. 2538 : 1) และ สุพจน์ วัฒนประดิษฐ์ (2531 : 4) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาเป็นวิธีการหนึ่งในการประเมินผลการจัดการศึกษาด้าน

พลศึกษา และจุดมุ่งหมายของการแข่งขัน เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาได้แสดงออกถึงการพัฒนาขีดความสามารถด้านกีฬามากกว่ามุ่งแพ้และชนะซึ่งจะเห็นได้ว่า รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะพัฒนาคนให้มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ รู้จักเคารพกติกา และการกีฬายังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดคุณธรรมทางใจความสามัคคี และเป็นเครื่องเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างคนในชาติจึงได้มุ่งเน้นที่จะส่งเสริมการกีฬากระจายไปสู่ นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชนให้ทั่วถึงทั้งในส่วนกลางและในส่วนภูมิภาค

ความสำคัญของการกีฬา

การกีฬา เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีบทบาทมากต่อการพัฒนาคุณภาพของประชากร ซึ่งในสถานการศึกษาทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยก็ตามจะต้องจัดดำเนินการให้ประชากรทุกคนในสถาบันนั้น ได้มีโอกาสเล่นกีฬาให้มากที่สุดเป็นเป้าหมายแรก เพราะรากฐานของคุณภาพหรือประสิทธิภาพของการกีฬานั้นย่อมอยู่ที่การส่งเสริมให้คนส่วนใหญ่ของประเทศได้เล่นกีฬาอย่างกว้างขวางนั่นเอง ซึ่งก็จะส่งผลให้เกิดการพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน หรือเพื่อประสิทธิภาพของการกีฬาที่หวังผลเลิศในการแข่งขันต่อไป (จรินทร์ ธานีรัตน์. 2525 : 107) การเล่นกีฬานั้นเป็นการพัฒนามนุษย์ในทุกรูปแบบประเทศที่เจริญแล้วทั้งหลายมองเห็นความสำคัญของการกีฬาเป็นอย่างมาก ซึ่งได้พยายามให้ประชาชนได้มีโอกาสเล่นกีฬามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะกีฬานอกจากจะช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งสร้างคุณธรรมที่สังคมในประเทศนั้น ๆ ต้องการแล้ว การจัดให้มีกิจกรรมกีฬาที่เป็นไปอย่างกว้างขวางนั้น ประชาชนจะมีคุณภาพดี สถิติเจ็บป่วยน้อย ประชาชนจะมีประสิทธิภาพในการทำงานสูง ปัญหาความแตกแยกความสามัคคีภายในประเทศนั้น ในกลุ่มเด็กและกลุ่มผู้ใหญ่มีน้อย ปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม มีแนวโน้มลดลง (สาอาจ ฟวงบุตร. 2525 : 1)

นอกจากนั้นยังมีนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านกีฬาก็หลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการกีฬาไว้ดังนี้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2525 : 4) กล่าวว่า กีฬาเป็นกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เราเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนานและเพื่อแสดงออกซึ่งความพยายาม ความสามารถและมีความสวยงามด้วยการเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นไปตามกฎระเบียบที่วางไว้ ทั้งนี้ โดยไม่หวังผลตอบแทนอย่างอื่น

ปรีดา รอดโพธิ์ทอง (2525 : 3) กล่าวว่ากีฬาเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่ง สำหรับใช้เป็นสื่อช่วยในการพัฒนา ให้คนมีสุขภาพอนามัยที่ดี มีระเบียบวินัย มีน้ำใจ นักกีฬา รู้แพ้รู้ชนะ รู้ถอยซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่ความสามัคคีในหมู่คณะ ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดต่อความมั่นคงของประเทศชาติ

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540 : 8) กล่าวว่า กีฬาเปรียบเสมือนชีวิต เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาวัฒนธรรม ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตและเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้คนทุกระดับอายุมีสัจจการแห่งตน (Self Reslization) ด้วยการ 1. รู้จักการค้นคว้า 2. มีการแสดงออก และ 3. หมั่นพัฒนาตนเอง

ถนอมวงษ์ กฤษณ์เพ็ชร (2536 : 36) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการกีฬากับการศึกษาไว้ว่า กีฬากับการศึกษานั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินควบคู่กันไป เพราะกีฬาได้กลายเป็นส่วนประกอบที่เด่นชัดอย่างหนึ่งของสังคม กีฬาจึงถือว่าเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญของสังคม กีฬาจึงสามารถใช้อธิบายสังคมนั้น ๆ และเช่นเดียวกันสังคมก็ใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในกีฬาได้ ซึ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า ความนิยมและความโดดเด่นของกีฬาได้เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในประเทศและหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก ดังนั้น การศึกษาจะช่วยให้มนุษย์เข้าใจกีฬาอีกทั้งยังสามารถนำประโยชน์ของกีฬาที่มีมากมายมาใช้ได้อย่างถูกต้อง

จากนิยามความหมายและความสำคัญของการกีฬา ดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่า การกีฬาหมายถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่มีแบบแผนและระเบียบที่แน่นอน มีความสำคัญโดยตรงต่อการพัฒนาคนเพื่อการพัฒนาประเทศ

ความสำคัญของการแข่งขันกีฬา

ณัฐ อินทรปาณ (2525 : 5) กล่าวว่า การแข่งขันกีฬานับเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่มีส่วนช่วยพัฒนาคนในชาติเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ช่วยให้ผู้เล่นกีฬาหรือเข้าร่วมแข่งขันกีฬามีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บมาเบียดเบียน สามารถประกอบกิจการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้เกิดความสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของหมู่คณะทำให้กิจกรรมหรือการงานทุกอย่าง ไม่ว่าจะยากแสนยากหรือมีอุปสรรคสักเพียงใด ก็จะบรรลุผลสำเร็จได้ สอดคล้องกับ สำออง พ่วงบุตร (2523 : 1) ที่กล่าวว่า การจัดการแข่งขันกีฬานั้นนับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่ง นอกจากจะเป็นสื่อในการพัฒนาสุขภาพพลานามัยที่ดีแล้ว ยังช่วยส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ ช่วยฝึกให้คนมีน้ำใจนักกีฬา มีความกล้า มีความคิดริเริ่ม มีความเคารพต่อหน้าที่และสิทธิของผู้อื่น มีระเบียบวินัย มีความเชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งยังทำให้มีความสามัคคีกลมเกลียวกันอีกด้วย

นอกจากนี้ ปรีชา ตันจริยานนท์ (2529 : 43-44) ยังกล่าวถึงความสัมพันธ์ของการจัดการแข่งขันกีฬากับการพัฒนาประเทศว่า การที่ประเทศชาติจะมีความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงได้นั้นประชาชนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศจะต้องมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีจิตใจเข้มแข็งและมีระเบียบวินัยที่ดี การกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยพัฒนาและส่งเสริมสุขภาพพลานามัยแก่ประชาชน ทั้งยังช่วยปลูกฝังความสมัครสมานสามัคคีและสร้างควมมีระเบียบวินัยให้กับคนในชาติได้เป็นอย่างดี

การแข่งขันกีฬาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาบุคลากร เพราะเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตกับผู้เข้าร่วมแข่งขันได้เผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า เป็นการทดสอบความรู้ความสามารถ อารมณ์ จิตใจของผู้เข้าร่วมแข่งขัน เนื่องจาก “กีฬา” เป็นกิจกรรมการเล่นการแข่งขันที่มีระเบียบแบบแผน มีรูปแบบการเล่นและขบวนการเล่นเป็นลักษณะเฉพาะ มีกฎกติกา ซึ่งเป็นการบังคับให้ผู้เข้าร่วมแข่งขันและขบวนการเล่นเป็นลักษณะเฉพาะ มีกฎกติกา ซึ่งเป็นการบังคับให้ผู้

เข้าร่วมแข่งขันต้องดำเนินกิจกรรมภายใต้เงื่อนไขอันเดียวกัน ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าให้กับชีวิตหลายประการ คือ

1. ประสพการณ์ของความสำเร็จ อันเป็นการกระตุ้นส่งเสริมให้บุคคลกระทำในทุกสิ่งด้วยความปิติยินดีและความผิตหวัง ทำให้เพิ่มความพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป การปรับปรุงให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป การปรับสภาพทางด้านจิตใจต่อผลสำเร็จ และความผิตหวังในการเล่นกีฬานั้นเป็นการฝึกที่ดีเลิศ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกับสภาพการณ์ของชีวิตจริง
 2. สมรรถภาพทางร่างกาย การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านความแข็งแรงและความทนทาน รวมทั้งการทำงานประสานกันของระบบประสาทและกล้ามเนื้อ ส่งเสริมให้เกิดความคล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง และมีความเชื่อมั่น สามารถบังคับการเคลื่อนไหวได้เป็นอย่างดี การแข่งขันกีฬาจะพัฒนาความสง่าของบุคลิกภาพและประสิทธิภาพของผู้เข้าร่วมแข่งขัน
 3. สุขภาพจิตและอารมณ์ การเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เป็นการให้ความสนใจที่มีจุดมุ่งหมาย เป็นการดึงจุดสนใจของแต่ละคนมารวมในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นการนำภาวะของจิตใจของเขาออกจากตัวไปสู่จุดสนใจข้างนอกได้ การแข่งขันกีฬาเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงาน
 4. ประสิทธิภาพทางสังคม การเข้าร่วมการแข่งขันทำให้บุคคลมีโอกาสดำรงมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างกว้างขวาง ช่วยให้การเรียนรู้และเข้าใจชีวิตมากขึ้น อันจะทำให้เราปรับตัวเข้ากับสังคมได้ง่าย ไม่ว่าจะอยู่ภายใต้สถานการณ์ใด เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป
 5. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา เป็นวิธีการที่ใช้เวลาว่างอย่างชาญฉลาดและเต็มไปด้วยความสนุกสนาน
 6. ความรักหมู่คณะ การแข่งขันกีฬาส่งเสริมให้มีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความสามัคคีที่ได้รับจากการแข่งขันอันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง
- จากนิยามความสำคัญของการจัดการแข่งขันกีฬา สรุปได้ว่า การจัดการแข่งขันกีฬา คือ สถานการณ์จำลองที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้มีส่วนร่วมปฏิบัติได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย และจิตใจไปในทิศทางที่ดี คือ สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม มีน้ำใจนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่สำคัญยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคปัจจุบัน

ความหมาย ประวัติความเป็นมาของการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

ความหมายของคำว่าอินทรามิวรอล (Intramural)

คำว่า อินทรามิวรอล (Intramural) นั้นมาจากคำภาษาละติน 2 คำ คือ อินทรา (Intra) หมายถึง ภายใน (with) และ มิวรอล (Mural) หมายถึง กำแพง (Wall) ดังนั้นคำว่าอินทรามิวรอลก็

หมายถึง ภายในกำแพง หรือหมายถึงการประกอบกิจกรรมภายในของสถาบันแต่ละแห่ง ปัจจุบันหมายถึงการแข่งขันกีฬาภายในนั่นเอง คำว่าอินทราไมวรอลนั้นเดิมเขียนแยกกันเป็นคำ 2 คำ แต่ต่อมาก็มีการใช้เครื่องหมาย - คั่น เป็นดังนี้คือ Intra - Mural จนในที่สุดพจนานุกรมก็ได้บัญญัติเป็นคำเดียวกัน

ความเป็นมาของคำว่าอินทราไมวรอลนี้ Mitchell (1962 : 287) กล่าวว่าเริ่มใช้ในราวปี ค.ศ. 1913 โดยศาสตราจารย์ เอ เอส วิทนี (A.S. Whitney) ซึ่งอดีตเป็นผู้สอนภาษาละตินในโรงเรียนของรัฐ ๙ เป็นคนบดเคี้ยวการศึกษาของมหาวิทยาลัยมิชิแกน กับเป็นคณะกรรมการกีฬาของมหาวิทยาลัยในขณะนั้น และเป็นปีที่ทางมหาวิทยาลัยได้เริ่มเปิดแผนกจัดการแข่งขันกีฬาภายในเป็นครั้งแรก โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมสันทนาการให้กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

คำว่าอินทราไมวรอลนี้บางแห่งจะใช้คู่กับคำอื่น ๆ เช่น อินทราไมวรอล สปอร์ตส์ (Intramural Sports) อินทราไมวรอล แอธเลติกส์ (Intramural Athletics) อินทราไมวรอล เรคริเอชัน (Intramural Recreation) และอินทราไมวรอล แอ็คติวิตีส์ (Intramural Activities) ความหมายก็คือการแข่งขันกีฬา และ กิจกรรมสันทนาการที่กระทำภายในสถาบันต่างๆ เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย บริษัท โรงงานอุตสาหกรรม และ สถาบันทางทหาร

ปัจจุบันมุลเลอร์ และ เรซนิค (Mueller and Reznik, 1979 : 1) เปลี่ยนไปใช้คำว่า อินทราไมวรอล เรคริเอชันนอล สปอร์ตส์ (Intramural Recreation Sports) โดยกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงไว้ว่าในสมัยก่อน การแข่งขันกีฬาภายในประกอบไปด้วยกิจกรรมกีฬาต่างๆ และเรียกว่า อินทราไมวรอล แอธเลติกส์ ต่อมาเมื่อมีการแนะนำกีฬาใหม่เพิ่มขึ้นจึงเรียกว่า อินทราไมวรอล สปอร์ตส์ เพื่อต้องการที่จะเน้นถึงความหมายของกิจกรรมที่ทำให้เด่นชัดยิ่งขึ้น ระยะเวลาถัดมาก็ได้มีการเพิ่มกิจกรรมอีกหลายประเภทเข้ามาอยู่ในขอบข่ายของการแข่งขันกีฬาภายใน เช่น การดนตรี ละคร ศิลปหัตถกรรม และอื่นๆ จึงเรียก อินทราไมวรอล แอ็คติวิตีส์ จนปัจจุบันเปลี่ยนมาใช้คำว่าอินทราไมวรอล เรคริเอชันนอล สปอร์ตส์ เพื่อให้สอดคล้องกับสมาคมทางวิชาชีพที่ต้งขึ้นมาใหม่ อย่างไรก็ตามสำหรับบางแห่งก็ยังนิยมใช้คำว่า อินทราไมวรอล เพียงคำเดียว ซึ่งก็เป็นที่ยอมรับกันและบางครั้งก็ใช้คำย่อสั้นๆ ว่า ไอ - เอ็ม (I - M) หรือ ไอเอ็ม - เรค สปอร์ตส์ (IM - Rec Sports)

ประวัติความเป็นมาของการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้นมาช้านานแล้ว ส่วนหลักฐานที่บันทึกเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของการแข่งขันกีฬาภายในนั้น ไม่ทราบแน่ชัดว่ามีการเริ่มต้นแข่งขันกีฬาภายในที่ใดก่อน โดยเฉพาะหลักฐานที่เป็นภาษาไทยและการเริ่มต้นการแข่งขันกีฬาภายในของประเทศ จึงขอกล่าวเท่าที่มีหลักฐานอยู่ซึ่งมุลเลอร์ และ เรซนิค (Mueller and Reznik, 1975 : 14) กล่าวว่า การเริ่มต้นของการแข่งขันกีฬาภายในนั้นเป็นไปในรูปของการแข่งขันกีฬาภายในโดยธรรมชาติ

ตามความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬา และการแสดงออกกับกิจกรรมการเล่นต่างๆ จึงนัดแข่งขันระหว่างชั้นกันขึ้น ตามเหตุการณ์ต่อไปนี้คือ

ในฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1857 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยปรีนสตัน กลุ่มหนึ่งได้ร่วมกันจัดตั้งชมรมกีฬาเบสบอลขึ้นเรียกว่า เดอะ นาสโซ เบสบอล คลับ (The Nassau Baseball Club) โดยครั้งนั้นนักศึกษาบางคนเท่านั้นที่เคยเห็นและเคยเล่นกีฬานี้มาก่อน ต่อมาก็กีฬาเบสบอลก็เป็นที่นิยมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นและจัดทำสนามใช้แข่งขันของชมรม หลังจากทำการฝึกซ้อมได้ประมาณ 2 - 3 สัปดาห์ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ก็ได้ไปท้าทายนักศึกษาปีที่ 2 แข่งขันด้วยในที่สุดก็ได้มีการแข่งขันกัน โดยมีผู้เล่นข้างละ 15 คน การแข่งขันเป็นไปด้วยความสนุกสนาน เมื่อครบ 5 รอบ ผลการแข่งขันปรากฏว่า นักศึกษาปีที่ 2 เป็นฝ่ายชนะ

ในปี ค.ศ. 1859 ที่มหาวิทยาลัยเยล มีการแข่งขันเรือพายในระหว่างชั้นปี และในปี ค.ศ. 1878 ที่มหาวิทยาลัยมิเนโซต้ามีการแข่งขันอเมริกันฟุตบอลระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 2 และต่อมานักศึกษาได้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้น จัดการแข่งขันระหว่างชั้นปี ทั้ง 4 ปี

ต่อมาเนื่องจากนักศึกษาเป็นจำนวนมากให้ความสนใจและเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน ซึ่งเป็นภาระหนักต่อกลุ่มนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการ นักศึกษาลงความเห็นกันว่าควรจะต้องมีคณะกรรมการกลางคณะหนึ่งดำเนินการภายใต้การเสนอแนะของทางมหาวิทยาลัย ซึ่งก่อให้เกิดแผนกจัดการแข่งขันกีฬาภายในขึ้นในเวลาต่อมา

วิวัฒนาการของการแข่งขันกีฬาภายใน

จำนวนของนักศึกษาที่มีความสนใจและเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยต่างก็ยอมรับและเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาภายในให้กับนักศึกษา ดังกล่าวถึงเหตุการณ์เป็นลำดับไป

ในปี ค.ศ. 1904 มหาวิทยาลัยคอร์เนลได้จัดหาคณะผู้ฝึกสอนกีฬาต่างๆ ให้สำหรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนที่มีความสนใจต้องการเรียนรู้และหาความชำนาญในประเภทกีฬาที่แต่ละคนสนใจอันนับเป็นการบริการพิเศษแผนกแรกที่สุดของกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน

ปี ค.ศ. 1913 มหาวิทยาลัยมิชิแกนและมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอได้ตั้งแผนกจัดการแข่งขันกีฬาภายในขึ้น โดยมีผู้อำนวยการดำเนินการงานเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาภายในสำหรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และจากผลการเปลี่ยนแปลงนี้เอง นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ใช้สนามอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ สำหรับการแข่งขันกีฬาภายในของนักศึกษาในสมัยนั้นที่เรียกว่า “ เป็นกีฬาสำหรับทุกคน ” (Sports for all) ในระยะแรกๆ ของการแข่งขันกีฬาภายในนั้น มีความคิดว่าผลจากการแข่งขันกีฬาภายในจะช่วยในการคัดเลือกนักกีฬาไปเสริมทีมของมหาวิทยาลัย แต่ต่อมาจึงเกิดแนวความคิดที่กว้างขวางขึ้น

ปี ค.ศ. 1916 การแข่งขันกีฬาภายใน ๗ แพร่หลายไปอย่างรวดเร็วจากการสำรวจพบว่าสถาบันต่างๆ จัดให้มีโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน ถึง 140 สถาบัน

ปี ค.ศ. 1919 ที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน ดร. เอลเมอร์ ดี.มิทเชลล์ (Dr.Elmer D.Mitchell) ผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของสหรัฐอเมริกา ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการแข่งขันกีฬาภายใน ซึ่งในปีนั้นเองนับได้ว่าเป็นการเริ่มเข้าสู่ยุคใหม่ของสาขาวิชาพลศึกษาเพราะ ดร. มิทเชลล์ ได้พัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาและเกมการเล่นสำหรับนักศึกษา รวมทั้งได้แต่งหนังสือชื่อว่า ทฤษฎีของการเล่น (Theory of play) และกีฬาเพื่อสันทนาการ (Sports for recreation) ขึ้น นับเป็นรากฐานและประโยชน์ต่อวิชาพลศึกษาในลำดับต่อมา

การแข่งขันกีฬาภายใน ๗ ระยะแรก ๆ ก็มีประเภทกีฬาที่ใช้แข่งขันอยู่ 5 ประเภทด้วยกันคือ อเมริกันฟุตบอล บาสเกตบอล เบสบอล กรีฑาและเทนนิส เช่นเดียวกันกับการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัย และจากจำนวนนักศึกษาที่สนใจเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นแรงผลักดันทำให้ต้องมีการเพิ่มประเภทกีฬาขึ้นให้เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาและตามความสนใจที่แตกต่างกันไปของแต่ละคน

ปี ค.ศ. 1920 มีการเพิ่มประเภทกีฬาขึ้นสำหรับการแข่งขันกีฬาภายในอีก 12 ประเภทคือ วายน้ำ มวยปล้ำ มวยสากล วิ่งข้ามเมือง ฟันดาบสากล สเก็ต ฮ็อกกี้ แฮนด์บอล กอล์ฟ ฟุตบอล สปีดบอล และยิมนาสติก และประเภทกีฬาที่เพิ่มใหม่นี้ก็ได้รับความยอมรับและใช้แข่งขันในกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยในเวลาต่อมา

ปี ค.ศ. 1925 โรงเรียนระดับมัธยมทั่วไปเริ่มมีการแข่งขันกีฬาภายในและต่อมาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน ได้กลายเป็นจุดมุ่งหมายระดับชาติไปในที่สุด และ ในปี ค.ศ. 1925 นี้เอง ดร. มิทเชลล์ ก็ได้แต่งหนังสือการจัดการแข่งขันกีฬาภายในขึ้นเป็นเล่มแรก ชื่อว่า อินทรามิวรอล แอธเลติกส์ (Intramural Athletics)

ในปี ค.ศ. 1928 ที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน ก็มีการสร้างโรงยิมขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อการแข่งขันกีฬาภายในเป็นอันดับแรก

ปี ค.ศ. 1930 การแข่งขันกีฬาภายใน เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายว่าให้คุณค่าทางด้านสันทนาการและได้รับการผนวกเข้าเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนมัธยมและวิทยาลัยต่างๆ เกือบทั้งหมดมีโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน รวมทั้งโรงเรียนระดับประถมศึกษา ก็จัดให้มีกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียนด้วย

สาเหตุที่การแข่งขันกีฬาภายในได้รับความยอมรับ และ เป็นที่สนใจอย่างแพร่หลายนั้นมีปัจจัยอยู่ 2 ประการคือ

1. ผลจากสงคราม
2. ผลจากการปฏิวัติทางอุตสาหกรรม

ผลจากสงคราม ชาวอเมริกันนั้นกว่าจะรวมกันเป็นประเทศได้ก็ต้องผ่านการทำสงครามสู้รบกันหลายครั้ง ตั้งแต่สู้รบกับเจ้าของถิ่นเดิม สู้รบกันเองระหว่างพวกเหนือและใต้ จนรวมกันเป็นประเทศได้ก็ต้องเข้าร่วมในสงครามโลกอีก ชาวอเมริกันซึ่งเป็นทหารในช่วงสงครามโลก

นั้นขณะเป็นทหารก็มีกิจกรรมกีฬาด้วย เพราะสถาบันทางทหารถือว่าประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬามีคุณค่า และใช้กีฬาเป็นส่วนประกอบพื้นฐานในความสำเร็จของการฝึกอบรมทหารด้วย เมื่อกลับจากสงครามและเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยผู้ที่มีความรู้และทักษะทางกีฬาก็เข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน และเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเคร่งเครียด และ สนุกสนานกับการแข่งขันกีฬา จึงทำให้จำนวนผู้สนใจเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

ผลจากการปฏิบัติทางอุตสาหกรรม ประเทศสหรัฐอเมริกามีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการผลิตรถยนต์ มีโรงงานสร้างเครื่องจักรกลทุนแรงขึ้นใช้แทนกำลังคน จนชีวิตประจำวันเต็มไปด้วยความสะดวกสบาย คนมีเวลาว่างมาก และผลิตผลมากขึ้นเป็นผลให้ประชาชนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น จึงหันมาเล่นกีฬากัน

การแข่งขันกีฬาภายในได้รับความสนใจและแพร่หลายอย่างรวดเร็วทำให้เกิดความขาดแคลนเจ้าหน้าที่บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการจัดดำเนินการขึ้น มหาวิทยาลัยอิลลินอยส์และมหาวิทยาลัยมิเนโซต้า จึงได้เปิดการสอนระดับปริญญาโทโดยเน้นเกี่ยวกับการจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในเป็นพิเศษ

ปี ค.ศ. 1957 มหาวิทยาลัยเพอร์ดู ได้สร้างโรงยิมขึ้นใช้สำหรับกิจกรรมสันทนาการ และเพื่อการแข่งขันกีฬาภายใน และต่อมามหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีกหลายแห่งก็สร้างโรงยิมสำหรับการแข่งขันกีฬาภายในเช่นเดียวกัน

โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในบริการให้นักเรียนได้มีโอกาสออกกำลังกายกับกิจกรรมที่มีประโยชน์ตามธรรมชาติ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อันนับเป็นโปรแกรมที่สำคัญที่ช่วยให้นักเรียนมีชีวิตที่สมบูรณ์เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคมในอนาคต จึงสมควรที่ผู้บริหารจะให้ความสนใจและส่งเสริมให้มีการแข่งขันกีฬาภายในทุกโรงเรียน และสำหรับนักพลศึกษาทั้งหลายก็ต้องพยายามใช้ความรู้ความสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เข้าร่วมได้อย่างทั่วถึง ตามคำขวัญของการแข่งขันกีฬาภายในที่ว่า “การกีฬาสำหรับทุกคนและทุกคนเข้าร่วมในการเล่นกีฬา” (“A sport for everyone and everyone in a sport”)

องค์การที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

ขณะที่การจัดการแข่งขันกีฬาภายในได้รับความยอมรับและนิยมจัดกันอย่างแพร่หลายนั้น ก็มีองค์การและบุคคลเคลื่อนไหวเพื่อที่จะหาทางปรับปรุงส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเหตุการณ์ต่อไปนี้ คือ

ปี ค.ศ.1920 ผู้อำนวยการแข่งขันกีฬาภายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้จัดให้มีการประชุมประจำปีขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนแนวความคิดซึ่งกันและกัน ในอันที่จะปรับปรุงให้การแข่งขันกีฬาภายในเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ปี ค.ศ.1933 สมาคมวิทยาลัยพลศึกษาของสหรัฐอเมริกาจัดให้มีการประชุมย่อยเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในในการประชุมประจำปี

ปี ค.ศ.1938 แผนกกีฬายาของสมาคมพลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการของสหรัฐอเมริกาได้จัดตั้งแผนกจัดการแข่งขันกีฬากายในขึ้น

ปี ค.ศ.1950 สมาคมจัดการแข่งขันกีฬากายในแห่งชาติ (The National Intramural Association) ได้จัดตั้งขึ้นโดย ดร.วิลเลียม วัสสัน (Dr.William Wasson) ที่มหาวิทยาลัยดิลลาร์ด (Dillard University) ในเมืองนิวออร์ลีอันส์ (New Orleans) นับเป็นคณะกรรมการแห่งชาติที่สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬากายในโดยเฉพาะ ทั้งนี้โดยได้รับทุนของมูลนิธิคาร์เนกี (Carnegie) เพื่อช่วยในการศึกษาโครงการจัดการแข่งขันกีฬากายในของวิทยาลัยนิโกร สมาคมจัดการแข่งขันกีฬากายในแห่งชาติที่จัดตั้งขึ้นในสมัยนั้น มีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้คือ

1. สนับสนุนและส่งเสริมโครงการจัดการแข่งขันกีฬากายใน และการสันทนาการในมหาวิทยาลัยทั่วไป
2. ให้มีการประชุมเป็นประจำ เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของวิชาชีพ
3. เพื่อบริการเป็นศูนย์กลางในการจัดพิมพ์ การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬากายใน
4. เพื่อประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสมาคมพลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการของสหรัฐอเมริกา และสมาคมอื่น ๆ ที่มีขอบข่ายงานเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของสมาคม
5. เพื่อบริการจัดหางานให้กับสมาชิก
6. เพื่อบริการให้คำปรึกษาแก่สมาชิกทั่วไป

ในปี ค.ศ.1975 ในการประชุมประจำปีครั้งที่ 26 ที่เมืองนิวออร์ลีอันส์ รัฐหลุยส์เซียน่า มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญก็คือ ที่ประชุมมีการพิจารณาเรื่องชื่อของสมาคมจัดการแข่งขันกีฬากายในแห่งชาติที่ใช้อยู่เห็นว่าควรมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ให้สอดคล้องกับขอบข่ายของการจัดดำเนินการตามจุดประสงค์ของการจัดการแข่งขันกีฬากายในที่ว่า เป็น “กีฬาสำหรับทุกคน” ผลสรุปสมาชิกได้ลงมติให้เปลี่ยนชื่อจาก สมาคมจัดการแข่งขันกีฬากายในแห่งชาติ (National Intramural Association) เป็น สมาคมจัดการแข่งขันกีฬาสันทนาการกายในแห่งชาติ (National Intramural-Recreational Sports Association) และให้มีการประชุมประจำปี ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมวิชาชีพ และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ให้มีโอกาสก้าวหน้าในวิชาชีพของตนมากยิ่งขึ้น

ปรัชญา ขอบข่าย คุณค่าและวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬากายใน

ปรัชญาของการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในปรัชญาของการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนอย่างแท้จริง จำเป็นจะต้องศึกษาถึงโครงการพลศึกษาที่สมบูรณ์ในโรงเรียนเสียก่อน นักการพลศึกษาหลายท่านได้แสดงทัศนะที่สอดคล้องต้องกันเกี่ยวกับโครงการพลศึกษาในโรงเรียนไว้ว่า โครงการพลศึกษาที่สมบูรณ์ในโรงเรียนจะต้องประกอบด้วยโครงการต่าง ๆ ดังนี้

1. โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. โครงการสันทนาการในโรงเรียน

3. โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
4. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
5. โครงการพลศึกษาพิเศษ

ถ้าพิจารณาอย่างถ่องแท้แล้วจะเห็นได้ว่า โครงการดังกล่าวทั้ง 5 โครงการนั้นมีความสัมพันธ์และสอดคล้องต่อเนื่องกันโดยตลอด ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนได้พัฒนาตนเองไปจนถึงขั้นศักยภาพของแต่ละบุคคล กล่าวคือการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนนั้นถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการปูพื้นฐานเกี่ยวกับทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น และนำไปสู่ทักษะการกีฬาต่าง ๆ ตามความสามารถของเด็กนักเรียนแต่ละคนโครงการสหวิทยาการในโรงเรียนนั้นก็มุ่งเพื่อที่จะให้เด็กนักเรียนได้สนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดจากที่ได้ใช้เวลาตลอดวันในห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ และด้วยเหตุที่ระยะเวลาของการเรียนพลศึกษาในแต่ละวันหรือแต่ละสัปดาห์มีจำกัดไม่เพียงพอกับความต้องการในการใช้พลังงานของเด็กนักเรียน จึงจำเป็นต้องจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนขึ้น โดยการนำทักษะที่ได้เรียนในชั้นมาใช้กับสภาพการแข่งขันที่แท้จริง อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมให้การสอนพลศึกษาในชั้นเรียนมีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนยังเปิดโอกาสให้ครูพลศึกษาได้สำรวจดูความสามารถทางกีฬาของเด็กนักเรียนแต่ละคนอีกด้วยว่าเด็กนักเรียนคนใดมีความสามารถเด่นในกีฬาประเภทใด ทั้งนี้ก็เพื่อส่งเสริมเด็กนักเรียนที่มีลักษณะเด่นในกีฬาต่าง ๆ เข้าไปสู่โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งนับว่าเป็นโครงการที่สำคัญอีกโครงการหนึ่ง ในอันที่จะส่งเสริมและพัฒนากิจการทางกีฬาแก่เด็กนักเรียนให้สูงขึ้น โดยให้เด็กนักเรียนที่มีความสามารถทางทักษะการกีฬาระดับสูงได้แข่งขันกับเด็กนักเรียนในโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีความสามารถทางทักษะทางกีฬาในระดับสูงเช่นกัน สำหรับโครงการพลศึกษาพิเศษนั้นเป็นโครงการที่จัดไว้สำหรับเด็กนักเรียนที่มีความสามารถหรือสภาพของร่างกายที่แตกต่างไปจากคนอื่น ๆ เช่น เด็กนักเรียนที่มีประสิทธิภาพของความแข็งแรง หรือการประสานงานระหว่างประสาทกับกล้ามเนื้อต่ำมากหรือเป็นเด็กนักเรียนที่มีความผิดปกติทางร่างกาย และไม่สมประกอบ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีเด็กนักเรียนอีกประเภทหนึ่งที่มีความสามารถพิเศษดีกว่าเด็กนักเรียนคนอื่น ๆ แต่จะมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งจะต้องจัดไว้ในโครงการพลศึกษาพิเศษเช่นกัน ทั้งนี้ก็เพื่อส่งเสริมให้เด็กนักเรียนดังกล่าวได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาเท่าเทียมกับเด็กนักเรียนปกติทั้งหลาย

จะเห็นได้ว่าโครงการต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นต่างก็มีความสัมพันธ์และมีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเด็กนักเรียน ให้สูงขึ้นจนถึงขั้นศักยภาพของแต่ละบุคคล แต่ขณะเดียวกันโครงการเหล่านั้นก็มีลักษณะเด่นที่แตกต่างกันออกไป อย่างเห็นได้ชัด จึงกล่าวได้ว่าปรัชญาของการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนนั้นจะต้องสอดคล้อง และสัมพันธ์กับโครงการพลศึกษาในโรงเรียน นั่นคือจะต้องถือว่าการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนนั้นเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่ง จะขาดเสียไม่ได้และจะต้องจัดควบคู่กันไปกับการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โดยเปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมทั้งในด้านการจัดการเข้าร่วมแข่งขันตลอดจนการแสดงความสามารถตามความต้องการของแต่ละบุคคลอีกด้วย นอกจากนี้ยังถือเป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมให้การสอนพลศึกษามีประสิทธิภาพมาก

ยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้เด็กนักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง และสามารถนำประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

จุดประสงค์ระดับปรัชญาของการแข่งขันกีฬาภายใน

มีนส์ (means, 1953 : 15) กล่าวว่าผลจากการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในนั้น จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมมีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจกล่าวรวม ๆ ได้ 6 ประการ ดังนี้คือ

1. สุขภาพทางกาย จิตใจ และประสิทธิภาพ
2. ทางด้านสันตนาการ ปัจจุบัน อนาคต
3. คุณค่าทางสังคม ความร่วมมือ ความมีน้ำใจนักกีฬา
4. ส่งเสริมการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและประสาท
5. เพื่อการคัดเลือกตัวนักกีฬา
6. ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ดีขึ้น

สุขภาพทางกาย จิตใจ และประสิทธิภาพ การกีฬาช่วยพัฒนาการทางกายและจิตใจ การกีฬาช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมมีสุขภาพทางกายสมบูรณ์ ครอบคลุม และประเทศชาติต้องการเยาวชนที่มีสุขภาพแข็งแรง มีนิสัยรักหมั่นอดทน ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นจากการนั่งดูอยู่ที่ขอบสนามแล้วเป็นกองเชียร์นักกีฬาของโรงเรียน แต่จะเกิดได้โดยการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬา

และนอกจากนั้นการดำรงชีวิตของคนเราในยุคนี้มันแพ้งก็เต็มไปด้วยความสับสน วุ่นวาย ต่างคนต่างดิ้นรนต่อสู้แข่งขันกันเพื่อที่จะได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ สภาพจิตใจจึงเต็มไปด้วยความสับสนและเต็มไปด้วยอารมณ์ต่าง ๆ เช่น ความไม่พอใจ ความกลัว ความริษยา ความผิหว้าง ซึ่งบางคนก็พยายามและสามารถกำจัดมันหรือลืมมันได้ แต่ในหลาย ๆ คนก็อาจปรับตัวไม่ได้ จากผลการศึกษาส่วนใหญ่พบว่า วิธีที่จะช่วยได้ดีที่สุดก็คือ การเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬา การเล่นกีฬาแม้เพียงช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ก็ช่วยให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ (ซึ่งค่อนข้างจะเกิดขึ้นได้ง่ายและบ่อย ๆ ในชีวิตประจำวัน)

นอกจากนั้นยังเป็นการช่วยระบายกำลังเหลือของเด็กนักเรียน ถ้าหากให้เด็กนักเรียนออกกำลังกายไปแล้วจากโรงเรียน โอกาสที่จะออกไปแสดงกำลังนอกบ้านยามค่ำคืนก็คงจะลดน้อยลงกว่าเด็กนักเรียนที่เก็บพลังเหลือกลับไปบ้าน ทั้งนี้ครูและผู้ปกครองควรเข้าใจถึงความสำคัญและชี้แนะเด็กนักเรียนให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ทางด้านสันตนาการ ปัจจุบัน อนาคต การเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในนั้น อาจแบ่งคุณค่าที่ได้รับในปัจจุบันทันที กับนำเอาทักษะและความรู้นั้นไปเป็นกิจกรรมสันตนาการประจำตัว รวมทั้งความสนใจในการกีฬา อันจะส่งเสริมความมีชีวิตอย่างผาสุกในวัยผู้ใหญ่

ปกติในแต่ละวันเด็กนักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่ในห้องเรียน ที่โต๊ะเรียนหรือห้องปฏิบัติการ จึงควรจัดกิจกรรมสันทนาการหรือการเล่นกีฬาเพื่อให้เด็กนักเรียนได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยส่งเสริมให้เด็กนักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ

เหตุผลอีกประการหนึ่ง นักเรียนมีเวลาว่างมากหลังเลิกเรียน หากทางโรงเรียนไม่มีโปรแกรมกิจกรรมให้นักเรียนเข้าร่วมแล้ว นักเรียนหลายคนก็อาจใช้เวลาไปในทางที่ผิด เข้ากลุ่มเพื่อนกลายเป็นเด็กเกเร เป็นปัญหาของสังคม ฉะนั้นทางโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง จึงมีหน้าที่ที่จะต้องช่วยกันชี้แนะ ส่งเสริม สนับสนุนให้เด็กนักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งเด็กนักเรียนส่วนมากก็มีความต้องการคำแนะนำชี้แนะในการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง

ฉะนั้นโรงเรียนจึงควรมีโครงการสันทนาการและการกีฬาสำหรับเด็กนักเรียนเป็นอย่างดี

คุณค่าทางสังคม ความร่วมมือ ความมีน้ำใจนักกีฬา การเล่นกีฬานั้น ช่วยให้นักเรียนได้มีประสบการณ์และเรียนรู้เกี่ยวกับแบบแผนที่ดีทางสังคม นั่นก็คือ ฝึกให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ ความร่วมมือ ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี และความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ฯลฯ ฉะนั้นการแข่งขันกีฬาภายในจึงส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสฝึกแสดงออกถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทำให้เป็นผู้มีประสิทธิภาพทางด้านสังคม

ส่งเสริมการทำงานประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อและประสาท เป็นความจริงที่ยอมรับกันว่า ผลจากการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬานั้น ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางกายทำให้ผู้เข้าร่วมมีสมรรถภาพทางกายดี นั่นก็คือการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ กล้ามเนื้อและระบบประสาททำงานประสานกันได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่านักกีฬาส่วนใหญ่ นั้น มีการเคลื่อนไหวที่เต็มไปด้วยท่าที่สง่างามเฉย กระฉับกระเฉง และมีบุคลิกภาพที่ดี

นอกจากนั้นยังช่วยเพิ่มพูนทักษะทางการกีฬา ซึ่งผลของการพัฒนานี้ การแข่งขันกีฬาภายในมีส่วนช่วยให้เกิดความสำเร็จและเป็นสื่อได้เป็นอย่างดี

เพื่อการคัดเลือกตัวนักกีฬา จุดประสงค์อีกประการหนึ่งของการแข่งขันกีฬาภายในนั้น ก็คือ การค้นหาช้างเผือกที่จะเข้ามาร่วมเป็นตัวแทนทีมกีฬาของโรงเรียน การแข่งขันกีฬาภายในทำให้เห็นความสามารถของนักเรียนแต่ละคนและทำให้มีโอกาสคัดเลือกเอาคนที่มีความสามารถเป็นตัวแทน เพื่อส่งเข้าร่วมแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนต่อไป

ช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น จากผลการวิจัยของหลายมหาวิทยาลัย พบว่าสหสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน กับผลการเรียนดีขึ้นโดยเฉลี่ยในแต่ละปี ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดของการเรียนและกีฬามักเป็นบุคคลเดียวกัน

ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้ว คนที่มีระดับสติปัญญาสูงย่อมทำอะไรได้ดีกว่าคนในสติปัญญาดำ คนที่มีสติปัญญาดีย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬา ได้ดีกว่าคนสติปัญญาด้อยกว่า

แต่ค่านิยมในสังคมของคนไทยเรามาก่อนนั้น บิดามารดาผู้ปกครองมุ่งที่จะให้เด็กเป็นคนเรียนเก่ง มีผลการเรียนดีและมักไม่ค่อยสนับสนุนให้เด็กในปกครองใช้เวลาในการเล่นกีฬา

ไม่เพียงเท่านั้นยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อกีฬาหรือการออกกำลังกาย นับเป็นจำนวนมากที่กล่าวในทำนองว่า ไม่ควรไปเล่นกีฬาเพราะเล่นแล้วทำให้โง่ เรียนหนังสืออ่อน อันเป็นการกล่าวที่ไม่มีความเข้าใจที่แท้จริง และเนื่องจากความไม่ประสงค์ที่จะให้เด็กใช้เวลาไปเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาด่าง ๆ ก็เลยสรุปเอาว่าการกีฬาเป็นสิ่งที่ไม่ดี สำหรับครอบครัวที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคมปัจจุบันนั้นมีความรู้ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการกีฬาหรือกิจกรรมพลศึกษาว่ามีคุณประโยชน์มาก ในอันที่จะพัฒนาคนให้เป็นคนดีเป็นคนมีประโยชน์ในสังคมและคนที่เล่นกีฬาได้ดีนั้นจะต้องเป็นคนที่มีสติปัญญาดีอีกด้วย คนโง่ย่อมไม่มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จทางการกีฬาได้เลย แต่เนื่องจากการกีฬานั้นมีแรงจูงใจทำให้ผู้เข้าร่วมสนุกสนาน พอใจ หลายคนจึงมักใช้เวลากับการเล่นกีฬามากจนเกินพอดี ทำให้เกิดผลเสียทางด้านอื่น เป็นสาเหตุให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการกีฬาตามมา

ฉะนั้นผู้เรียบเรียงจึงใคร่เสนอแนะไว้ที่นี้ สำหรับผู้ที่ออกไปดำเนินงานทางด้านพลศึกษาควรได้ชี้แนะให้นักเรียนและผู้ปกครอง เข้าใจโดยเฉพาะนักเรียนนั้นควรจะได้รับ การอบรมสั่งสอน และฝึกหัดให้เป็นคนที่มีระเบียบ รู้จักหน้าที่และสามารถแบ่งเวลาได้อย่างเหมาะสม เวลาเรียนส่วนหนึ่ง ทำการบ้านส่วนหนึ่ง ฝึกซ้อมเล่นกีฬา และเวลาพักผ่อนอีกส่วนหนึ่ง หากสามารถแบ่งได้ถูกต้องแล้วจะทำให้ตนเองประสบความสำเร็จเกิดการพัฒนาที่สมบูรณ์ในตัวเอง ซึ่งบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของการพลศึกษาด้วย และคุณลักษณะที่ดีนี้ก็จะติดตัวเด็กนักเรียนไป หากคนในชาติมีบุคคลประเภทนี้มากเท่าไร ก็ย่อมทำให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองมากเท่านั้น จึงขอเรียนฝากกับทุก ๆ ท่านได้โปรดกรุณาสันนุสนทนส่งเสริมชี้แนะทำความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับทุกคนด้วย ก็จะได้ชื่อว่าท่านเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ต่อการพลศึกษาและประเทศชาติอย่างแท้จริง

ขอบข่ายของการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

จากการเปลี่ยนแปลงชื่อของสมาคมจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ไปเป็นสมาคมจัดการแข่งขันกีฬาสันตนาการภายในแห่งชาติดังกล่าวแล้ว ทำให้ขอบข่ายงานของการจัดกิจกรรมกว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะคำว่า กีฬาสันตนาการนั้นอาจใช้ทักษะบางส่วนของกีฬาแต่ละประเภทมาใช้ในการแข่งขัน หรืออาจเป็นกิจกรรมสันตนาการซึ่งผู้เข้าร่วมไม่จำเป็นต้องมีความแข็งแรงทางกายหรือทักษะทางกีฬาสูงนักก็สามารถเข้าร่วมในการแข่งขันได้ อันเป็นไปตามจุดมุ่งหมายเดิมที่ว่า การแข่งขันกีฬาภายในเป็นกีฬาสำหรับนักเรียนทุกคน มูลเลอร์และเรซนิก (Mueller and Reznik, 1979 : 2) กล่าวว่า ขอบข่ายของการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ควรประกอบไปด้วยโครงการที่สำคัญ 4 โครงการ ดังนี้คือ

1. โครงการแข่งขันกีฬา
2. โครงการกิจกรรมบริการตนเอง
3. โครงการชมรมกีฬา
4. โครงการกิจกรรมพิเศษ

โครงการแข่งขันกีฬา นับว่ามีความสำคัญมากที่สุดในบรรดาโครงการทั้งหมด ซึ่งการจัดดำเนินการนั้นควรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการแข่งขันก็ต้องพิจารณาใช้วิธีการแข่งขันในรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อหาผู้ชนะเลิศ ทั้งในประเภทบุคคล และประเภททีม โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เข้าร่วมจะได้รับมากที่สุด

โครงการกิจกรรมบริการตนเอง โครงการนี้การเข้าร่วมกิจกรรม เป็นการดำเนินการด้วยตนเองเป็นพื้นฐาน ในการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาสันตนาการที่จัดขึ้นอย่างไม่มีแบบแผนหรือพิธีการ โครงการนี้การเข้าร่วมในกิจกรรมของแต่ละบุคคลนั้น เกิดโดยความสมัครใจเอง เช่นตัวอย่างในการเข้าร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายด้วยการวิ่งเพื่อสุขภาพ (Jogging) วายน้ำ เทเบิลเทนนิส โบว์ลิ่ง เป็นต้น สำหรับกฎหรือระเบียบในการเข้าร่วมและการเล่นนั้น ต้องเปิดโอกาสให้เท่าเทียมกันทุกคน โดยไม่มีการจำกัดขีดความสามารถทางทักษะของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ต้องมีการเตรียมอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกไว้พร้อมและเพียงพอกับจำนวนความต้องการของนักเรียน

โครงการชมรมกีฬา นับเป็นโครงการที่สำคัญอีกโครงการหนึ่ง ซึ่งควรจัดให้มีขึ้นในแต่ละสถาบัน โดยแต่ละชมรมนั้นประกอบไปด้วยบุคคลหลาย ๆ คน ที่มีความสนใจเหมือนกันและมีความต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาแต่ละชนิดที่พวกเขาสนใจเป็นพิเศษ จุดมุ่งหมายของโครงการนี้เน้นถึงการเปิดโอกาสให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้คือ

1. เพื่อจะได้เรียนรู้ทักษะกีฬาใหม่ ๆ
2. เพื่อพัฒนาทักษะทางกีฬา
3. เพื่อจะได้มีโอกาสแข่งขันมากขึ้น
4. เพื่อการสันตนาการส่วนบุคคล
5. เพื่อการสมาคม

โครงการกิจกรรมพิเศษ นับเป็นโครงการที่ส่งเสริมให้โครงการแข่งขันกีฬาสันตนาการภายในสมบูรณมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการและความสนใจเป็นพิเศษของสมาชิกแต่ละกลุ่มโดยเฉพาะ มีรูปแบบการจัดหลายวิธี บางกิจกรรมที่จัดนี้รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวกับครอบครัว คณะครู อาจารย์ สำหรับพวกไร้ความสามารถ กิจกรรมนอกสถานที่และกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ เป็นต้น

โครงการกิจกรรมสันตนาการภายใน ควรจะให้เสรีภาพ ในการเข้าร่วมแก่ทุกคนเท่าเทียมกัน ด้วยการเลือกตามใจชอบ หรือโดยความสมัครใจ การจัดดำเนินการที่ดีและการบริหารงานของโครงการนั้น ต้องเปิดโอกาสสำหรับทุกคนและทุกระดับ ความสามารถในการเข้าร่วม สำหรับคำว่าทุกคนในที่นี้หมายถึง เด็กชายและเด็กหญิง ผู้ชายและผู้หญิง ผู้แข็งแรงและอ่อนแอ สูงและเตี้ย ผู้ไร้ความสามารถและผู้มีความสามารถต่ำ ปานกลางหรือผู้มีความสามารถสูงก็ตาม การเข้าร่วมโครงการกิจกรรมกีฬาสันตนาการนั้น ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่ขีดความสามารถและทักษะกีฬาสูง แต่อยู่ที่ความต้องการในการที่จะได้มีโอกาสเข้าร่วมมากกว่า ความสมดุลของโครงการประกอบด้วย กีฬาประเภททีม กิจกรรมที่บริการตนเองและกีฬาประเภทคู่ นอกเหนือจากนั้นการเข้าร่วมกิจกรรม

ผู้เข้าร่วมอาจมีส่วนร่วมในการเตรียมการและเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ แต่ละบุคคลอาจมีส่วนร่วมในฐานะผู้เล่น โค้ช ผู้จัดการทีม ที่ปรึกษา และหรือเป็นเจ้าของที่ ซึ่งผลประโยชน์จากการเข้าร่วมนั้นไม่เพียงแต่จะได้จากการเข้าร่วมในกิจกรรมการเล่นหรือแข่งขันเท่านั้น ยังได้ประสบการณ์จากการ เป็นผู้นำและการช่วยจัดดำเนินการนี้ด้วย

คุณค่าของการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน

โครงการแข่งขันกีฬาภายในเปิดโอกาสให้แต่ละบุคคลได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตที่ดีกว่า มูลเลอร์และเรซนิค (Mueller; & Reznik. 1979 : 6-7) กล่าวว่า ประสบการณ์ในการแข่งขันนั้นก่อให้เกิดคุณค่าในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. ประสบการณ์ของความสำเร็จ และความผิดหวัง
2. สมรรถภาพทางกาย
3. สุขภาพจิตและอารมณ์
4. ประสิทธิภาพทางสังคม
5. การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. ความรักหมู่คณะ
7. ความสนใจในการเป็นผู้เล่น และ ผู้ดู ตลอดกาล

ประสบการณ์ของความสำเร็จและความผิดหวัง คุณค่าที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาก็คือ โอกาสของแต่ละบุคคลที่ได้รับตอบสนองต่อประสบการณ์ ความสำเร็จและความผิดหวัง ปริมาณของความสำเร็จกระตุ้นส่งเสริมให้บุคคลกระทำในทุกสิ่งด้วยความปิติยินดี ส่วนประสบการณ์ที่เป็นความผิดหวัง ทำให้เขาเพิ่มความพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป การปรับสภาพทางด้านจิตใจ ต่อผลสำเร็จและความผิดหวังในการเล่นกีฬานั้นเป็นการฝึกที่ดีเลิศ เป็นประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกันกับสภาพการของชีวิตจริง ซึ่งถ้าเราใช้ความสังเกตดูแล้ว ก็将会เห็นความสำเร็จ หรือความผิดหวังในการทำงานหรือการเรียนที่ทุกคนประสบอยู่ นักเรียนอาจสอบผ่านได้เกรด ก ข ค ง หรือ จ บางคนทำงาน ผลงานดีเด่นก็ได้รับการบำเหน็จความชอบ 2 ชั้น หรือบางคนทำความเสื่อมเสียจนถูกให้ออกจากงานไป

สำหรับในกิจกรรมการเล่นหรือการแข่งขันกีฬานั้น อาจจะประสบกับความสำเร็จหรือความผิดหวังอยู่ตลอดเวลา ดังตัวอย่างเช่น ในการเล่นซอฟท์บอลหรือเบสบอลผู้ส่งหรือผู้โยนลูกไปให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตีนั้นสามารถกระทำได้ดี จนฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถตีลูกบอลได้สำเร็จ ก็นับเป็นความสำเร็จของผู้ส่งนั้น ตรงกันข้ามก็นับเป็นความผิดหวังของผู้เล่นที่เป็นผู้ตีในฝ่ายตรงข้าม ถ้าหากว่าผู้เล่นที่เป็นผู้ตีสามารถตีลูกบอลนั้นได้ก็นับเป็นความสำเร็จของผู้ตี ส่วนผู้โยนลูกก็จะรู้สึกผิดหวังในทุกะดับของความรู้สึกนั้น จะมีความสัมพันธ์กันกับความสำเร็จและความผิดหวัง ยิ่งถ้าผู้ตีสามารถตีได้ถูกต้องและวิ่งไปยังฐาน (Base) ที่ 1, 2, 3 หรือวิ่งไปให้ครบรอบด้วยแล้ว ผู้ตีนั้นก็ยิ่งรู้สึกปิติยินดีในความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ในขณะที่ผู้โยนให้ตีได้รับความผิดหวังมากเท่ากับความปิติยินดีของฝ่ายตรงข้าม

สำหรับการแข่งขันต่อไป ถ้าผู้เล่นฝ่ายดีตีลูกไปแล้วผู้เล่นตำแหน่งเบส 1 ฝ่ายตรงข้ามรับลูกโดยตรงจากการตีนั้นได้ ทำให้ผู้ตีต้องหมดสิทธิ์ในการเล่น นับเป็นความสำเร็จของผู้เล่นเบส 1 และความผิดหวังของผู้ตี ทำนองตรงกันข้ามหากผู้เล่นเบส 1 ฝ่ายรุกสามารถฉวยโอกาสวิ่งไปได้ 1 เบส อันนับเป็นความสำเร็จเหมือนกันแต่ระดับความสำเร็จและความผิดหวังนั้นอาจจะไม่เท่ากับผู้ตีที่ได้ถูกต้อง และสามารถวิ่งไปได้ 1 เบส ในทุกขณะของการแข่งขันก็พานั้น ระดับความสำเร็จและความผิดหวังมากน้อยแตกต่างกัน

เหตุการณ์ไม่เพียงแต่ขณะเกิดต่อผู้เล่นในแต่ละบุคคล แต่รวมไปถึงทั้งทีมด้วย ถ้าการแข่งขันสิ้นสุดลงปรากฏผลทีมหนึ่งเป็นผู้ชนะ ผู้เล่นในทีมนั้นก็ได้อธิบายว่าเป็นผู้ชนะทุกคน ซึ่งความเป็นจริงแล้วผู้เล่นในทีมชนะบางคนไม่ได้ช่วยให้เกมการเล่นชนะเลย แต่ก็มีความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในความชนะนั้นด้วย ส่วนฝ่ายแพ้ก็มีความรู้สึกร่วมกันในผลของการแข่งขันซึ่งอย่างไรก็ตามผู้เล่นบางคนในทีมที่เป็นฝ่ายแพ้นั้น อาจได้รับความพึงพอใจในการเล่นที่ดีในส่วนของตนเอง ทำให้เกิดความรู้สึกผิดหวังน้อยลง ประสบการณ์แห่งความสำเร็จและความผิดหวังรวมทั้งความรู้สึกต่าง ๆ นั้น มักสะท้อนจากภาพที่เราได้เห็นตามหนังสือพิมพ์หรือวารสารกีฬาบ่อย ๆ

ส่วนกีฬาประเภทบุคคล หรือประเภทเดี่ยว ที่การแข่งขันนั้นไม่มีการปะทะกัน แต่เป็นการแข่งขันที่ต้องพยายามแข่งกับตัวเอง ทำคะแนนหรือเวลาให้ดีที่สุด เช่น กีฬาโบว์ลิ่ง หรือกรีฑานั้น ความรู้สึกในความสำเร็จเป็นไปในลักษณะของความพึงพอใจและความไม่เป็นที่พึงพอใจในการกระทำของตนเอง

ปัจจัยของความสำเร็จและความผิดหวังนั้น มีอยู่ในการแข่งขันกีฬา ทั้งที่เป็นการแข่งขันกับบุคคลอื่น หรือขณะพยายามพัฒนาทักษะทางกีฬาของตนเอง ประสบการณ์ของความพึงพอใจและความผิดหวังที่แสดงออกในขณะที่แข่งขันกีฬานั้น นับว่ามีคุณค่าที่ประมาณไม่ได้ต่อการพัฒนาในแต่ละบุคคล

สมรรถภาพทางกาย การมีสุขภาพดีนั้นนับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการมีชีวิตที่สมบูรณ์พูนสุข ซึ่งการออกกำลังกายนั้นเป็นสิ่งจำเป็นมากในการมีสุขภาพดี และเพราะวิธีการดำรงชีวิตในปัจจุบันไม่ได้ส่งเสริมการมีสุขภาพดีเลย การออกกำลังกายพอสมควร โดยใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของร่างกายเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย ให้มีสุขภาพดี มีสัดส่วนที่สมบูรณ์ ทั้งยังเป็นการเพิ่มการทำงานของหัวใจและปอดกับการกำจัดของเสียภายในร่างกาย และระบบการนำอาหารไปหล่อเลี้ยงของเซลล์ในร่างกายให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬานั้น ช่วยพัฒนาการทางด้านความแข็งแรง และความทนทาน รวมทั้งการทำงานประสานกันของประสาทกล้ามเนื้อ ส่งเสริมให้มีความคล่องแคล่ว กระฉับกระเฉงและมีความเชื่อมั่น สามารถบังคับการเคลื่อนไหวได้เป็นอย่างดี การแข่งขันทำให้พัฒนาความสง่าของบุคลิกภาพและประสิทธิภาพของผู้เข้าร่วม ความเป็นผู้ที่แข็งแรงมีความอดทน และมีความคล่องแคล่วกระฉับกระเฉงนั้น นับเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์สำหรับชีวิตประจำวันของทุกคน

สุขภาพจิตและอารมณ์ ดร.วิลเลียม เมนนิ่งเกอร์ (Dr. William Menninger) นักสุขภาพจิตที่มีชื่อเสียง กล่าวว่า “ในแต่ละบุคคลนั้น สุขภาพจิตที่ดีเกี่ยวข้องโดยตรงกับความสามารถและความสมัครใจในการเล่นของบุคคลนั้น” นอกจากนั้นเขายังแนะนำอีกว่าเกมกีฬาที่มีการแข่งขันเปิดโอกาสให้คนได้แสดงออกของแรงขับของความก้าวร้าวตามสัญชาตญาณต่อความไม่พึงพอใจในภาวะการณ์แวดล้อม แรงขับนี้ต้องการแสดงออกตลอดเวลาในมนุษย์เราทุกคน การแสดงออกนี้ถ้าหากไม่เป็นที่ยอมรับแล้ว การแสดงออกนั้นก็อาจจะเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น คุณค่าโดยเฉพาะนี้แตกต่างกันไปมีมากน้อยเท่าไรขึ้นอยู่กับชนิดของกิจกรรมการแข่งขัน การแสดงออกถึงความก้าวร้าวมากที่สุดมักจะเห็นได้ในกีฬาหลายประเภท ซึ่งมีการใช้อุปกรณ์การเล่น เช่น เทนนิส แบดมินตัน กอล์ฟ และแม้ในเกมการเล่นที่ใช้อุปกรณ์เล็กน้อยก็เช่นเดียวกัน ซึ่งก็ยังพอสังเกตเห็นได้ในกีฬาที่แข่งขันด้วยความคิด สติปัญญา เช่น หมากรุก หมากรอส หรือปริตซ์ และอื่น ๆ เป็นต้น กิจกรรมทางสันติการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นที่พึงพอใจสำหรับบางคน เพราะงานประจำของเขาเหล่านั้นไม่มีความจำเป็นหรือได้มีโอกาสในการแสดงออกถึงความก้าวร้าวอย่างเพียงพอแล้ว

การเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ นั้นเป็นการให้ความสนใจที่มีจุดมุ่งหมาย เป็นการดึงจุดสนใจจากตัวของแต่ละคนมารวมที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นการนำเอาภาวะของจิตใจของเขาออกจากตัวไปสู่จุดสนใจข้างนอก จากจุดยืนของสุขภาพจิตนั้น การจัดการแข่งขันกีฬากายในได้พิสูจน์แล้วว่ามีความค่าในการผ่อนคลายความตึงเครียด จากการทำงานและการเรียน การเปลี่ยนกิจกรรมจากที่ทำจำเจนั้น เป็นสิ่งสำคัญเพื่อการผ่อนคลายความตึงเครียด

สภาพทางอารมณ์ การเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬากายใน ทำให้แต่ละบุคคลได้รับความพึงพอใจตามความต้องการแห่งบุคคล ทั้งนี้รวมทั้งความต้องการในความสำเร็จ ความต้องการแสดงออก ความต้องการความยอมรับ ต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ และต้องการความรู้สึเป็นส่วนหนึ่งหรือมีส่วนเป็นเจ้าของด้วย

จุดมุ่งหมายทางด้านอารมณ์นอกเหนือไปอีกก็คือ ความพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง และความนิยมในตนเอง

การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน นับเป็นโอกาสที่ดีที่สุดต่อการพัฒนาในแต่ละบุคคล และช่วยพัฒนาให้เกิดความมีวุฒิภาวะทางด้านอารมณ์ โดยผ่านกิจกรรมการแข่งขันกีฬากายใน

ประสิทธิภาพทางสังคม โอกาสที่จะได้คบค้าสมาคมกับเพื่อนฝูงที่มีวัยเดียวกันนับเป็นประสบการณ์ที่มีความมากที่สุด ซึ่งแต่ละบุคคลได้รับขณะที่อยู่ในวัยเรียนในสนามกีฬาหรือโรงฝึกความสัมพันธ์นั้นเป็นไปภายใต้เงื่อนไขอันจะช่วยเสริมสังคมในวัยผู้ใหญ่ และการต่อสู้ในการดำรงชีพในด้านอื่น ๆ ด้วย ประสบการณ์ของความสัมพันธ์ของกลุ่มนั้น ช่วยให้แต่ละคนมีความสัมพันธ์กว้างขวางขึ้น เรียนรู้และเข้าใจชีวิตมากขึ้น เรียนรู้ถึงความร่วมมือ ความรักห่มุ่คณะ และความซื่อสัตย์และเป็นคนมีความประพฤติดีมีน้ำใจนักกีฬา การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้น ได้รับประสบการณ์ที่แท้จริงต่อการดำรงชีวิตในสังคม ช่วยให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ อันนับเป็นสิ่งที่มิประโยชน์ในชีวิตประจำวันและมิตรภาพภายในชั้นเรียนจะเพิ่มมากยิ่งขึ้นในสนามกีฬา

การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ กิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน ช่วยให้แต่ละบุคคลได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยเข้าร่วมในการเล่นหรือการเป็นผู้ดู แต่การเข้าร่วมสนุกสนานในกิจกรรมโดยตรงนั้น ได้คุณค่ามากกว่าการเป็นผู้ดู การผ่อนคลายความตึงเครียดโดยผ่านกิจกรรมสันทนาการนั้นเป็นสิ่งสำคัญในอนาคตของนักเรียน นักศึกษาทั้งหลาย

แนวโน้มทัศนคติของการแข่งขันกีฬาภายใน คือการเข้าร่วมเป็นประจำเสมอ ๆ กิจกรรมต่าง ๆ นั้นช่วยให้ผู้เข้าร่วมได้รู้จักพัฒนาการใช้เวลาว่างที่เหมาะสม ไม่เพียงแต่ในสภาวะปัจจุบันเท่านั้น การเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในเป็นวิธีการที่สำคัญยิ่งอันหนึ่งสำหรับนักศึกษาจะได้เตรียมการใช้เวลาว่างอย่างฉลาด และเต็มไปด้วยความสนุกสนาน และเป็นการส่งเสริมที่สำคัญในขณะที่โลกบังคับให้คนมีเวลาว่างมาก จากอุปกรณ์เครื่องทุ่นแรงต่าง ๆ ที่ช่วยลดจำนวนเวลาในการทำงานของคนเราลง

ความรักหมู่คณะ การแข่งขันกีฬาภายในช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้สึกในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความสามัคคีในระหว่างนักเรียนที่ได้รับจากการเป็นผู้เล่นกีฬาทิมโรงเรียนนั้น เป็นสิ่งที่มีค่ายิ่ง ความมีจิตใจและความรักหมู่คณะดังกล่าวนี้จะเห็นได้ในการแข่งขันกีฬาภายในทั่วไป การสร้างให้เกิดความรู้สึกเช่นว่านี้ แสดงให้เห็นความสำคัญของหมู่คณะมากกว่าความสำคัญของตนเอง ซึ่งความภูมิใจและความจงรักภักดีนี้ เป็นสัญลักษณ์ของความรักชาติของประชาชนที่มีต่อประเทศชาติ สมควรที่จะส่งเสริมให้มีขึ้นในเยาวชนของชาติทุกคน

ความสนใจในการเป็นผู้เล่น – ผู้ดู ตลอดกาล การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น นักกีฬาต้องมีความสามารถในทักษะสูงเป็นพิเศษ และนักกีฬาส่วนใหญ่หลังจากที่จบการศึกษาออกไป มักจะไม่ค่อยได้มีโอกาสได้ร่วมการแข่งขันกีฬาตามความสามารถและความสนใจของเขา อาจจะด้วยสาเหตุเพราะพวกเขาได้รับการฝึกในกีฬาแข่งขันที่เป็นทีม ซึ่งจะต้องมีผู้เล่นหลายคน หรือมีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกเป็นพิเศษโดยเฉพาะ อันเป็นปัญหาที่สำคัญในการเข้าร่วมการเล่นของนักศึกษาหลังจากที่จบการศึกษาไปแล้ว

ส่วนการเข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายใน ก็มีได้มีจุดมุ่งหมายส่งเสริมการแข่งขันกีฬาที่ต้องใช้ทักษะสูงโดยเฉพาะเป็นพิเศษ แต่นักเรียนได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมในกิจกรรมอันจะส่งผลให้เขาได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และแตกต่างกันไปตามประเภทของกีฬา ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสามารถโดยเฉลี่ยในจำนวนคนที่เข้าร่วมส่วนใหญ่

ด้วยเหตุนี้เองโครงการการแข่งขันกีฬาภายใน จึงมีขอบข่ายกว้างขวางกว่าในแง่ของความสนใจ และความสามารถที่จะนำไปใช้ในอนาคต ในการเป็นผู้เล่นหรือเป็นผู้ดู

การที่ผู้ใหญ่จะหันมาสนใจการเล่นกีฬาโดยที่ไม่มีความรู้ หรือทักษะมากก่อนในวัยเด็ก เป็นเรื่องค่อนข้างยาก ดังนั้นโครงการการแข่งขันกีฬาภายใน จึงนับเป็นสิ่งสำคัญมาก ควรที่จะจัดไว้อย่างกว้าง ๆ และให้มีกิจกรรมแตกต่างกันไปหลาย ๆ ชนิด สามารถส่งเสริมให้มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมได้หลังจากเลิกเรียนแล้ว ซึ่งโดยธรรมชาติถ้าหากจิตใจของคนมีความต้องการที่จะเล่นแล้วก็มักมีความต้องการในการแสดงออกด้วย

วัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬาภายใน

การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำความรู้และประสบการณ์ ที่ได้เรียนมาแล้วในชั่วโมงพลศึกษา มาใช้เพื่อออกกำลังกาย ในสภาพการณ์จริง ๆ
2. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้หาความสนุกสนาน และแสดงออกตามความสามารถของแต่ละบุคคล
3. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดสอบความสามารถของตนเอง กับเพื่อนร่วมชั้นหรือเพื่อนร่วมโรงเรียน
4. เพื่อส่งเสริมและฝึกให้เด็กนักเรียนมีสมรรถภาพทางสังคม มีความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา และสามารถนำไปใช้กับชีวิตจริงได้
5. เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ดีในการกีฬา และการออกกำลังกาย
6. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

การจัดดำเนินการและการบริหารโครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

การจัดดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนนั้น มีความสำคัญต่อความสำเร็จของโครงการแข่งขันกีฬาภายในมาก ถ้ามีการจัดดำเนินการดีมากเท่าใด ความสำเร็จของโครงการก็มากเป็นสหสัมพันธ์กัน ในโรงเรียน ถ้ากล่าวถึงด้านบุคลากรที่จะมาทำหน้าที่ในการจัดดำเนินการแล้ว ก็อาจประกอบไปด้วยบุคคลดังต่อไปนี้คือ นักเรียน ครูพลศึกษา โค้ช และคณะกรรมการผสมฯ

การจัดดำเนินการโดยนักเรียน จากประวัติเราทราบว่าเริ่มแรกของการแข่งขันกีฬาภายในนั้น นักเรียนจัดดำเนินการกันเอง ในปัจจุบันการแข่งขันกีฬาแพร่หลายในโรงเรียนทั่วไป นักเรียนอาจจัดแข่งขันกีฬาตนเองได้ ถ้านักเรียนในโรงเรียนนั้นโตพอที่จะมีวุฒิภาวะ ซึ่งก็จะเป็นผลดีอีกทางหนึ่งคือ ฝึกให้นักเรียนรู้จักวิธีการทำงาน แต่อย่างไรก็ตามปัญหาต่าง ๆ ที่มักจะพบในกรณีเด็กนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน คือ นักเรียนไม่มีเวลาพอที่จะมาจัดดำเนินการทั้งหมด เพราะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่กับการเรียน รวมทั้งนักเรียนยังมีประสบการณ์ไม่เพียงพอ

การจัดดำเนินการโดยโค้ช กรณีที่โรงเรียนมีโค้ชหรือผู้ฝึกกีฬาโดยเฉพาะแล้ว จะให้โค้ชเป็นผู้ดำเนินการก็นับว่าเหมาะสม แต่จะมีปัญหาคือโรงเรียนอาจจะมีโค้ชกีฬาบางประเภท หรือมีน้อย และอาจจะไม่มีประสบการณ์ในกีฬาอื่น ๆ ซึ่งหากเป็นกรณีนี้แล้วก็จะเกิดข้อเสีย คือโค้ชไม่สามารถจัดกีฬาสำหรับทุกคนได้อย่างทั่วถึง โค้ชก็มักจะจัดแต่กีฬาที่ตนเองถนัด หรือที่ตนเองมีความรู้ความสามารถแต่เพียงอย่างเดียว ซึ่งไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของกีฬาภายใน

การจัดดำเนินการโดยครูพลศึกษา ครูพลศึกษานับว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมที่สุด เพราะว่ามีความรู้ในกีฬาเกือบทุกประเภท และเข้าใจเทคนิคของกีฬาแต่ละประเภทอันสามารถดำเนินการให้ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักเรียนส่วนใหญ่ได้มากกว่า อย่างไรก็ตาม

การจัดการแข่งขันนั้นจะต้องไม่จัดในช่วงเวลาเรียน เพราะจะทำให้เด็กนักเรียนไม่ได้เรียนทักษะอันเป็นจุดมุ่งหมายหลักไป

การจัดดำเนินการโดยคณะกรรมการผสม ระหว่างครู โค้ช นักเรียน และเจ้าหน้าที่ นับว่าน่าจะเป็นกลุ่มที่สามารถดำเนินการให้เกิดประโยชน์ในผลรวม ๆ มากที่สุด กล่าวคือ นักเรียนก็ไม่ต้องมาเสียเวลาจัดดำเนินการต่าง ๆ ทำให้มีโอกาสเรียนได้เต็มที่ และนอกจากเวลาเรียนก็มีโอกาสได้รับประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมช่วยจัดดำเนินการ โค้ชก็ไม่ต้องหนักใจในกีฬาอื่นที่ตนเองไม่ถนัด ครูพลศึกษาเองก็ได้มีคนอื่นคอยช่วยเหลือ ซึ่งนับว่าเหมาะสมที่สุดที่ต่างฝ่ายต่างเอื้ออำนวยซึ่งกันและกัน

การจัดดำเนินการควรประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อที่จะให้งานดำเนินไปได้ อย่างมีระเบียบแบบแผน และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว เรียบร้อย ประหยัดกำลังงานและกำลังทรัพย์ วิธีการจัดดำเนินการอย่างกว้าง ๆ อาจแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ขั้นเตรียมการ
2. ขั้นดำเนินการ
3. ขั้นสรุปประเมินผล

1. ขั้นเตรียมการ เป็นการตั้งจุดมุ่งหมาย หรือเป็นการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร เมื่อไร ด้วยวิธีการอย่างไร และจะให้ใครทำ รวมทั้งจะใช้งบประมาณเป็นจำนวนเท่าไร การเตรียมการควรประกอบไปด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. การเสนอโครงการจัดการแข่งขันกีฬายภายใน
2. การกำหนดงานและคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ
3. การกำหนดประเภทกีฬา
4. การกำหนดข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภท
5. การแบ่งกลุ่มเพื่อการแข่งขัน
6. การกำหนดระยะเวลาของการแข่งขัน
7. การกำหนดวิธีการแข่งขัน

ฯลฯ

- 2. ขั้นดำเนินการ** ควรประกอบไปด้วย การประสานงาน การสั่งงานและการควบคุมงาน

การประสานงานนั้น เป็นการผนึกความพยายาม และการกระทำต่าง ๆ เพื่อให้ งานของหน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินไปโดยสอดคล้องต้องกัน ด้วยความพร้อมเพรียงสู่จุดหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ร่วมงานจะต้องมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และเข้าใจจุดหมายปลายทางของ หน่วยงานนั้น ๆ จึงควรที่ผู้บริหารจะต้องหาวิธีการที่จะก่อให้เกิดการประสานงานได้เป็นอย่างดี เช่น ทำแผนภูมิแสดงสายงาน และหน่วยงานที่ต้องให้ความช่วยเหลือ และรับความช่วยเหลือ ฯลฯ

การสั่งงาน หมายถึง การที่จะให้หน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบได้ เคลื่อนไหวไปในทิศทางอันจุดหมายที่ได้ตั้งเอาไว้ การสั่งงานควรจะต้องมีวิธีการให้เกิดความสนใจที่จะทำงาน และสื่อความหมายเด่นชัดจึงจะทำให้เกิดงานขึ้น การสั่งงานควรใช้วิธีการที่เหมาะสมที่ได้ผลทั้งงาน และผลทางจิตใจของผู้ร่วมงานควบคู่กันไป

การควบคุมงาน หมายถึง การตรวจสอบและแก้ไขการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ เป็นการตรวจสอบว่า สิ่งที่ได้สั่งไปแล้วนั้นกระทำได้อย่างถูกต้อง เรียบร้อย และทันตามกำหนดเวลาหรือไม่ การควบคุมงานนั้น ควรใช้วิธีที่แสดงว่าเป็นการคอยให้ความช่วยเหลือเอาใจใส่ ซึ่งจะเป็นผลดีแก่การทำงาน และเป็นการกระตุ้นทำให้คนรู้สึกอยากทำงานมากขึ้น การควบคุมงานจะต้องไม่เป็นไปในทางสร้างความหวาดกลัวหรือความท้อถอยแก่ผู้ร่วมงานเป็นอันขาด

3. ขั้นสรุปประเมินผล หมายถึง การนำเอาผลงานที่ได้รับจากงานในหน่วยงานต่าง ๆ มาประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อดูว่างานที่ได้กระทำไปนั้นได้ผลสมความมุ่งหมายหรือไม่เพียงใด การประเมินผลนั้น มีหลายวิธีด้วยกัน การประเมินผลที่ดีควรจะต้องประเมินผลจากทุกฝ่ายงานอย่างทั่วถึง ด้วยหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม และผลการประเมินนั้นจะก่อให้เกิดแนวคิดในการแก้ไข และเริ่มต้นงานใหม่ต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ฯ

การจัดการแข่งขันกีฬากายใน จะบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น จะต้องมีการสร้างการบริหารงานที่ดี และต้องมีบุคลากรรับผิดชอบงานฝ่ายต่าง ๆ ทั้งนี้ ควรเป็นผู้ที่มีความรักความสนใจและเข้าใจในวิธีจัดดำเนินการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้คนส่วนใหญ่เข้าร่วมในกิจกรรมการแข่งขันกีฬากายในได้อย่างทั่วถึง การดำเนินงานนั้นต้องมีการแบ่งภาระความรับผิดชอบของแต่ละหน้าที่ออกไปตามความเหมาะสม ก่อนที่จะดำเนินการตามโครงการที่กำหนดไว้ สำหรับคณะกรรมการดำเนินงานนั้น ก็อาจแต่งตั้งบุคคลขึ้นทำหน้าที่รับผิดชอบงานฝ่ายต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ประธาน
 2. รองประธาน
 3. เลขานุการ
 4. เกรียน
 5. หัวหน้าฝ่ายกีฬา
 6. หัวหน้าฝ่ายเจ้าหน้าที่
 7. หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์
 8. หัวหน้าฝ่ายสวัสดิการและสถานที่แข่งขัน
 9. หัวหน้าฝ่ายพิธีการ
- ฯลฯ

เพื่อให้ผู้ที่มีหน้าที่ต่าง ๆ ได้ทราบถึงภาระที่ต้องรับผิดชอบในแต่ละหน้าที่ การจัดแบ่งงานต่อไปนี้เป็นแนวทางที่อาจนำไปปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ต้องพิจารณาเพิ่มเติมตำแหน่งและหน้าที่ตามความเหมาะสม ดังนี้คือ

1. ประธาน มีหน้าที่
 1. เป็นประธานในที่ประชุม
 2. แต่งตั้งเจ้าหน้าที่
 3. เรียกประชุมเมื่อถึงวาระ
 4. ประสานงานระหว่างกรรมการเพื่อจะให้งานดำเนินไปด้วยดี ฯลฯ
2. รองประธาน
 1. ทำหน้าที่เป็นประธาน กรณีที่ประธานไม่อยู่
 2. ช่วยประธานในการประสานงานกับคณะกรรมการทุกฝ่าย
 3. ตรวจตรากำหนดการต่าง ๆ ให้เรียบร้อย
 4. ตรวจสอบป้องกันและแก้ไขความผิดพลาดของการแข่งขันอันอาจเกิดขึ้นได้ ฯลฯ
3. เลขานุการ
 1. จัดตั้งคณะกรรมการให้เหมาะสมและเพียงพอ
 2. จัดทำหนังสือเรียนเชิญต่าง ๆ
 3. จัดดำเนินการประชุมคณะกรรมการ
 4. พิจารณาคุณสมบัติของนักกีฬา – เจ้าหน้าที่
 5. บันทึกรวบรวมสถิติต่าง ๆ และผลการแข่งขัน
 6. บันทึกการแข่งขันตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดการแข่งขัน
 7. พิจารณาเชิญผู้มอบรางวัลแก่นักกีฬา ฯลฯ
4. ทรัพย์สิน
 1. จัดตั้งคณะกรรมการตามความเหมาะสมให้เพียงพอกับขอบข่ายของงาน
 2. หาเงินมาเพื่อดำเนินการ ถ้าหากโรงเรียนไม่สามารถช่วยเหลือได้
 3. จัดหารางวัลสำหรับผู้ชนะ
 4. ควบคุมการเงินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ ฯลฯ
5. หัวหน้าฝ่ายกีฬา
 1. จัดตั้งคณะกรรมการตามความเหมาะสมและเพียงพอ
 2. รับผิดชอบในเรื่องของประเภทกีฬาที่จะนำมาแข่งขัน
 3. จัดประชุมหัวหน้าทีม
 4. ร่วมมือกับประธานฝ่ายเจ้าหน้าที่ เพื่อจัดเจ้าหน้าที่สำหรับการแข่งขัน
 5. ดำเนินการจับฉลากจัดคู่แข่งขัน
 6. ชี้แจงข้อสงสัยแก่ผู้จัดการทีม หัวหน้าทีม หรือหัวหน้าแต่ละฝ่าย
 7. จัดการนำส่งผลการแข่งขันไปยังผู้บันทึก ฯลฯ

6. หัวหน้าฝ่ายเจ้าหน้าที่

1. จัดตั้งคณะกรรมการให้เหมาะสมและเพียงพอ
2. จัดฝึกเจ้าหน้าที่เพื่อควบคุมและดำเนินการแข่งขัน
3. ส่งเจ้าหน้าที่ไปควบคุมการแข่งขันเมื่อประธานกีฬาขอมา
4. ตรวจตราอุปกรณ์การแข่งขันให้พร้อมเสมอ
5. ร่วมกับคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อตัดสินชี้ขาดเมื่อมีข้อตกลงกันไม่ได้ ฯลฯ

7. หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์

1. จัดตั้งคณะกรรมการตามความเหมาะสมตามขอบข่ายของงาน
2. จัดทำสูจิบัตรการแข่งขันและโปรแกรมการแข่งขัน
3. จัดการประชาสัมพันธ์อย่างแพร่หลาย ซึ่งอาจกระทำได้โดย
 - ทางหนังสือพิมพ์
 - วิทยุ โทรทัศน์
 - ใบปลิว โปสเตอร์
 - หนังสือของโรงเรียน
 - รวบรวมสถิติ หรือบันทึกภาพไว้สำหรับปีต่อไป ฯลฯ

8. หัวหน้าฝ่ายสวัสดิการและสถานที่แข่งขัน

1. จัดตั้งคณะกรรมการให้เพียงพอตามความเหมาะสม
2. กำหนดสถานที่แข่งขัน
3. จัดเตรียมหาอุปกรณ์การแข่งขันให้พร้อม
4. จัดหาและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการขนส่ง
5. จัดหาและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับน้ำดื่ม น้ำใช้
6. อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล
7. อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการรักษาความสงบ
8. ประสานงานกับฝ่ายเลขานุการ และฝ่ายพิธีการ เพื่อให้งานดำเนินไปด้วยความ

เรียบร้อย ฯลฯ

9. หัวหน้าฝ่ายพิธีการ

1. จัดตั้งคณะกรรมการให้เหมาะสมและเพียงพอตามขอบข่ายของงาน
2. พิจารณาพิธีการในวันเปิดและปิดการแข่งขันให้เหมาะสม
3. จัดหาตุ๊กตารองรับ ธงประดับ ธงเดิม และธงพิธี มอบเหรียญรางวัลตามความ
4. จัดหาป้าย – ผู้ถือป้าย และผู้เชิญเหรียญ ฯลฯ

เหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

โฟห์เรนบาด (Foehrenbach. 1953: 34) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาในเวลาเลิกเรียน (Why girls choose After - School sports) ผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมเล่นกีฬาช่วยให้มีเพื่อนมากขึ้นและแน่นซัดก็คือ การพบปะสังสรรค์กันในสังคมหมู่พวก โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาเป็นหลักรวมทั้งจำเป็นในการเตรียมตัวเองให้มีทักษะทางด้านกีฬาเพื่อเข้าร่วมเล่นได้ ซึ่งเป็นความต้องการอันสำคัญ และจะเห็นได้ว่าการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาล้างเลิกเรียนแล้ว นอกจากสนองความต้องการให้เด็กได้เข้าร่วมเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนานผ่อนคลายอารมณ์ และยังช่วยให้นักเรียนในวัยรุ่นสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อีกด้วย

แอนโดแนคซี (Antonacci. 1957: 86) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเข้าร่วมเล่นกีฬาและความสนใจของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา ในรัฐอิลลินอยส์ (Sports Participation and Interest of High School Boy in the State of Illinois) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจากโรงเรียนต่างๆ ในรัฐอิลลินอยส์ จำนวน 3,000 คน ให้ตอบแบบสอบถามผลการศึกษาปรากฏว่า

1. นักเรียนสนใจในกีฬาประเภท วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ซอฟท์บอล การเล่นเกม การตกปลา กีฬาที่นักเรียนสนใจน้อยเป็นกีฬาที่เล่นในฤดูหนาว

2. การกีฬาที่ไม่สนองความต้องการของนักเรียนเป็นเพราะนักเรียนมีความเข้าใจการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเล่นกีฬาน้อยไป นักเรียนไม่ต้องการเล่นเพราะนักเรียนมีความเข้าใจการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเล่นกีฬาน้อยไป นักเรียนไม่ต้องการเล่นเพราะสนใจการเรียนมากกว่า และเด็กที่ไม่เล่นกีฬาหรือเล่นแต่น้อยเพราะขาดทักษะทางกีฬาต่างๆ ที่จะสามารถนำตนเองเข้าร่วมเล่นได้

เลวิส (Lewis. 1979: 1951 – A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการวิเคราะห์ของการจัดการแข่งขันภายใน ทางด้านการให้การสนับสนุนมหาวิทยาลัยระดับสูงในรัฐเทนเนสซี (Tennessee) โดยใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์สำรวจ ซึ่งสร้างขึ้นโดย คริสโตเฟอร์ อัลแลน บราวน์ (Christopher Alan Brown) ข้อมูลทั้งหมดได้จากแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยหัวข้อคำถาม 9 หัวข้อได้แก่

1. สาเหตุและจุดมุ่งหมายของการแข่งขัน
2. ระเบียบการจัดการแข่งขัน
3. การประสานงานและการบริหารงาน
4. ตารางจัดการแข่งขัน
5. กำหนดการแข่งขัน
6. สถานที่และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขัน
7. ระบบการให้คะแนนและการให้รางวัลแก่ผู้ชนะ
8. การประชาสัมพันธ์
9. คณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน

ผลสรุปของคำถามที่ได้จากแบบสอบถามในแต่ละหัวข้อมีดังนี้

1. โดยทั่วไป การดำเนินการในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัยกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
 2. การจัดการแข่งขันกีฬากายในของทุกมหาวิทยาลัยล้วนแต่มีเหตุผล และความมุ่งหมายในการจัดการทั้งสิ้น
 3. ความคล้ายคลึงกันในการจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย คือการใช้ผู้บริหารงานระดับมีอาชีพมาดำเนินการ
 4. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลง จากนักศึกษาที่เคยดำเนินการมาเป็นการใช้ผู้ที่มีความชำนาญด้านนี้โดยตรง
 5. การจัดการปฐมพยาบาลนั้นว่ายังมีน้อย
 6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของมหาวิทยาลัยต่างๆ นั้นเพียงพออยู่แล้ว
 7. กฎระเบียบ การแข่งขันที่มีความเที่ยงตรงและเหมาะสมดี
 8. ระบบการให้คะแนนยังไม่เน้นหนักถึงระดับสูง
 9. ธรรมเนียมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขัน ไม่นิยมกระทำกันมากนัก
- ผลสรุปจากการสำรวจดังกล่าวประกอบกับคำแนะนำต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินการแข่งขันกีฬากายในมหาวิทยาลัยนี้ทำให้สรุปข้อแก้ไขบางประการที่ควรปรับปรุงได้ดังนี้
1. ควรมีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้
 2. กีฬาประเภทใดที่จะจัดการแข่งขัน ซึ่งไม่มีในโปรแกรมการเรียนการสอนควรมีการฝึกสอนให้ก่อนเป็นพิเศษ
 3. การเพิ่มและเน้นหนักให้มากขึ้น เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและการพยาบาลฉุกเฉินในการจัดการแข่งขันแต่ละครั้ง
 4. ในกรณีจำเป็นต้องเดินทาง หรือขนส่ง เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแข่งขัน ควรใช้ยานพาหนะที่เป็นของสถานศึกษา ของสาธารณะหรืออาจจะใช้ของส่วนตัวก็ได้
- เนลสัน (Neillson. 1979: 1951 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลวิเคราะห์ของการจัดการแข่งขันกีฬากายในที่ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยระดับสูงในรัฐเทนเนสซี (Tennessee) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจวิเคราะห์ ซึ่งสร้างขึ้นโดย คริสโตเฟอร์ อัลแลน บราวน์ (Christopher Alan Brown) ข้อมูลทั้งหมดได้จากแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยหัวข้อคำถาม 9 หัวข้อ ได้แก่
1. ปรัชญาและจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขัน
 2. การจัดดำเนินงานและการบริหารงาน
 3. กฎและระเบียบการจัดการแข่งขัน
 4. การจัดและดำเนินการแข่งขัน
 5. กิจกรรมที่จัดในการแข่งขัน

6. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก
7. ระบบการให้คะแนนและการสร้างรางวัลแก่ผู้ชนะ
8. การประชาสัมพันธ์
9. คณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน

ผลสรุปของคำถามที่ได้จากแบบสอบถาม ในแต่ละหัวข้อ มีดังนี้

1. โดยทั่วไป การดำเนินงานในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัย กระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกเว้นระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
 2. การจัดการแข่งขันกีฬากายในของทุกมหาวิทยาลัย เป็นไปตามความมุ่งหมายตามปรัชญา
 3. ความคล้อยคลึงในการจัดการแข่งขันกีฬาของแต่ละมหาวิทยาลัย คือการให้ผู้บริหารระดับมืออาชีพมาดำเนินการ
 4. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลง จากนักศึกษาที่เคยดำเนินการมาเป็นการใช้ผู้ที่มีความชำนาญงานโดยตรง
 5. การจัดการปฐมพยาบาลและเหตุฉุกเฉินยังมีน้อย
 6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของมหาวิทยาลัยต่างๆ นั้น เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการ
 7. กฎระเบียบ การแข่งขันอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมดี
 8. การเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยไม่ได้เน้นถึงความแตกต่างของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน
 9. ระบบการให้คะแนนยังไม่มี การเน้นมากถึงระดับสูง
 10. ธรรมเนียมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขัน ไม่นิยมกระทำกันมากนัก
- ผลสรุปจากการสำรวจประกอบกับคำแนะนำต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการแข่งขันกีฬากายในมหาวิทยาลัยนี้ ทำให้สรุปข้อแก้ไขบางประการที่ควรปรับปรุงดังนี้
1. ควรมีการส่งเสริมและการประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้
 2. กีฬาประเภทใดที่จะจัดการแข่งขัน ซึ่งไม่มีโปรแกรมการเรียนการสอนควรมีการฝึกสอนให้ก่อนเป็นพิเศษ
 3. การเพิ่มและเน้นหนักให้มากขึ้น เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลและการพยาบาลฉุกเฉินในการจัดการแข่งขันแต่ละครั้ง
 4. ในกรณีจำเป็นต้องเดินทาง หรือขนส่ง เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการแข่งขัน ควรใช้ยานพาหนะที่เป็นของสถานศึกษา ของสาธารณะหรืออาจจะใช้ของส่วนตัวก็ได้
 5. สนามการแข่งขันควรติดตั้งไฟให้เพียงพอในโอกาสที่มีการแข่งขันกลางคืน โดยเฉพาะที่ป้ายคะแนน
 6. ควรจัดหาอุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับป้องกันอันตรายจากการแข่งขัน สำหรับนักกีฬาให้พร้อมอยู่เสมอ

โรเบิร์ต (Robert. 1979: 1951 – A) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลวิเคราะห์ของการจัดการแข่งขันกีฬาภายในทางด้านการให้การสนับสนุนของมหาวิทยาลัยระดับสูงในรัฐเทนเนสซีใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นโดย คริสโตเฟอร์ อัลเลน บราวน์ (Christopher Alan Brown) ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. การดำเนินในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัยทำได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกจากระบบการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์
2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในของทุกมหาวิทยาลัยล้วนแต่มีเหตุผลและความมุ่งหมายในการจัด
3. การจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัยมีความคล้ายคลึงกัน คือการใช้ผู้บริหารงานระดับมีอาชีพมาดำเนินการ
4. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลง จากนักศึกษาที่เคยดำเนินการมาเป็นการให้ผู้ที่มีความชำนาญด้านนี้โดยตรง
5. การจัดการปฐมพยาบาลมีน้อย
6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของมหาวิทยาลัยต่างๆ เพียงพอกับความต้องการ
7. กฎ ระเบียบ การแข่งขันมีความเที่ยงตรง และเหมาะสมดี
8. ระบบการให้คะแนนยังไม่เน้นหนักถึงระดับสูง
9. ธรรมเนียมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขัน ไม่นิยมกระทำ

คาโปโลวิทส์ (Kaplowitz. 1978: A) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรมในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเอกชนในระดับมัธยมศึกษา (Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys & Girls in Public High Schools) โดยทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จากผลการวิจัยเกี่ยวข้องต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์และใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬาของโรงเรียนโดยสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนของเมืองมิดเดิ้ลเซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่าในการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต้องตั้งอยู่บนรากฐาน 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของการจัดโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. ต้องพิจารณายึดหลักการจัดการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับกฎกติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน
3. ยึดหลักความคิรวบยอดแห่งดุลยภาพหรือความเสมอภาคในการเข้าร่วมแข่งขันของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างทัดเทียมกันและเขาได้สรุปอีกว่า การพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่จะมุ่งตรงไปที่ผู้บริหารซึ่งจะต้องจัดให้ตามความจำเป็นและสนองความต้องการของนักเรียน

งานวิจัยในประเทศ

พิทักษ์ พลจันทร์ (2523: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนในส่วนกลาง โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 238 คน

1. การจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน เน้นวัตถุประสงค์ในด้านการปลูกฝังให้นักเรียนรักการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬา การเพิ่มพูนทักษะและใช้ความสามารถในเชิงกีฬาที่แท้จริง การส่งเสริมความสามัคคีกลมเกลียว และการฝึกฝนให้นักเรียนเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาประเภทกีฬาที่โรงเรียนส่งเข้าแข่งขันมากที่สุด ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา

2. ปัญหาที่โรงเรียนประสบ ได้แก่ โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการดำเนินการ เตรียมตัวนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขัน นักกีฬาของโรงเรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ การแข่งขันมุ่งไปที่การเอาชนะเป็นสำคัญ นักกีฬาส่วนใหญ่มีการกิจประจำวันที่ต้องช่วยเหลือผู้ปกครองทำงานบ้านทักษะทางการกีฬาประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนโดยทั่วไปมีมาตรฐานต่ำ ครูพลศึกษามีงานการสอนมาก ไม่มีเวลาฝึกสอนนักกีฬาเข้าร่วมแข่งขันและมีความยากลำบากในการควบคุมความประพฤติและมารยาทในการดูกีฬาในสนามแข่งขัน

3. ปัญหาที่กรมพลศึกษาประสบ ได้แก่ ความยากลำบากในการของบประมาณเพื่อจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ความยากลำบากในการจัดแพทย์ พยาบาล ที่อยู่ประจำสนามตลอดฤดูกาลแข่งขัน ความยากลำบากในการจัดหาสนามแข่งขันให้เพียงพอกับความต้องการ

ไชยรัตน์ คุณาชีวะ (2524: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 8 จำนวน 100 คน และหัวหน้าทีมกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนของนักกีฬา จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยผู้จัดทีมและหัวหน้าทีมกีฬา ต่างมีความเห็นตรงกันว่า กีฬามหาวิทยาลัยสนองวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันเป็นส่วนมาก ทางด้านปัญหาเกี่ยวกับการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย คณะกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย และผู้จัดการทีมมีความเห็นตรงกันว่ามีปัญหาทางด้านงบประมาณและบุคลากรมาก ส่วนปัญหาอื่น ๆ พบว่า มีน้อย

วีรพงษ์ บางท่าไม้ (2524: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาจังหวัด เพื่อศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการกีฬาจังหวัดของเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด โดยสร้างแบบสอบถามให้ตรวจคำตอบ มาตราส่วนประเมินค่า และแบบปลายเปิดโดยส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด 144 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่เจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัดประสบมา คือ การขาดแคลนในด้านงบประมาณในการดำเนินงานจำนวนเจ้าหน้าที่กีฬาจังหวัด อุปกรณ์และสนามกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินกีฬา ตลอดจนขาดความเอาใจใส่ของผู้บริหาร

จังหวัด ความนิยมกีฬาของประชาชนเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เซปัก-ตะกร้อ และกรีฑา ตามลำดับ ปริมาณการจัดการแข่งขันเฉลี่ยทุกจังหวัดใน 1 ปี ฟุตบอล 3 ครั้ง บาสเกตบอล 2 ครั้ง เซปัก-ตะกร้อ 2 ครั้ง และกรีฑา 2 ครั้ง

ไพโรจน์ สุวรรณภักดี (2525: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขัน กีฬาภายในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนคือสถานที่ไม่เพียงพอ และขาดการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนก่อนเข้าร่วมการแข่งขัน ส่วนครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ มีความเห็นว่าปัญหาที่พบมากที่สุด ได้แก่ ขาดเงินสำหรับจ่ายค่าล่วงเวลา สวัสดิการสำหรับบุคลากร ขาดการนำกิจกรรมที่เป็นศิลปะประจำชาติ เช่น กระบี่กระบอง ตะกร้อ ให้เป็นกิจกรรมการแข่งขัน และขาดการประสานงานและความร่วมมือระหว่างผู้บริหารโรงเรียน ครูพลศึกษาและครูอื่น ๆ ในส่วนของโรงเรียนประถมศึกษา (สุทธิพร เทพจินดา, 2529) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม พบว่า มีปัญหาน้อยทุกด้าน ยกเว้นด้านงบประมาณที่ได้รับจัดสรรน้อยเกินไป

น้อม สังข์ทอง (2531: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารครูสามัญ และครูพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนของกรมพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า กีฬาที่กรมพลศึกษาจัดให้มีการแข่งขันทั้ง 18 ประเภท มีกีฬาที่เหมาะสม 17 ประเภท มีกีฬาประเภทยกน้ำหนักที่ไม่สมควรจัดการแข่งขัน และควรเพิ่มกีฬาตะกร้อลอดบ่วง หมากรูกุไทย และเปตอง สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ เรื่องที่เกี่ยวกับเทคนิคการจัดผู้ตัดสินลงทำการตัดสิน ความยุติธรรม การตรงต่อเวลาของผู้ตัดสิน ความพร้อมและความเหมาะสมของสนามแข่งขัน การให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขัน การเตรียมการของคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ความพร้อมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เทคนิค ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของนักกีฬา และควรที่จะปรับปรุงเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดรางวัล ด้านการแพทย์ อนามัย และเกี่ยวกับความรวดเร็ว ความชัดเจน ความทั่วถึงในการประชาสัมพันธ์ ควรสรุปผลการแข่งขันให้โรงเรียนทราบเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันและควรแจ้งสู่อธิบดีการการแข่งขันตลอดฤดูกาลแข่งขันก่อนถึงกำหนดการแข่งขันอย่างน้อย 1 เดือน สำหรับผู้บริหาร ครูสามัญ และครูพลศึกษา เห็นด้วยกับวิธีการจัดดำเนินการแข่งขันอยู่ในระดับมาก และมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ไม่ควรจัดการแข่งขันในช่วงปิดเทอม ไม่ควรจัดการแข่งขันเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ เฉพาะตอนเย็น หลังเลิกเรียน นอกจากการแข่งขันกีฬาในระดับนักเรียนนี้แล้ว ในส่วนของการแข่งขันในระดับประชาชนที่การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดก็ยังพบว่ามีปัญหาตามที่ เบญจวรรณ วงศ์สุวรรณพร, (2526) ได้ทำการวิจัยไว้ คือ ปัญหาที่พบมากที่สุด ได้แก่ การประสานงานของคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ การเบิกจ่ายเงินมีขั้นตอนมากเกินไป เบียดเบียนนักกีฬาที่ได้รับไม่พอกับรายจ่าย สถานที่พักและอุปกรณ์การฝึกซ้อม อุปกรณ์เครื่องนอนมีจำนวนไม่เพียงพอ สนามแข่งขันมีอาณาเขตบริเวณและที่นั่งดูกีฬาไม่เพียงพอต่อผู้ชม

จากการแข่งขันกีฬาทั้งของระดับนักเรียนหรือของระดับประชาชน ยังมีสิ่งหนึ่งที่พบเป็นประจำ คือ เรื่องของการทะเลาะวิวาท ทำให้เป็นปัญหาในการจัดการแข่งขันมาก และเป็นเรื่องหนักใจของฝ่ายดำเนินการจัดการแข่งขัน เรื่องนี้ อัญชลี กิจจานุวัฒน์ (2527) ได้วิจัยสาเหตุของปัญหาและแนวทางการป้องกันการก่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของกรมพลศึกษา พบว่า สาเหตุของปัญหาดังกล่าว ได้แก่ การเชียร์กีฬาในลักษณะยั่วยุ ก้าวร้าว ทำทนาย ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท การที่นักเรียนไม่เข้าใจกติกา ไม่พอใจในการเล่นกีฬา หรือ ผลการแข่งขัน หรือ มีเรื่องขัดแย้งอยู่ก่อน ครูที่คุมนักเรียนไม่ห้ามปรามนักเรียนของตนเองให้เชียร์กีฬาในลักษณะยั่วยุ จัดเจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลความสงบไม่เพียงพอ ไม่จัดทำราวช่วยคุมไม่จัดที่ดูกีฬาเป็นสัดส่วนของแต่ละสถานศึกษา แนวทางในการป้องกันปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาท คือ การชี้แจงให้ครู นักเรียน ได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงขององค์การกีฬาและการแข่งขันกีฬาให้ ความรู้เกี่ยวกับกติกา กำหนดโทษอย่างรุนแรงแก่นักเรียนที่ทะเลาะวิวาท จัดอบรมสั่งมีการตรวจค้น สิ่งที่ใช้เป็นอาวุธ จัดครูคอยดูแลการเดินทางกลับ จัดสารวัตรนักเรียนควบคุมดูแลความสงบ

วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา (2531: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยผลของการเล่นกีฬาต่อการพัฒนาจริยธรรมของนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ระดับพฤติกรรม จริยธรรมด้านคุณธรรมของกลุ่มทดลองก่อนการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ หลังการทดลองอยู่ในระดับ ดี ส่วนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ หลังการทดลองอยู่ในระดับพอใช้ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมจริยธรรมด้านคุณธรรมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ก่อนการทดลองนั้นไม่แตกต่างกัน แต่หลังจากการทดลองมีความแตกต่างกัน จึงสรุปได้ว่าการกีฬาสามารถช่วยพัฒนาจริยธรรมด้านคุณธรรมของผู้เล่นกีฬาให้สูงขึ้นได้ และจากการวิจัยเรื่องเจตคติและความเข้าใจในประโยชน์การแข่งขันกีฬานักเรียนของผู้บริหารและครูโรงเรียนเทศบาลในเขตการศึกษา 11 ของ (ทวีศักดิ์ พันธุ์พิเศษศักดิ์, 2533) พบว่า ผู้บริหาร ครูทั่วไป และครูพลศึกษามีความเชื่อ เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนในระดับมากที่สุด คือ มีความจำเป็นสำหรับนักเรียนและมีความรู้สึกที่บุตรหลานได้เข้าร่วมการแข่งขัน กีฬามีประโยชน์ต่อบุตรหลาน ทำให้มีสมรรถภาพทางกายที่ดี ควรจัดให้มีการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและยินดีสนับสนุนการแข่งขัน แนวโน้มการปฏิบัติงานจะปฏิบัติในฐานะเป็นเพื่อนร่วมงานกับคณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขัน และ (พิศ เจริญพงษ์, 2533) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการจัดและบริหารงานโครงการแข่งขันกีฬานักเรียน-นักศึกษาแห่งประเทศไทยของกรมพลศึกษาพบว่ามีความมีปัญหาในระดับกลาง ส่วนด้านวัตถุประสงค์ของการจัดแข่งขัน ด้านบุคลากรในการดำเนินงานและบริหารโครงการ ด้านการจัดและบริหารงานโครงการมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในระดับจังหวัด ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณมีปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขัน ด้านการจัดและบริหารโครงการด้านบุคลากรในการดำเนินงานและบริหารโครงการมีปัญหาในระดับน้อย สรุปปัญหาการจัดและบริหารงานโครงการแข่งขันด้านการจัดและบริหารงานในโครงการมีปัญหาในระดับน้อย ในระดับจังหวัด ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณมี

ปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนด้านวัตถุประสงค์ของการจัดการแข่งขันด้านการจัดและบริหาร
โครงการ ด้านบุคลากร ในการดำเนินงานและบริหารโครงการมีปัญหาในระดับน้อย

สรุปปัญหาการจัดและบริหารงานโครงการแข่งขันกีฬานักเรียน-นักศึกษาแห่งประเทศไทย
ของกรมพลศึกษาที่เกิดกับเขตการศึกษาและจังหวัด (ส่วนเสาวณีย์ สิทธิวุฒิ, 2528) ได้ศึกษาเรื่อง
ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬานักเรียนในจังหวัดของเขตการศึกษา 12 พบว่า ผู้บริหาร
โรงเรียนขาดความร่วมมือในการให้บริการ และส่งเสริมด้านการฝึกซ้อมแก่นักเรียนที่เข้าร่วมแข่งขัน
ครูผู้ควบคุมทีมกีฬาส่วนใหญ่มีโอกาสเข้ารับการอบรมศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมน้อย โรงเรียนขาด
สนามและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมนักกีฬา สนามแข่งขันกีฬามีจำนวนไม่เพียงพอ
ขาดการทะนุบำรุงรักษา นักกีฬา นักกีฬาของโรงเรียนขาดทุนในการสนับสนุนเตรียมตัวก่อนแข่งขัน
ผู้ปกครองเชื่อว่าการฝึกซ้อมมีผลกระทบกระเทือนการเรียนของนักเรียน งบประมาณที่ได้รับจาก
กรมพลศึกษาไม่เพียงพอ ต่อการดำเนินการแข่งขัน กรรมการผู้ตัดสินกีฬามีน้อย

ดังนั้นจากการศึกษาเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความต้องการจัดการแข่งการ
แข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร โดย
ศึกษาความต้องการใน 4 ด้าน คือ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสนามและอุปกรณ์ และ
ด้านการจัดการแข่งขัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะทำให้ได้รับสารสนเทศเกี่ยวกับการจัดการแข่งขัน
กีฬากายในที่มีประสิทธิภาพชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร โดยมีรายละเอียดขั้นตอนวิธีดำเนินการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 5 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 8,489 คน เป็นนักเรียนชาย 4,208 คน และนักเรียนหญิง 4,281 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 5 โรงเรียน โดยการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 303 ; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan) ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ได้จำนวน 368 คน เป็นชาย จำนวน 182 คน หญิง จำนวน 186 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีและเพศ

โรงเรียน	ชั้นปีการศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	มัธยมศึกษาปีที่ 1	149	148	297	7	6	13
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	135	162	297	5	8	13
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	122	162	284	5	7	12
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	144	128	272	7	5	12
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	115	158	273	4	8	12
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	114	135	249	4	7	11

ตาราง 1 (ต่อ)

โรงเรียน	ชั้นปีการศึกษา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
2. สหิทธมหาววิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน	มัธยมศึกษาปีที่ 1	203	216	419	9	10	19
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	189	189	378	8	8	16
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	176	217	393	8	10	18
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	109	121	230	4	7	11
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	108	100	208	5	4	9
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	99	114	213	4	5	9
3. สหิทธแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	มัธยมศึกษาปีที่ 1	122	136	258	5	6	11
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	122	135	257	5	6	11
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	122	134	256	5	6	11
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	114	114	228	5	5	10
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	110	127	237	5	5	10
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	122	126	248	5	6	11
4. สหิทธจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย	มัธยมศึกษาปีที่ 1	135	122	257	6	5	11
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	149	94	243	6	4	10
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	135	121	256	6	5	11
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	113	109	222	5	4	9
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	113	87	200	5	3	8
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	101	101	202	4	4	8
5. สหิทธมหาววิทยาลัย รามคำแหง	มัธยมศึกษาปีที่ 1	216	203	419	10	8	18
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	216	208	424	11	8	19
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	203	176	329	9	6	15
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	179	164	343	9	7	16
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	148	146	294	7	6	13
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	125	128	253	5	6	11
รวม		4,208	4,281	8,489	182	186	368

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสำรวจสภาพและความต้องการในการจัดแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร กับการแข่งขันกีฬากายใน จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านสนามและอุปกรณ์
4. ด้านการจัดการแข่งขัน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับสภาพและความต้องการในการจัดแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดแข่งขันกีฬากายใน
2. สร้างแบบสอบถามตามแนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอประธาน และกรรมการควบคุมตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
5. ปรับปรุงอีกครั้งแล้วนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลยื่นต่อผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลา สถานที่ ที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. จัดเตรียมเครื่องมือการวิจัยให้มีจำนวนมากกว่าจำนวนนักเรียน ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประมาณร้อยละ 15 - 20 เพื่อเป็นการป้องกันการตอบข้อมูลไม่สมบูรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง และผู้วิจัยนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตามกำหนดเวลาที่นัดหมายของโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. นำเครื่องมือการวิจัยที่เก็บรวบรวมข้อมูล มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน และรายงานผลการวิจัยต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพและความต้องการในการจัดแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาริต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 มาตรวจให้คะแนนและทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปเป็นรายข้อ และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	จำนวนความถี่
%	แทน	ร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพและความต้องการในการจัดแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ในกลุ่มรวม จำแนกตามเพศและระดับชั้น นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปเป็นรายชื่อ และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 ความถี่และร้อยละ รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 368)

รายการ	f	%
เพศ		
ชาย	182	49.46
หญิง	186	50.54
ระดับช่วงชั้นที่กำลังศึกษา		
ช่วงชั้นที่ 3	208	56.52
ช่วงชั้นที่ 4	160	43.48
สถานศึกษา		
สาริต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	73	19.84
สาริต มศว ปทุมวัน	82	22.28
สาริตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	64	17.39
สาริตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	57	15.49
สาริตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	92	25.00
รวม	368	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมเป็นเพศชาย จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 49.46 และเพศหญิง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 50.54 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 56.52 และส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาริตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียน
สาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

ตาราง 3 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวนบุคลากร (n = 368)

สภาพและความต้องการ	f	%
1. ปัจจุบันผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน		
มี	325	88.32
ไม่มี	43	11.68
2. นักเรียนต้องการให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน		
ร่วมการแข่งขันกีฬา	183	49.73
ชมการแข่งขันกีฬา	108	29.35
ร่วมเดินพาเหรด	58	15.76
ทุก ๆ กิจกรรม	19	5.16
3. ปัจจุบันอาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน		
มี	352	95.65
ไม่มี	16	4.35
4. นักเรียนต้องการให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน		
ร่วมการแข่งขันกีฬา	203	55.16
ชมการแข่งขันกีฬา	78	21.20
ร่วมเดินพาเหรด	63	17.12
ทุก ๆ กิจกรรม	24	6.52
5. ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬา		
มีทุกวัน	221	60.05
มีเป็นบางวัน	32	8.70
ไม่มี	115	31.25
6. นักเรียนต้องการให้มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬา		
มีทุกวัน	310	84.24
มีเป็นบางวัน	49	13.32
ไม่มี	9	2.45

ตาราง 3 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	f	%
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน		
มี	343	93.21
ไม่มี	25	6.79
7.1 กองเชียร์	193	52.45
7.2 นักกีฬา	161	43.75
7.3 สวัสดิการ	14	3.80
7.4 ลีดเดอร์	47	12.77
7.5 ผู้ตัดสิน	15	4.08
8. นักเรียนต้องการเข้าร่วมกิจกรรมใดในการแข่งขันกีฬาภายใน		
8.1 กองเชียร์	117	31.79
8.2 นักกีฬา	171	46.47
8.3 สวัสดิการ	24	6.52
8.4 ลีดเดอร์	53	14.40
8.5 ผู้ตัดสิน	66	17.93

จากตาราง 3 แสดงว่าสภาพการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านบุคลากร โดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในปัจจุบัน ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 88.32 อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วม พิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 95.65 มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬาทุกวัน ร้อยละ 60.05 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 93.21 ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเป็นกองเชียร์ มากที่สุด คือ ร้อยละ 52.45

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 โดยรวม นักเรียนมีความต้องการให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายใน โดยเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 49.73 ต้องการให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธี เปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน โดยเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 55.16 ต้องการให้มี เจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬาทุกวัน ร้อยละ 84.24 และนักเรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน โดยการเป็นนักกีฬา ร้อยละ 46.47

ตาราง 4 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวนประมาณ (n = 368)

สภาพและความต้องการ	f	%
1. ปัจจุบันมีผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมด้านใด		
กีฬา	30	8.15
การแสดงเชียร์	91	24.73
อาหารและเครื่องดื่ม	122	33.15
ทุกด้าน	125	33.97
2. นักเรียนต้องการให้ผู้ปกครองสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมด้านใด		
กีฬา	69	18.75
การแสดงเชียร์	64	17.39
อาหารและเครื่องดื่ม	147	39.95
ทุกด้าน	88	23.91
3. ปัจจุบันนักเรียนขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกในกิจกรรมด้านใด		
กีฬา	37	10.05
การแสดงเชียร์	109	29.62
อาหารและเครื่องดื่ม	94	25.54
ไม่ได้ขอการสนับสนุน	128	34.78
4. นักเรียนต้องการให้หน่วยงานภายนอกช่วยสนับสนุนในกิจกรรมด้านใด		
กีฬา	71	19.29
การแสดงเชียร์	105	28.53
อาหารและเครื่องดื่ม	123	33.42
ทุกด้าน	69	18.75
5. ปัจจุบันนักเรียนต้องออกค่าใช้จ่ายต่อคนเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน		
ไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย	179	48.64
น้อยกว่า 500 บาท	100	27.17
500 – 1,000 บาท	63	17.12
มากกว่า 1,000 บาท	26	7.07
6. นักเรียนต้องการออกค่าใช้จ่ายในการช่วยการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน		
ไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย	271	73.64
น้อยกว่า 500 บาท	80	21.74
500 – 1,000 บาท	17	4.62

ตาราง 4 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	f	%
7. ปัจจุบันนักเรียนใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมใดมากที่สุด		
กีฬา	55	14.95
การแสดงเชียร์	120	32.61
อาหารและเครื่องดื่ม	21	5.71
ทุกด้าน	16	4.35
8. นักเรียนต้องการใช้งบประมาณในกิจกรรมใดมากที่สุด		
กีฬา	47	12.77
การแสดงเชียร์	92	25.00
อาหารและเครื่องดื่ม	54	14.67
ทุกด้าน	18	4.89

จากตาราง 4 แสดงว่าสภาพการจัดการแข่งขันกีฬายาใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ โดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมทุกด้าน ร้อยละ 33.97 นักเรียนไม่ได้ขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ร้อยละ 34.78 ปัจจุบันนักเรียนไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬายาใน ร้อยละ 48.64 และนักเรียนใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใน กิจกรรมการแสดงเชียร์ มากที่สุด คือ ร้อยละ 32.61

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬายาใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ นักเรียนต้องการให้ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอกสนับสนุน งบประมาณในด้าน อาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 33.95 และร้อยละ 33.24 ตามลำดับ นักเรียนไม่ ต้องการออกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬายาใน ร้อยละ 73.64 และนักเรียนต้องการใช้ งบประมาณในกิจกรรมด้านการแสดงเชียร์ มากที่สุด คือ ร้อยละ 25.00

ตาราง 5 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ (n = 368)

สภาพและความต้องการ	f	%
1. จำนวนสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน		
เพียงพอ	235	63.86
ไม่เพียงพอ	133	36.14
2. ความต้องการสนามที่ใช้ในการแข่งขันกีฬากายใน		
สนามกรีฑา	27	7.34
สนามฟุตบอล	63	17.12
สนามแบดมินตัน	22	5.98
อื่นๆ เช่น สนามวอลเลย์บอล เทนนิส ตะกร้อ	52	14.13
3. สภาพสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน		
มีมาตรฐานทุกสนาม	164	44.57
มีมาตรฐานบางสนาม	164	44.57
ไม่ได้มาตรฐาน	40	10.87
4. นักเรียนต้องการสนามกีฬาที่มาตรฐานในการแข่งขันกีฬากายใน		
สนามกรีฑา	77	20.92
สนามฟุตบอล	161	43.75
สนามแบดมินตัน	51	13.86
อื่นๆ เช่น	79	21.47
5. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน		
มีมาตรฐานทุกอุปกรณ์	189	51.36
มีมาตรฐานบางอุปกรณ์	164	44.57
ไม่ได้มาตรฐาน	15	4.08
6. นักเรียนต้องการใช้อุปกรณ์ในการแข่งขันกีฬายี่ห้ออะไร		
NIKE	194	52.72
ADIDAS	119	32.34
FBT	17	4.62
GRANDSPORT	12	3.26
อื่นๆ เช่น REEBOK, KAPPA, YONEX, FILA	26	7.07
7. จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงเชียร์		
เพียงพอ	269	73.10
ไม่เพียงพอ	99	26.90

ตาราง 5 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	f	%
8. ความต้องการอุปกรณ์ในการแสดงเชียร์		
ฟุ่	193	52.45
กระดาดปรบมือ สะท้อนแสง	159	43.21
แผ่นเพลง	174	47.28
ถุงมือ	144	39.13
ผ้าสวมแขน	120	32.61
อื่นๆ เช่น กระป๋องน้ำอัดลม	94	25.54

จากตาราง 5 แสดงว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่า จำนวนสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน มีความเพียงพอ ร้อยละ 63.86 สภาพสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน มีมาตรฐาน ร้อยละ 44.57 อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ส่วนใหญ่มีมาตรฐาน ร้อยละ 51.36 จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงเชียร์ มีความเพียงพอ ร้อยละ 73.10

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ โดยรวมนักเรียนมีความต้องการสนามฟุตบอลที่ได้มาตรฐาน มากที่สุด ร้อยละ 43.75 นักเรียนต้องการใช้อุปกรณ์ในการแข่งขันกีฬายี่ห้อ Nike มากที่สุด ร้อยละ 52.72 Adidas ร้อยละ 32.34 FBT ร้อยละ 4.62 Grandsport ร้อยละ 3.26 และยี่ห้ออื่นๆ ร้อยละ 7.07 และนักเรียนมีความต้องการอุปกรณ์ในการแสดงเชียร์ มากที่สุด คือ ฟุ่ ร้อยละ 52.45

ตาราง 6 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน (n = 368)

สภาพและความต้องการ	f	%
1. ปัจจุบันแข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลา		
พักเที่ยง	15	4.08
พักเที่ยงและหลังเลิกเรียน	168	45.65
หลังเลิกเรียน	163	44.29
ตลอดทั้งวัน	22	5.98
2. นักเรียนต้องการให้แข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลา		
พักเที่ยง	52	14.13
พักเที่ยงและหลังเลิกเรียน	126	34.24
หลังเลิกเรียน	129	35.05
ตลอดทั้งวัน	61	16.58
3. ชนิดกีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน		
กรีฑา	323	87.77
แบดมินตัน	307	83.42
แชร์บอล	239	64.95
เซปักตะกร้อ	115	31.25
กอล์ฟ	119	32.34
บาสเกตบอล	325	88.32
แฮนด์บอล	199	54.08
ลี้ลาศ	109	29.62
เทนนิส	253	68.75
ฟุตบอล	311	84.51
ซอลล์ฟบอล	128	34.78
วูว่ยน้ำ	195	52.99
เทเบิลเทนนิส	286	77.72
วอลเลย์บอล	257	69.84
เปตอง	229	62.23
อื่นๆ เช่น หมากกระดาน บริดจ์ ฟุตซอล	73	19.84
4. ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬาภายในในปัจจุบัน		
นักเรียน	12	3.26
ครู – อาจารย์	197	53.53
นักศึกษามหาวิทยาลัย	159	43.21

ตาราง 6 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	f	%
5. ความต้องการผู้ตัดสินในการตัดสินกีฬาภายใน		
นักเรียน	66	17.93
ครู – อาจารย์	158	42.93
นักศึกษามหาวิทยาลัย	100	27.17
กรรมการสมาคม	44	11.96
6. ระยะเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์		
1 เดือน	155	42.12
2 เดือน	124	33.70
3 เดือน	89	24.18
7. ความต้องการในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์		
1 เดือน	89	24.18
2 เดือน	108	29.35
3 เดือน	133	36.14
มากกว่า 3 เดือน	38	10.33
8. ปัจจุบันแต่ละสปีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน		
สัปดาห์ละ 5 - 7 วัน	43	11.68
สัปดาห์ละ 3 - 4 วัน	85	23.10
สัปดาห์ละ 1 - 2 วัน	30	8.15
ไม่มีการฝึกซ้อม	210	57.07
9. นักเรียนต้องการให้มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน		
สัปดาห์ละ 5 - 7 วัน	84	22.83
สัปดาห์ละ 3 - 4 วัน	128	34.78
สัปดาห์ละ 1 - 2 วัน	94	25.54
ไม่มีการฝึกซ้อม	62	16.85

จากตาราง 6 แสดงว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน โดยรวม ปัจจุบันมีการจัดการแข่งขัน กีฬากายใน ในช่วงเวลาพักเที่ยงและหลังเลิกเรียน ร้อยละ 45.65 ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬากายใน ในปัจจุบัน คือ ครู-อาจารย์ ร้อยละ 53.53 ระยะเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ โดยรวมมี เวลาประมาณ 1 เดือน ร้อยละ 42.12 และในแต่ละสัปดาห์ไม่มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 57.07

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน โดยรวม นักเรียนต้องการให้แข่งขันกีฬากายใน ในช่วงเวลา หลังเลิกเรียน มากที่สุด ร้อยละ 35.05 ชนิดกีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน มากที่สุด 3 อันดับ แรก คือ บาสเกตบอล, กรีฑา และฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 88.32, 87.77 และ 84.51 ตามลำดับ ผู้ตัดสิน ที่ใช้ในการตัดสินกีฬากายในที่นักเรียนต้องการ คือ ครู-อาจารย์ ร้อยละ 42.93 นักเรียนต้องการเวลา ในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ ประมาณ 3 เดือน ร้อยละ 33.64 และนักเรียนต้องการให้มีการ ฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน สัปดาห์ละ 3 – 4 วัน ร้อยละ 34.78

ตาราง 7 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านบุคลากร จำแนกตามเพศ

สภาพและความต้องการ	ชาย (n=182)		หญิง (n=186)	
	f	%	f	%
1. ปัจจุบันผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
มี	157	86.26	168	90.32
ไม่มี	25	13.74	18	9.68
2. นักเรียนต้องการให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
ร่วมการแข่งขันกีฬา	89	48.90	94	50.54
ชมการแข่งขันกีฬา	51	28.02	57	30.65
ร่วมเดินพาเหรด	28	15.38	30	16.13
ทุก ๆ กิจกรรม	14	7.69	5	2.69
3. ปัจจุบันอาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน				
มี	170	93.41	182	97.85
ไม่มี	12	6.59	4	2.15
4. นักเรียนต้องการให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน				
ร่วมการแข่งขันกีฬา	92	50.55	111	59.68
ชมการแข่งขันกีฬา	48	26.37	30	16.13
ร่วมเดินพาเหรด	27	14.84	36	19.35
ทุก ๆ กิจกรรม	15	8.24	9	4.84
5. ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬา				
มีทุกวัน	112	61.54	109	58.60
มีเป็นบางวัน	13	7.14	19	10.22
ไม่มี	57	31.32	58	31.18
6. นักเรียนต้องการให้มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬา				
มีทุกวัน	160	87.91	150	80.65
มีเป็นบางวัน	17	9.34	32	17.20
ไม่มี	5	2.75	4	2.15

ตาราง 7 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	ชาย (n=182)		หญิง (n=186)	
	f	%	f	%
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน				
มี	166	91.21	177	95.16
ไม่มี	16	8.79	9	4.84
7.1 กองเชียร์	75	41.21	118	63.44
7.2 นักกีฬา	98	53.85	63	33.87
7.3 สวัสดิการ	7	3.85	7	3.76
7.4 ลีตเตอร์	14	7.69	33	17.74
7.5 ผู้ตัดสิน	8	4.40	7	3.76
8. นักเรียนต้องการเข้าร่วมกิจกรรมใดในการแข่งขันกีฬากายใน				
8.1 กองเชียร์	45	24.73	72	38.71
8.2 นักกีฬา	96	52.75	75	40.32
8.3 สวัสดิการ	7	3.85	17	9.14
8.4 ลีตเตอร์	23	12.64	30	16.13
8.5 ผู้ตัดสิน	36	19.78	30	16.13

จากตาราง 7 แสดงว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านบุคลากร จำแนกเป็นความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยรวมนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 86.26 และ 90.20 ตามลำดับ อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 93.41 และ 97.85 ตามลำดับ มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬาทุกวัน ร้อยละ 61.51 และ 58.60 ตามลำดับ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 931.21 และ 95.16 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเป็นกองเชียร์มากที่สุด ร้อยละ 41.21 และ 63.44 ตามลำดับ

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านบุคลากร นักเรียนชายและหญิงมีความต้องการให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬากายใน โดยเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 48.90 และ 50.54 ตามลำดับ ต้องการให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬากายใน โดยเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 50.55 และ 59.68 ตามลำดับ ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬาทุกวัน ร้อยละ 87.91 และ 80.65 ตามลำดับ และนักเรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน โดยการเป็นนักกีฬา ร้อยละ 52.75 และ 40.32 ตามลำดับ

ตาราง 8 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ จำแนกตามเพศ

สภาพและความต้องการ	ชาย (n=182)		หญิง (n=186)	
	f	%	f	%
1. ปัจจุบันมีผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณ ในกิจกรรมด้านใด				
กีฬา	12	6.59	18	9.68
การแสดงเชียร์	36	19.78	55	29.57
อาหารและเครื่องดื่ม	69	37.91	53	28.49
ทุกด้าน	65	35.71	60	32.26
2. นักเรียนต้องการให้ผู้ปกครองสนับสนุนงบประมาณ ในกิจกรรมด้านใด				
กีฬา	43	23.63	26	13.98
การแสดงเชียร์	19	10.44	45	24.19
อาหารและเครื่องดื่ม	67	36.81	80	43.01
ทุกด้าน	53	29.12	35	18.82
3. ปัจจุบันนักเรียนขอการสนับสนุนจากหน่วยงาน ภายนอกในกิจกรรมด้านใด				
กีฬา	19	10.44	18	9.68
การแสดงเชียร์	57	31.32	52	27.96
อาหารและเครื่องดื่ม	44	24.18	50	26.88
ไม่ได้ขอการสนับสนุน	62	34.07	66	35.48
4. นักเรียนต้องการให้หน่วยงานภายนอก ช่วยสนับสนุนในกิจกรรมด้านใด				
กีฬา	30	16.48	41	22.04
การแสดงเชียร์	39	21.43	66	35.48
อาหารและเครื่องดื่ม	69	37.91	54	29.03
ทุกด้าน	44	24.18	25	13.44
5. ปัจจุบันนักเรียนต้องออกค่าใช้จ่ายต่อคน เพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
ไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย	77	42.31	102	54.84
น้อยกว่า 500 บาท	49	26.92	51	27.42
500 – 1,000 บาท	40	21.98	23	12.37
มากกว่า 1,000 บาท	16	8.79	10	5.38

ตาราง 8 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	ชาย (n=182)		หญิง (n=186)	
	f	%	f	%
6. นักเรียนต้องการออกค่าใช้จ่าย				
ในการช่วยการจัดการแข่งขันกีฬากายใน				
ไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย	138	75.82	133	71.51
น้อยกว่า 500 บาท	32	17.58	48	25.81
500 – 1,000 บาท	12	6.59	5	2.69
7. ปัจจุบันนักเรียนใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย				
ในกิจกรรมใดมากที่สุด				
กีฬา	34	18.68	21	11.29
การแสดงเชียร์	48	26.37	72	38.71
อาหารและเครื่องดื่ม	14	7.69	7	3.76
ทุกด้าน	10	5.49	6	3.23
8. นักเรียนต้องการใช้งบประมาณในกิจกรรมใดมากที่สุด				
กีฬา	31	17.03	16	8.60
การแสดงเชียร์	35	19.23	57	30.65
อาหารและเครื่องดื่ม	28	15.38	26	13.98
ทุกด้าน	12	6.59	6	3.23

จากตาราง 8 แสดงว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตใน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ จำแนกเป็นความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยรวมนักเรียนชายมีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมด้านอาหารและเครื่องดื่มร้อยละ 37.91 ส่วนนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมทุกด้าน ร้อยละ 43.01 นักเรียนไม่ได้ขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ร้อยละ 34.07 และ 35.48 ตามลำดับ ปัจจุบันนักเรียนไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 75.82 และ 71.51 ตามลำดับ นักเรียนใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมการแสดงเชียร์ ร้อยละ 26.37 และ 38.71 ตามลำดับ

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ นักเรียนชายและหญิงต้องการให้ผู้ปกครองสนับสนุนงบประมาณในด้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 36.81 และ 43.01 ตามลำดับ และนักเรียนชายต้องการให้หน่วยงานภายนอกสนับสนุนงบประมาณในด้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 37.91 ส่วนนักเรียนหญิงต้องการให้สนับสนุนกิจกรรมการแสดงเชียร์ ร้อยละ 35.48 นักเรียนชายและหญิงไม่ต้องการออกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 75.82 และ 71.51 ตามลำดับ และนักเรียนต้องการใช้งบประมาณในกิจกรรมด้านการแสดงเชียร์ มากที่สุด ร้อยละ 19.23 และ 30.65 ตามลำดับ

ตาราง 9 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ จำแนกตามเพศ

สภาพและความต้องการ	ชาย (n=182)		หญิง (n=186)	
	f	%	f	%
1. จำนวนสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
เพียงพอ	113	62.09	122	65.59
ไม่เพียงพอ	69	37.91	64	34.41
2. ความต้องการสนามที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาภายใน				
สนามกรีฑา	7	3.85	20	10.75
สนามฟุตบอล	34	18.68	29	15.59
สนามแบดมินตัน	8	4.40	14	7.53
อื่นๆ เช่น สนามวอลเลย์บอล เทนนิส ตะกร้อ	31	17.03	21	11.29
3. สภาพสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
มีมาตรฐานทุกสนาม	83	45.60	81	43.55
มีมาตรฐานบางสนาม	76	41.76	88	47.31
ไม่ได้มาตรฐาน	23	12.64	17	9.14
4. นักเรียนต้องการสนามกีฬาที่มาตรฐานในการแข่งขันกีฬาภายใน				
สนามกรีฑา	26	14.29	51	27.42
สนามฟุตบอล	84	46.15	77	41.40
สนามแบดมินตัน	28	15.38	23	12.37
อื่นๆ เช่น	44	24.18	35	18.82
5. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
มีมาตรฐานทุกอุปกรณ์	98	53.85	91	48.92
มีมาตรฐานบางอุปกรณ์	74	40.66	90	48.39
ไม่ได้มาตรฐาน	10	5.49	5	2.69
6. นักเรียนต้องการใช้อุปกรณ์ในการแข่งขันกีฬาี่ห้ออะไร				
NIKE	98	53.85	96	51.61
ADIDAS	58	31.87	61	32.80
FBT	10	5.49	7	3.76
GRANDSPORT	4	2.20	8	4.30
อื่นๆ เช่น REEBOK, KAPPA, YONEX, FILA	12	6.59	14	7.53

ตาราง 9 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	ชาย (n=182)		หญิง (n=186)	
	f	%	f	%
7. จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงเชียร์				
เพียงพอ	129	70.88	140	75.27
ไม่เพียงพอ	53	29.12	46	24.73
8. ความต้องการอุปกรณ์ในการแสดงเชียร์				
ฟุ่	86	47.25	107	57.53
กระดาดปรบมือ สะท้อนแสง	72	39.56	87	46.77
แผ่นพวง	78	42.86	96	51.61
ถุงมือ	76	41.76	68	36.56
ผ้าสวมแขน	61	33.52	59	31.72
อื่นๆ เช่น กระป๋องน้ำอัดลม	52	28.57	42	22.58

จากตาราง 9 แสดงว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ จำแนกเป็นความคิดเห็นของนักเรียน ชายและนักเรียนหญิง โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่าจำนวนสนามที่ใช้ในการ จัดการแข่งขันกีฬากายใน มีความเพียงพอ ร้อยละ 62.05 และ 65.59 ตามลำดับ นักเรียนชาย มีความคิดเห็นว่าสภาพสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน มีมาตรฐานทุกสนาม ร้อยละ 45.60 ส่วนนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นว่าสภาพสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน มีมาตรฐานบางสนาม ร้อยละ 7.31 อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ส่วนใหญ่ มีมาตรฐาน ร้อยละ 53.85 และ 48.92 ตามลำดับ และจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงเชียร์ มีความ เพียงพอ ร้อยละ 70.88 และ 75.27 ตามลำดับ

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ นักเรียนชายและหญิง มีความต้องการสนามฟุตบอลที่ได้ มาตรฐาน มากที่สุด ร้อยละ 46.15 และ 41.40 ตามลำดับ นักเรียนชายและหญิงต้องการใช้อุปกรณ์ ในการแข่งขันกีฬายี่ห้อ Nike มากที่สุด ร้อยละ 53.85 และ 51.61 ตามลำดับ Adidas ร้อยละ 31.87 และ 32.80 ตามลำดับ FBT ร้อยละ 5.49 และ 3.76 ตามลำดับ Grandsport ร้อยละ 2.20 และ 4.30 ตามลำดับ และยี่ห้ออื่นๆ ร้อยละ 6.59 และ 7.53 ตามลำดับ และต้องการอุปกรณ์ในการแสดงเชียร์ มากที่สุด คือ ฟุ่ ร้อยละ 47.25 และ 57.53 ตามลำดับ

ตาราง 10 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน จำแนกตามเพศ

สภาพและความต้องการ	ชาย (n=182)		หญิง (n=186)	
	f	%	f	%
1. ปัจจุบันแข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลา				
พักเที่ยง	6	3.30	9	4.84
พักเที่ยงและหลังเลิกเรียน	84	46.15	84	45.16
หลังเลิกเรียน	85	46.70	78	41.94
ตลอดทั้งวัน	7	3.85	15	8.06
2. นักเรียนต้องการให้แข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลา				
พักเที่ยง	24	13.19	28	15.05
พักเที่ยงและหลังเลิกเรียน	65	35.71	61	32.80
หลังเลิกเรียน	61	33.52	68	36.56
ตลอดทั้งวัน	32	17.58	29	15.59
3. ชนิดกีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน				
กรีฑา	160	87.91	163	87.63
แบดมินตัน	148	81.32	159	85.48
แชร์บอล	113	62.09	126	67.74
เซปักตะกร้อ	74	40.66	41	22.04
กอล์ฟ	76	41.76	43	23.12
บาสเกตบอล	161	88.46	164	88.17
แฮนด์บอล	109	59.89	90	48.39
ลิลาส	47	25.82	62	33.33
เทนนิส	128	70.33	125	67.20
ฟุตบอล	157	86.26	154	82.80
ซอลส์ฟบอล	72	39.56	56	30.11
วูวายน้	101	55.49	94	50.54
เทเบิลเทนนิส	146	80.22	140	75.27
วอลเลย์บอล	120	65.93	137	73.66
เปตอง	123	67.58	106	56.99
อื่นๆ เช่น หมากระดาน บริดจ์ ฟุตซอล	40	21.98	33	17.74

ตาราง 10 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	ชาย (n=182)		หญิง (n=186)	
	f	%	f	%
4. ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬาภายในในปัจจุบัน				
นักเรียน	6	3.30	6	3.23
ครู – อาจารย์	104	57.14	93	50.00
นักศึกษามหาวิทยาลัย	72	39.56	87	46.77
5. ความต้องการผู้ตัดสินในการตัดสินกีฬาภายใน				
นักเรียน	47	25.82	19	10.22
ครู – อาจารย์	68	37.36	90	48.39
นักศึกษามหาวิทยาลัย	47	25.82	53	28.49
กรรมการสมาคม	20	10.99	24	12.90
6. ระยะเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์				
1 เดือน	86	47.25	69	37.10
2 เดือน	59	32.42	65	34.95
3 เดือน	37	20.33	52	27.96
7. ความต้องการในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์				
1 เดือน	54	29.67	35	18.82
2 เดือน	56	30.77	52	27.96
3 เดือน	53	29.12	80	43.01
มากกว่า 3 เดือน	19	10.44	19	10.22
8. ปัจจุบันแต่ละสปีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีม				
เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน				
สัปดาห์ละ 5 - 7 วัน	29	15.93	14	7.53
สัปดาห์ละ 3 - 4 วัน	41	22.53	44	23.66
สัปดาห์ละ 1 - 2 วัน	14	7.69	16	8.60
ไม่มีการฝึกซ้อม	98	53.85	112	60.22
9. นักเรียนต้องการให้มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีม				
เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน				
สัปดาห์ละ 5 - 7 วัน	45	24.73	39	20.97
สัปดาห์ละ 3 - 4 วัน	67	36.81	61	32.80
สัปดาห์ละ 1 - 2 วัน	42	23.08	52	27.96
ไม่มีการฝึกซ้อม	6	3.30	6	3.23

จากตาราง 10 แสดงว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน จำแนกเป็นความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยรวม ปัจจุบันนักเรียนชายมีความคิดเห็นว่ามีจัดการการแข่งขันกีฬาภายในในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ร้อยละ 46.70 และนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นว่ามีจัดการการแข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลาพักเที่ยงและหลังเลิกเรียน ร้อยละ 45.16 ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬาภายในในปัจจุบัน คือ ครู-อาจารย์ ร้อยละ 57.14 และ 50.00 ตามลำดับ ระยะเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ โดยรวมมีเวลาประมาณ 1 เดือน ร้อยละ 47.25 และ 37.10 ตามลำดับ และในแต่ละสัปดาห์ไม่มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 53.85 และ 60.22 ตามลำดับ

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน นักเรียนชายมีความต้องการให้แข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลาพักเที่ยงและหลังเลิกเรียน ร้อยละ 35.71 นักเรียนหญิงมีความต้องการให้แข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงหลังเลิกเรียน ร้อยละ 36.56 ชนิดกีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน มากที่สุด คือ บาสเกตบอล ร้อยละ 88.46 และ 88.17 ตามลำดับ ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬาภายในที่นักเรียนต้องการ คือ ครู-อาจารย์ ร้อยละ 37.36 และ 48.39 ตามลำดับ นักเรียนชายต้องการเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ ประมาณ 2 เดือน ร้อยละ 30.77 ส่วนนักเรียนหญิงต้องการเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ ประมาณ 3 เดือน ร้อยละ 43.01 และนักเรียนต้องการให้มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน สัปดาห์ละ 3 – 4 วัน ร้อยละ 36.81 และ 32.80 ตามลำดับ

ตาราง 11 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านบุคลากร จำแนกตามระดับชั้น

สภาพและความต้องการ	ช่วงชั้นที่ 3 (n = 208)		ช่วงชั้นที่ 4 (n = 160)	
	f	%	f	%
1. ปัจจุบันผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
มี	195	93.75	130	81.25
ไม่มี	13	6.25	30	18.75
2. นักเรียนต้องการให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
ร่วมการแข่งขันกีฬา	102	49.04	81	50.63
ชมการแข่งขันกีฬา	61	29.33	47	29.38
ร่วมเดินพาเหรด	37	17.79	21	13.13
ทุก ๆ กิจกรรม	8	3.85	11	6.88
3. ปัจจุบันอาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน				
มี	196	94.23	156	97.50
ไม่มี	12	5.77	4	2.50
4. นักเรียนต้องการให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน				
ร่วมการแข่งขันกีฬา	113	54.33	90	56.25
ชมการแข่งขันกีฬา	40	19.23	38	23.75
ร่วมเดินพาเหรด	42	20.19	21	13.13
ทุก ๆ กิจกรรม	13	6.25	11	6.88
5. ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬา				
มีทุกวัน	128	61.54	93	58.13
มีเป็นบางวัน	20	9.62	12	7.50
ไม่มี	60	28.85	55	34.38
6. นักเรียนต้องการให้มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬา				
มีทุกวัน	170	81.73	140	87.50
มีเป็นบางวัน	34	16.35	15	9.38
ไม่มี	4	1.92	5	3.13

ตาราง 11 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	ช่วงชั้นที่ 3 (n = 208)		ช่วงชั้นที่ 4 (n = 160)	
	f	%	f	%
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน				
มี	200	96.15	143	89.38
ไม่มี	8	3.85	17	10.63
7.1 กองเชียร์	100	48.08	93	58.13
7.2 นักกีฬา	96	46.15	65	40.63
7.3 สวัสดิการ	2	0.96	12	7.50
7.4 ลีดเดอร์	17	8.17	30	18.75
7.5 ผู้ตัดสิน	5	2.40	10	6.25
8. นักเรียนต้องการเข้าร่วมกิจกรรมใดในการแข่งขันกีฬาภายใน		0.00		0.00
8.1 กองเชียร์	59	28.37	58	36.25
8.2 นักกีฬา	107	51.44	64	40.00
8.3 สวัสดิการ	12	5.77	12	7.50
8.4 ลีดเดอร์	27	12.98	26	16.25
8.5 ผู้ตัดสิน	26	12.50	40	25.00

จากตาราง 11 แสดงว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านบุคลากร จำแนกเป็นความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยรวมนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความคิดเห็นว่า ใน ปัจจุบันผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 93.75 และ 81.25 ตามลำดับ อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 94.23 และ 97.50 ตามลำดับ มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬาทุกวัน ร้อยละ 61.54 และ 58.13 ตามลำดับ นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 96.15 และ 89.38 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเป็น กองเชียร์ มากที่สุด ร้อยละ 48.08 และ 58.13 ตามลำดับ

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านบุคลากร นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 มีความต้องการให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายใน โดยเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 49.04 และ 50.63 ตามลำดับ ต้องการให้อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน โดยเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 54.33 และ 56.25 ตามลำดับ ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬาทุกวัน ร้อยละ 81.73 และ 87.50 ตามลำดับ นักเรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน โดยการเป็นนักกีฬา ร้อยละ 51.44 และ 40.00 ตามลำดับ

ตาราง 12 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ จำแนกตามระดับช่วงชั้น

สภาพและความต้องการ	ช่วงชั้นที่ 3 (n=208)		ช่วงชั้นที่ 4 (n=160)	
	f	%	f	%
1. ปัจจุบันมีผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณ ในกิจกรรมด้านใด				
กีฬา	14	6.73	16	10.00
การแสดงเชียร์	42	20.19	49	30.63
อาหารและเครื่องดื่ม	72	34.62	50	31.25
ทุกด้าน	80	38.46	45	28.13
2. นักเรียนต้องการให้ผู้ปกครองสนับสนุนงบประมาณ ในกิจกรรมด้านใด				
กีฬา	39	18.75	30	18.75
การแสดงเชียร์	29	13.94	35	21.88
อาหารและเครื่องดื่ม	92	44.23	55	34.38
ทุกด้าน	48	23.08	40	25.00
3. ปัจจุบันนักเรียนขอการสนับสนุนจากหน่วยงาน ภายนอกในกิจกรรมด้านใด				
กีฬา	18	8.65	19	11.88
การแสดงเชียร์	61	29.33	48	30.00
อาหารและเครื่องดื่ม	41	19.71	53	33.13
ไม่ได้ขอการสนับสนุน	88	42.31	40	25.00
4. นักเรียนต้องการให้หน่วยงานภายนอก ช่วยสนับสนุนในกิจกรรมด้านใด				
กีฬา	53	25.48	18	11.25
การแสดงเชียร์	47	22.60	58	36.25
อาหารและเครื่องดื่ม	69	33.17	54	33.75
ทุกด้าน	39	18.75	30	18.75
5. ปัจจุบันนักเรียนต้องออกค่าใช้จ่ายต่อคน เพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
ไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย	121	58.17	58	36.25
น้อยกว่า 500 บาท	52	25.00	48	30.00
500 – 1,000 บาท	19	9.13	44	27.50
มากกว่า 1,000 บาท	16	6.73	10	6.25

ตาราง 12 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	ช่วงชั้นที่ 3 (n=208)		ช่วงชั้นที่ 4 (n=160)	
	f	%	f	%
6. นักเรียนต้องการออกค่าใช้จ่าย				
ในการช่วยการจัดการแข่งขันกีฬากายใน				
ไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย	165	79.33	106	66.25
น้อยกว่า 500 บาท	37	17.79	43	26.88
500 – 1,000 บาท	6	2.88	11	6.88
7. ปัจจุบันนักเรียนใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย				
ในกิจกรรมใดมากที่สุด				
กีฬา	29	13.94	26	16.25
การแสดงเชียร์	37	17.79	83	51.88
อาหารและเครื่องดื่ม	15	7.21	6	3.75
ทุกด้าน	7	3.37	9	5.63
8. นักเรียนต้องการใช้งบประมาณในกิจกรรมใดมากที่สุด				
กีฬา	25	12.02	22	13.75
การแสดงเชียร์	35	16.83	57	35.63
อาหารและเครื่องดื่ม	23	11.06	31	19.38
ทุกด้าน	4	1.92	14	8.75

จากตาราง 12 แสดงว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ จำแนกเป็นความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยรวมนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมทุกด้าน ร้อยละ 38.46 ส่วนนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมด้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 31.25 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ไม่ได้ขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ร้อยละ 42.13 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกในกิจกรรมด้านอาหารและเครื่องดื่ม 33.13 ปัจจุบันนักเรียน ไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 58.17 และ 36.25 ตามลำดับ นักเรียนใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมการแสดงเชียร์ ร้อยละ 17.79 และ 51.88 ตามลำดับ

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 มีความต้องการให้ผู้ปกครอง สนับสนุนงบประมาณในด้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 44.23 และ 34.38 ตามลำดับ และนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ต้องการให้หน่วยงานภายนอกสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมการแสดงเชียร์ ร้อยละ 29.33 ส่วนนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความต้องการให้สนับสนุนในด้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 33.13 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 ไม่ต้องการออกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬา ภายใน ร้อยละ 79.33 และ 66.25 ตามลำดับ และนักเรียนต้องการใช้งบประมาณในกิจกรรมด้านการ แสดงเชียร์ มากที่สุด ร้อยละ 16.83 และ 35.63 ตามลำดับ

ตาราง 13 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ จำแนกตามช่วงชั้น

สภาพและความต้องการ	ช่วงชั้นที่ 3 (n = 208)		ช่วงชั้นที่ 4 (n = 160)	
	f	%	f	%
1. จำนวนสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
เพียงพอ	131	62.98	104	65.00
ไม่เพียงพอ	77	37.02	56	35.00
2. ความต้องการสนามที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาภายใน				
สนามกรีฑา	12	5.77	15	9.38
สนามฟุตบอล	20	9.62	43	26.88
สนามแบดมินตัน	12	5.77	1	0.63
อื่นๆ เช่น สนามวอลเลย์บอล เทนนิส ตะกร้อ	40	19.23	12	7.50
3. สภาพสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
มีมาตรฐานทุกสนาม	106	50.96	58	36.25
มีมาตรฐานบางสนาม	95	45.67	69	43.13
ไม่ได้มาตรฐาน	7	3.37	33	20.63
4. นักเรียนต้องการสนามกีฬาที่มีมาตรฐานในการแข่งขันกีฬาภายใน				
สนามกรีฑา	31	14.90	46	28.75
สนามฟุตบอล	77	37.02	84	52.50
สนามแบดมินตัน	44	21.15	7	4.38
อื่นๆ เช่น	56	26.92	23	14.38
5. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน				
มีมาตรฐานทุกอุปกรณ์	118	56.73	71	44.38
มีมาตรฐานบางอุปกรณ์	86	41.35	78	48.75
ไม่ได้มาตรฐาน	4	1.92	11	6.88
6. นักเรียนต้องการใช้อุปกรณ์ในการแข่งขันกีฬายี่ห้ออะไร				
NIKE	98	47.12	96	60.00
ADIDAS	73	35.10	46	28.75
FBT	10	4.81	7	4.38
GRANDSPORT	8	3.85	4	2.50
อื่นๆ เช่น REEBOK, KAPPA, YONEX, FILA	19	9.13	7	4.38

ตาราง 13 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	ช่วงชั้นที่ 3 (n=208)		ช่วงชั้นที่ 4 (n=160)	
	f	%	f	%
7. จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงเชียร์				
เพียงพอ	176	84.62	93	58.13
ไม่เพียงพอ	32	15.38	67	41.88
8. ความต้องการอุปกรณ์ในการแสดงเชียร์				
ฟุ่	108	51.92	85	53.13
กระดาดปรบมือ สะท้อนแสง	90	43.27	69	43.13
แผ่นเพจ	94	45.19	80	50.00
ถุงมือ	82	39.42	62	38.75
ผ้าสวมแขน	63	30.29	57	35.63
อื่นๆ เช่น กระป๋องน้ำอัดลม	52	25.00	42	26.25

จากตาราง 13 แสดงว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ จำแนกเป็นความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความคิดเห็น ว่าจำนวนสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน มีความเพียงพอ ร้อยละ 62.98 และ 65.00 ตามลำดับ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นว่ามีมาตรฐานสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน มีมาตรฐานทุกสนาม ร้อยละ 50.96 ส่วนนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความคิดเห็นว่ามีมาตรฐานสนามที่ใช้ในการ จัดการแข่งขันกีฬากายใน มีมาตรฐานบางสนาม ร้อยละ 43.13 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็น ว่าอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน มีมาตรฐาน ร้อยละ 56.73 และ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความคิดเห็นว่ามีอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน มีมาตรฐานบางอุปกรณ์ ร้อยละ 48.75 และจำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงเชียร์ มีความเพียงพอ ร้อยละ 84.62 และ 58.13 ตามลำดับ

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความต้องการใช้สนามกีฬาโอลิมปิก เทนนิส ตะกร้อ มากที่สุด ร้อยละ 19.23 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความต้องการใช้สนามกีฬาฟุตบอล มากที่สุด ร้อยละ 26.88 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 มีความต้องการสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน คือ สนามกีฬาฟุตบอล ร้อยละ 37.02 และ 52.50 ตามลำดับ นักเรียนต้องการใช้อุปกรณ์ในการแข่งขัน กีฬายี่ห้อ Nike มากที่สุด ร้อยละ 47.12 และ 60.00 ตามลำดับ Adidas ร้อยละ 35.10 และ 28.75 ตามลำดับ FBT ร้อยละ 4.81 และ 4.38 ตามลำดับ Grandsport ร้อยละ 3.85 และ 2.50 ตามลำดับ และยี่ห้ออื่นๆ ร้อยละ 9.13 และ 4.38 ตามลำดับ และต้องการอุปกรณ์ในการแสดงเชียร์ มากที่สุด คือ ฟุ่ ร้อยละ 51.92 และ 53.13 ตามลำดับ

ตาราง 14 ความถี่ และร้อยละสภาพและความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน จำแนกตามระดับ
ช่วงชั้น

สภาพและความต้องการ	ช่วงชั้นที่ 3 (n = 208)		ช่วงชั้นที่ 4 (n = 160)	
	f	%	f	%
1. ปัจจุบันแข่งขันกีฬากายใน ในช่วงเวลา				
พักเที่ยง	1	0.48	14	8.75
พักเที่ยงและหลังเลิกเรียน	91	43.75	77	48.13
หลังเลิกเรียน	102	49.04	61	38.13
ตลอดทั้งวัน	14	6.73	8	5.00
2. นักเรียนต้องการให้แข่งขันกีฬากายใน ในช่วงเวลา				
พักเที่ยง	24	11.54	28	17.50
พักเที่ยงและหลังเลิกเรียน	77	37.02	49	30.63
หลังเลิกเรียน	75	36.06	54	33.75
ตลอดทั้งวัน	32	15.38	29	18.13
3. ชนิดกีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน				
กรีฑา	182	87.50	141	88.13
แบดมินตัน	173	83.17	134	83.75
แชร์บอล	136	65.38	103	64.38
เซปักตะกร้อ	60	28.85	55	34.38
กอล์ฟ	78	37.50	41	25.63
บาสเกตบอล	190	91.35	135	84.38
แฮนด์บอล	117	56.25	82	51.25
ลี้ลาศ	66	31.73	43	26.88
เทนนิส	153	73.56	100	62.50
ฟุตบอล	183	87.98	128	80.00
ซอลล์ฟบอล	72	34.62	56	35.00
วูตน้ำ	124	59.62	71	44.38
เทเบิลเทนนิส	163	78.37	123	76.88
วอลเลย์บอล	156	75.00	101	63.13
เปตอง	139	66.83	90	56.25
อื่นๆ เช่น หมากกระดาน บริดจ์ ฟุตซอล	48	23.08	25	15.63

ตาราง 14 (ต่อ)

สภาพและความต้องการ	ช่วงชั้นที่ 3 (n=208)		ช่วงชั้นที่ 4 (n=160)	
	f	%	f	%
4. ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬาภายในในปัจจุบัน				
นักเรียน	2	0.96	10	6.25
ครู – อาจารย์	99	47.60	98	61.25
นักศึกษามหาวิทยาลัย	107	51.44	52	32.50
5. ความต้องการผู้ตัดสินในการตัดสินกีฬาภายใน				
นักเรียน	30	14.42	36	22.50
ครู – อาจารย์	88	42.31	70	43.75
นักศึกษามหาวิทยาลัย	63	30.29	37	23.13
กรรมการสมาคม	27	12.98	17	10.63
6. ระยะเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์				
1 เดือน	105	50.48	50	31.25
2 เดือน	69	33.17	55	34.38
3 เดือน	34	16.35	55	34.38
7. ความต้องการในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์				
1 เดือน	61	29.33	28	17.50
2 เดือน	71	34.13	37	23.13
3 เดือน	54	25.96	79	49.38
มากกว่า 3 เดือน	22	10.58	16	10.00
8. ปัจจุบันแต่ละสัปดาห์มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีม				
เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน				
สัปดาห์ละ 5 - 7 วัน	23	11.06	20	12.50
สัปดาห์ละ 3 - 4 วัน	40	19.23	45	28.13
สัปดาห์ละ 1 - 2 วัน	14	6.73	16	10.00
ไม่มีการฝึกซ้อม	131	62.98	79	49.38
9. นักเรียนต้องการให้มีการฝึกซ้อมกีฬา				
เพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน				
สัปดาห์ละ 5 - 7 วัน	59	28.37	25	15.63
สัปดาห์ละ 3 - 4 วัน	75	36.06	53	33.13
สัปดาห์ละ 1 - 2 วัน	56	26.92	38	23.75
ไม่มีการฝึกซ้อม	18	8.65	44	27.50

จากตาราง 14 แสดงว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน จำแนกเป็นความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยรวม นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันมีการ จัดการแข่งขันกีฬากายในในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ร้อยละ 49.04 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความ คิดเห็นว่า มีการจัดการแข่งขันกีฬากายในในช่วงเวลาพักเที่ยงและหลังเลิกเรียน ร้อยละ 48.13 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นว่า ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬากายใน ในปัจจุบัน คือ ครู-อาจารย์ ร้อยละ 51.44 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความคิดเห็นว่า ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬากายใน ในปัจจุบัน คือ นักศึกษามหาวิทยาลัย ร้อยละ 61.25 ระยะเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความคิดเห็นว่ามีเวลาประมาณ 1 เดือน ร้อยละ 47.25 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ส่วนใหญ่เห็นว่ามีเวลาประมาณ 2-3 เดือน ร้อยละ 34.38 และนักเรียน มีความคิดเห็นว่าในแต่ละสัปดาห์มีการ ฝึกซ้อมกีฬา สัปดาห์ละ 3 - 4 วัน เพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 36.06 และ 33.13 ตามลำดับ

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีความต้องการให้แข่งขันกีฬากายใน ในช่วงเวลาพักเที่ยงและหลังเลิกเรียน ร้อยละ 37.02 นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีความต้องการให้แข่งขัน กีฬากายใน ในช่วงหลังเลิกเรียน ร้อยละ 33.75 นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน กีฬาบาสเกตบอล มากที่สุด คือ ร้อยละ 91.35 และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ต้องการให้มีการจัดการ แข่งขันกรีฑา มากที่สุด คือ ร้อยละ 88.13 ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬากายในที่นักเรียนต้องการ คือ ครู-อาจารย์ ร้อยละ 42.31 และ 43.75 ตามลำดับ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ต้องการเวลาในการเตรียมการ ด้านการแสดงเชียร์ ประมาณ 2 เดือน ร้อยละ 34.13 ส่วนนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ต้องการเวลาในการ เตรียมการด้านการแสดงเชียร์ ประมาณ 3 เดือน ร้อยละ 49.38 และนักเรียนต้องการให้มีการฝึกซ้อม กีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน สัปดาห์ละ 3 – 4 วัน ร้อยละ 36.06 และ 33.13 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร กับการจัดการ แข่งขันกีฬากายใน ปีการศึกษา 2550

ไม่มีข้อเสนอแนะ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต
ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิต
ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 5 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 8,489 คน
เป็นนักเรียนชาย 4,208 คน และนักเรียนหญิง 4,281 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิต
ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 368 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง
2. ระดับชั้น แบ่งเป็น
 - 2.1 ช่วงชั้นที่ 3
 - 2.2 ช่วงชั้นที่ 4

ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและความต้องการในการจัดแข่งขันกีฬากายใน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยค้างนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เรื่อง สภาพและความต้องการ
ในการจัดแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร
ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร กับการ
แข่งขันกีฬากายใน จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคลากร

2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านสนามและอุปกรณ์
4. ด้านการจัดการแข่งขัน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามให้ผู้ตอบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและความต้องการในการจัดแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความต้องการในการจัดแข่งขันกีฬากายในของนักเรียน โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 มาตรวจให้คะแนนและทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปเป็นรายชื่อ และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามโดยรวมเป็นเพศชาย จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 49.46 และเพศหญิง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 50.54 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 56.52 และส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

1. ด้านบุคลากร โดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 88.32 อาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 95.65 มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬาทุกวัน ร้อยละ 60.05 นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน ร้อยละ 93.21 ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเป็นกองเชียร์มากที่สุด คือ ร้อยละ 52.45

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 โดยรวม นักเรียนมีความต้องการให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬากายใน โดยเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 49.73 ต้องการให้อาจารย์มีส่วนร่วม

ในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน โดยเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ร้อยละ 55.16 ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามกีฬาทุกวัน ร้อยละ 84.24 และนักเรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน โดยการเป็นนักกีฬา ร้อยละ 46.47

2. ด้านงบประมาณ โดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมทุกด้าน ร้อยละ 33.97 นักเรียนไม่ได้ขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก ร้อยละ 34.78 ปัจจุบันนักเรียนไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 48.64 และนักเรียนใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมการแสดงเชียร์มากที่สุด คือ ร้อยละ 32.61

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านงบประมาณ นักเรียนต้องการให้ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอกสนับสนุนงบประมาณในด้าน อาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 33.95 และร้อยละ 33.24 ตามลำดับ นักเรียนไม่ต้องการออกค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 73.64 และนักเรียนต้องการใช้งบประมาณในกิจกรรมด้านการแสดงเชียร์ มากที่สุด คือ ร้อยละ 25.00

3. ด้านสนามและอุปกรณ์ โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่าจำนวนสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน มีความเพียงพอ ร้อยละ 63.86 สภาพสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน มีมาตรฐาน ร้อยละ 44.57 อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ส่วนใหญ่มีมาตรฐาน ร้อยละ 51.36 จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงเชียร์ มีความเพียงพอ ร้อยละ 73.10

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านสนามและอุปกรณ์ โดยรวมนักเรียนมีความต้องการสนามฟุตบอลที่ได้มาตรฐาน มากที่สุด ร้อยละ 43.75 นักเรียนต้องการใช้อุปกรณ์ในการแข่งขันกีฬายี่ห้อ Nike มากที่สุด ร้อยละ 52.72 Adidas ร้อยละ 32.34 FBT ร้อยละ 4.62 Grand sport ร้อยละ 3.26 และยี่ห้ออื่นๆ ร้อยละ 7.07 และนักเรียนมีความต้องการอุปกรณ์ในการแสดงเชียร์ มากที่สุด คือ พู่ ร้อยละ 52.45

4. ด้านการจัดการแข่งขัน โดยรวม ปัจจุบันมีการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลาพักเที่ยงและหลังเลิกเรียน ร้อยละ 45.65 ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬาภายในในปัจจุบัน คือ ครู-อาจารย์ ร้อยละ 53.53 ระยะเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ โดยรวมมีเวลาประมาณ 1 เดือน ร้อยละ 42.12 และในแต่ละสัปดาห์ไม่มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน ร้อยละ 57.07

ความต้องการการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 ด้านการจัดการแข่งขัน โดยรวม นักเรียนต้องการให้แข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียน มากที่สุด ร้อยละ 35.05 ชนิดกีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ บาสเกตบอล, กรีฑา และฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 88.32, 87.77 และ 84.51 ตามลำดับ ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬาภายในที่นักเรียนต้องการ คือ ครู-อาจารย์ ร้อยละ

42.93 นักเรียนต้องการเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ ประมาณ 3 เดือน ร้อยละ 33.64 และนักเรียนต้องการให้มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน สัปดาห์ละ 3 – 4 วัน ร้อยละ 34.78

อภิปรายผล

ในการศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียน สาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวมสภาพความเป็นจริงของผู้บริหาร และอาจารย์ มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน ส่วนความต้องการของนักเรียน นักเรียน ต้องการให้ผู้บริหารและอาจารย์มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬา เพราะจะได้ลดช่องว่างระหว่าง ผู้บริหาร, อาจารย์ และนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รู้จักผู้บริหารและอาจารย์มากยิ่งขึ้น เมื่อมีปัญหา อะไรจะได้กล้าที่จะเข้าไปปรึกษา

สภาพความเป็นจริงมีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามทุกวันเป็นส่วนใหญ่ และความต้องการของนักเรียนก็ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสนามทุกวัน เนื่องจากเมื่อมีอาการบาดเจ็บจากการแข่งขันกีฬาจะได้รับการปฐมพยาบาลได้อย่างรวดเร็ว และปลอดภัย ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของสิริชัย มะกรุดทอง (2540: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการแข่งขัน กีฬากองทัพไทย ครั้งที่ 31 พุทธศักราช 2540 พบว่า ปัญหาที่พบมากคือขาดแพทย์และเจ้าหน้าที่ พยาบาล ขาดการประสานงานกับโรงพยาบาลเมื่อส่งผู้ป่วยเข้ารับการรักษาพยาบาล

สภาพความเป็นจริงมีส่วนร่วมในการเข้าในการแข่งขันกีฬากายใน ส่วนใหญ่จะร่วมใน กีฬากองเชียร์เป็นจำนวนมาก แต่ความต้องการของนักเรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน นักเรียนต้องการที่จะเป็นนักกีฬา เป็นจำนวนมาก เนื่องจากนักเรียนในวัยนี้ต้องการที่จะแสดงออก และรักการออกกำลังกาย

2. ด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวมสภาพความเป็นจริงผู้ปกครอง ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณในทุก ๆ ด้าน ส่วนความต้องการของนักเรียน นักเรียนต้องการให้ ผู้ปกครองสนับสนุนงบประมาณในด้านอาหารและเครื่องดื่มเป็นจำนวนมาก เนื่องจากงบประมาณ ด้านอาหารและเครื่องดื่มของแต่ละสัปดาห์จำกัดเพราะต้องการนำงบประมาณที่ได้มาไปใช้ในด้าน อื่น ๆ เช่น ด้านการแสดงเชียร์เป็นส่วนใหญ่ ทำให้งบประมาณในด้านนี้มีจำนวนน้อย

สภาพความเป็นจริงนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เนื่องจากทางโรงเรียนให้การสนับสนุนด้านงบประมาณในด้านอาหารและเครื่องดื่ม เนื่องจาก รายจ่ายของนักเรียนจะไปตกอยู่กับการแสดงเชียร์เป็นส่วนใหญ่

สภาพความเป็นจริงนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ต้องออกค่าใช้จ่ายในการจัดการแข่งขันกีฬา กายใน ส่วนความต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย เนื่องจากทางโรงเรียนและ ผู้ปกครองได้ช่วยเหลือในด้านงบประมาณนี้อยู่แล้ว

สภาพความเป็นจริงนักเรียนใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมแสดงเชียร์มากที่สุด ส่วนความต้องการของนักเรียนส่วนใหญ่ ก็ต้องการงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมการแสดงเชียร์เช่นกัน เนื่องจากกิจกรรมการแสดงเชียร์ได้แบ่งเป็นหลายฝ่ายมีทั้งฝ่ายเชียร์ลีดเดอร์และอุปกรณ์ประกอบการแสดงเชียร์

3. ด้านสนามและอุปกรณ์ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวมสภาพความเป็นจริงสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายในมีความเพียงพออยู่แล้ว แต่นักเรียนต้องการใช้สนามฟุตบอลที่มีมาตรฐานมากกว่าที่เป็นอยู่ เนื่องจากสนามที่ใช้แข่งขันฟุตบอลในปัจจุบันนั้นมีขนาดเล็กเกินไปซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติกันต์ แก้ววิเศษ (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีมผู้ฝึกสอน และนักกีฬาต่อการแข่งขันรอบคัดเลือก กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ข้อ ปานกลาง 4 ข้อ และน้อย 1 ข้อ โดยข้อที่อยู่ในระดับมาก 3 ข้อ คือ ความเหมาะสมของสถานที่และอุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันเพียงพอ

สภาพความเป็นจริงของอุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการแข่งขันกีฬากายในนั้นมีมาตรฐานดีอยู่แล้วแต่ความต้องการของนักเรียนอยากให้อุปกรณ์ในการแข่งขันกีฬายี่ห้อ Nike เป็นจำนวนมาก เนื่องจากอุปกรณ์กีฬายี่ห้อ Nike มีคุณภาพที่จัดอยู่ในแนวหน้าของโลก การแข่งขันกีฬาหลายรายการก็นิยมใช้อุปกรณ์ยี่ห้อนี้เป็นจำนวนมาก

สภาพความเป็นจริงของอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงเชียร์ มีความเพียงพออยู่แล้ว แต่นักเรียนต้องการพู่ มาใช้ในการแสดงเชียร์เป็นจำนวนมาก เนื่องจากพู่ สามารถนำมาทำการแสดงเชียร์ได้หลากหลายอย่าง เช่น การแปลอักษร การให้จังหวะในการเชียร์

4. ด้านการจัดการแข่งขัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวมสภาพความเป็นจริงช่วงเวลาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬากายในอยู่ในช่วง พักเที่ยงและหลังเลิกเรียนเป็นจำนวนมาก ความต้องการของนักเรียนในการจัดการแข่งขันกีฬากายในอยู่ในช่วงหลังเลิกเรียน เนื่องจากการแข่งขันกีฬากายในจะได้ไม่ส่งผลกระทบต่อเวลาในการเรียนการสอนของทางโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรรัตน์ หิรัญชาติ (2529: 79 - 82) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของบุคลากรหน่วยงานเอกชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรของหน่วยงานเอกชนในกรุงเทพมหานครมีความต้องการการจัดบริการด้านช่วงเวลาในการออกกำลังกาย ได้แก่ ต้องการออกกำลังกาย วันเสาร์ วันอาทิตย์ และต้องการออกกำลังกายช่วงเวลา 16.00 - 18.00 น., 18.00 - 20.00 น. ของทุกวัน

สภาพความเป็นจริงของผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬากายใน คือ ครู - อาจารย์ เป็นส่วนใหญ่ ความต้องการของนักเรียนในเรื่องผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬากายในก็เป็นครู - อาจารย์ เนื่องจากครู - อาจารย์ ตัดสินได้อย่างยุติธรรม โปร่งใส และไม่ลำเอียง

สภาพความเป็นจริงในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ มีระยะเวลา 1 เดือน เป็นส่วนใหญ่ ความต้องการของนักเรียน นักเรียนต้องการให้มีการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์ 3 เดือนเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการเตรียมความพร้อมด้านการแสดงเชียร์ ต้องอาศัยระยะเวลาที่นานพอสมควร เพราะจะต้องทำการนัดหมายน้อง ๆ ภายในสี่เพื่อการฝึกซ้อมร้องเพลง และนัดหมายจังหวะในการแปลตัวอักษร

สภาพความเป็นจริงในการเตรียมทีมกีฬาของแต่ละสี ปัจจุบันไม่มีการฝึกซ้อมเลยเป็นส่วนใหญ่ ความต้องการของนักเรียนในการเตรียมทีมฝึกซ้อมกีฬา นักเรียนต้องการให้มีการฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 3 - 4 วัน เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเวลาทำการแข่งขันจะได้มีความเข้าใจกันในทีมและจะได้ทบทวนทักษะทางด้านกีฬาเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการแข่งขันกีฬากายในควรนำผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามความต้องการของนักเรียน เพื่อให้การจัดการแข่งขันกีฬากายในมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ตามภาคต่าง ๆ เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลในการปรับปรุง
2. ควรมีการศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬากายในของนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อจะได้เปรียบเทียบและนำผลที่ได้มาปรับปรุง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2541). แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531-2539 .
กรุงเทพฯ : กองนโยบายและแผน สำนักผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2544). กรอบแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2545-2549). กรุงเทพฯ : กองกีฬา.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2527). นันทนาการชุมชน. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- เจษฎา แซ่มประเสริฐ. (2540). การประเมินความต้องการจำเป็นเฉพาะกรณีตัวอย่าง หมวด
วิชาวิทยาศาสตร์ โรงเรียนบางประกอกวิทยาคม. กรุงเทพฯ : หมวดวิชาวิทยาศาสตร์
โรงเรียนบางประกอกวิทยาคม.
- ไชยรัตน์ คุณาชีวะ. (2524). ปัญหาการจัดและดำเนินการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง
ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ค.บ. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จิตติกันต์ แก้ววิเศษ. (2547). ความคิดเห็นของผู้ควบคุมทีมผู้ฝึกสอน และนักกีฬาต่อการ
แข่งขันรอบคัดเลือก กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30. ปรินญาณิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. มหาสารคาม : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรีดา รอดโพธิ์ทอง. (2525, เมษายน). “แผนพัฒนาและส่งเสริมกีฬา”. วารสารสุขศึกษา
พลศึกษาและนันทนาการ. 8 : 42-43.
- ปรีชา ดันจริยานนท์. (2529). การจัดการแข่งขัน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา พงษ์เพ็ง. (2536). การศึกษาปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศ
ไทย ครั้งที่ 21 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เพชรรัตน์ หิรัญชาติ. (2530). ความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริม
สุขภาพและสมรรถภาพทางกายของบุคคลในหน่วยงานเอกชนในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- ภาวดี รามสิทธิ์. (2538). ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬาสถาบันพยาบาลครั้งที่ 21
พุทธศักราช 2537. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- มาลี อาสาเสนีย์. (2533). การศึกษาความต้องการนิเทศงานวิชาการภายในโรงเรียนของผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศิรินันต์ ชื่นจิตกุลถาวร. (2533). การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูธุรกิจโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สิริชัย มะกรุดทอง. (2524). ปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬากองทัพไทย ครั้งที่ 31 พุทธศักราช 2540. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2533). แนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็นทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- สุวิทย์ อัมประไพ. (2546). สภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาในจังหวัดสระบุรี ปีการศึกษา 2546. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Antonacci, Robert Josept. (1957, April). "Sport Participation and Interest of High School Boy in the State of Illinois". *Dissertation Abstracts*. 17(18) : 86.
- Foehrenbach, L.M. (1953, June). "Why Girl Choose After - School Sport". *Journal of Health Physical Education and Recreation*. 24(9) : 34.
- Kaplowitz, Susan Cherul. (1977, June). "Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High School". *Dissertation Abstracts International*. 38(14) : 72 - A.
- Lewis, R. (1951, October). "An Analysis of Intramural Sport Programs in the State Supported Senior University in Tennessee". *Dissertation Abstracts International*. 40(4) : 1951 - A.
- Neilson, Robert Lewis. (1979, October). "An Analysis of Intramural Sports Programs in the State Supported Senior Universities in Tennessee". *Dissertation Abstracts International*. 40(4): 1951 – A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องสภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน
ของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียน

โรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

คำอธิบาย แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสำรวจสภาพและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพและความต้องการของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครกับการแข่งขันกีฬาภายใน ปีการศึกษา 2550 จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านบุคลากร
- 2.2 ด้านงบประมาณ
- 2.3 ด้านสนามและอุปกรณ์
- 2.4 ด้านการจัดการแข่งขัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ปีการศึกษา 2550

- ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยเท่านั้น มิได้มีการเผยแพร่เพื่อให้เกิดความเสียหายแต่อย่างใด
- โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อประโยชน์ในการนำมาปรับปรุงแก้ไขการจัดการแข่งขันกีฬาภายในของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษาต่อไป

ตอนที่ 1**คำชี้แจง**

รายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ท่านเลือกตอบ

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ระดับช่วงชั้นที่ 3

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3

ระดับช่วงชั้นที่ 4

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6

3. สถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

☐ โรงเรียนสาริต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

☐ โรงเรียนสาริต มศว ปทุมวัน

☐ โรงเรียนสาริตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

☐ โรงเรียนสาริตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

☐ โรงเรียนสาริตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนที่ 2

แบบสอบถามสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและความต้องการในการจัดการแข่งขันกีฬายานใน
ของนักเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550

คำชี้แจง คำถามในส่วนนี้จะถาม 2 ลักษณะ คือ

1. สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หมายถึง สภาพที่เป็นจริงหรือเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน
2. ความต้องการของนักเรียน หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนา

ในการจัดการแข่งขันกีฬายานในของนักเรียน

ผู้วิจัยได้กำหนดสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและความต้องการของนักเรียน 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านสนามและอุปกรณ์
4. ด้านการจัดการแข่งขัน

การตอบแบบสอบถามด้านที่ 1 – 4

1. ให้พิจารณาสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน (สภาพความเป็นจริง) มากที่สุด
2. ความต้องการของนักเรียน ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความต้องการของนักเรียนมากที่สุด

1. ด้านบุคลากร

1. ปัจจุบันผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

☐ มี
 ☐ ไม่มี
2. นักเรียนต้องการให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน

☐ ร่วมการแข่งขันกีฬา

☐ ร่วมเดินพาเหรด

☐ ชมการแข่งขันกีฬา

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
3. ปัจจุบันอาจารย์มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน

☐ มี
 ☐ ไม่มี
4. นักเรียนต้องการให้อาจารย์มีส่วนร่วมในพิธีเปิด-ปิดการแข่งขันกีฬาภายใน

☐ ร่วมการแข่งขันกีฬา

☐ ร่วมเดินพาเหรด

☐ ชมการแข่งขันกีฬา

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่พยาบาล ประจำสนามกีฬา

☐ มีทุกวัน
 ☐ มีเป็นบางวัน

☐ ไม่มี
6. นักเรียนต้องการเจ้าหน้าที่พยาบาล ประจำสนามกีฬา

☐ มีทุกวัน
 ☐ มีเป็นบางวัน

☐ ไม่มี
7. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน

☐ มี
 ☐ ไม่มี

ถ้ามี

☐ กองเชียร์

☐ นักกีฬา

☐ สวัสดิการ

☐ ลีดเดอร์

☐ ผู้ตัดสิน

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
8. นักเรียนต้องการเข้าร่วมกิจกรรมใดในการแข่งขันกีฬาภายใน

☐ กองเชียร์

☐ ลีดเดอร์

☐ นักกีฬา

☐ ผู้ตัดสิน

☐ สวัสดิการ

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. ด้านงบประมาณ

1. ปัจจุบันมีผู้ปกครองให้การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมด้านใด

☐ กีฬา	☐ การแสดงเชียร์
☐ อาหารและเครื่องดื่ม	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
2. นักเรียนต้องการให้ผู้ปกครองสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมด้านใด

☐ กีฬา	☐ การแสดงเชียร์
☐ อาหารและเครื่องดื่ม	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
3. ปัจจุบันนักเรียนขอการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกในกิจกรรมด้านใด

☐ กีฬา	☐ การแสดงเชียร์
☐ อาหารและเครื่องดื่ม	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. นักเรียนต้องการให้หน่วยงานภายนอกช่วยสนับสนุนในกิจกรรมด้านใด

☐ กีฬา	☐ การแสดงเชียร์
☐ อาหารและเครื่องดื่ม	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. ปัจจุบันนักเรียนต้องออกค่าใช้จ่ายต่อคนเพื่อช่วยในการจัดการแข่งขันกีฬากายใน

☐ ไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย	☐ น้อยกว่า 500 บาท
☐ 500 - 1,000 บาท	☐ มากกว่า 1,000 บาท
6. นักเรียนต้องการออกค่าใช้จ่ายในการช่วยการจัดการแข่งขันกีฬากายใน

☐ ไม่ต้องออกค่าใช้จ่าย	☐ น้อยกว่า 500 บาท
☐ 500 - 1,000 บาท	☐ มากกว่า 1,000 บาท
7. ปัจจุบันนักเรียนใช้งบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรมใดมากที่สุด

☐ กีฬา (ชุดกีฬา)	☐ การแสดงเชียร์
☐ อาหารและเครื่องดื่ม	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
8. นักเรียนต้องการใช้งบประมาณในกิจกรรมใดมากที่สุด

☐ กีฬา (ชุดกีฬา)	☐ การแสดงเชียร์
☐ อาหารและเครื่องดื่ม	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

3. ด้านสนามและอุปกรณ์

1. จำนวนสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน
☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ
2. ความต้องการสนามที่ใช้ในการแข่งขันกีฬาภายใน
☐ กรีฑา ☐ สนามฟุตบอล
☐ สนามเบดมินตัน ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
3. สภาพสนามที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน
☐ มีมาตรฐานทุกสนาม ☐ มีมาตรฐานบางสนาม
☐ ไม่ได้มาตรฐาน
4. นักเรียนต้องการสนามกีฬาที่มาตรฐานในการแข่งขันกีฬาภายใน
☐ กรีฑา ☐ สนามฟุตบอล
☐ สนามเบดมินตัน ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน
☐ มีมาตรฐานทุกอุปกรณ์ ☐ มีมาตรฐานบางอุปกรณ์
☐ ไม่ได้มาตรฐาน
6. นักเรียนต้องการใช้อุปกรณ์ในการแข่งขันกีฬายี่ห้ออะไร
☐ NIKE ☐ ADIDAS
☐ FBT ☐ GRANDSPORT ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
7. จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดงเชียร์
☐ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ
8. ความต้องการอุปกรณ์ในการแสดงเชียร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ พู่ ☐ กระดาษปรบมือ สะท้อนแสง
☐ แผ่นเพจ ☐ ถุงมือ
☐ ผ้าสวมแขน ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ด้านการจัดการแข่งขัน

1. ปัจจุบันแข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลา

☐ พักเที่ยง	☐ พักเที่ยงและหลังเลิกเรียน
☐ หลังเลิกเรียน	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
2. นักเรียนต้องการให้แข่งขันกีฬาภายใน ในช่วงเวลา

☐ พักเที่ยง	☐ พักเที่ยงและหลังเลิกเรียน
☐ หลังเลิกเรียน	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
3. ชนิดกีฬาที่ต้องการให้มีการจัดการแข่งขัน

☐ กรีฑา	☐ แบดมินตัน	☐ แฮร์บอล	☐ เซปักตะกร้อ
☐ กอล์ฟ	☐ บาสเกตบอล	☐ แฮนด์บอล	☐ ลีลาศ
☐ เทนนิส	☐ ฟุตบอล	☐ ซอฟท์บอล	☐ วาโยน้ำ
☐ เทเบิลเทนนิส	☐ วอลเลย์บอล	☐ เปตอง	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. ผู้ตัดสินที่ใช้ในการตัดสินกีฬาภายในในปัจจุบัน

☐ นักเรียน	☐ ครู - อาจารย์
☐ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัย	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. ความต้องการผู้ตัดสินในการตัดสินกีฬาภายใน

☐ นักเรียน	☐ ครู - อาจารย์
☐ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัย	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
6. ระยะเวลาในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์

☐ 1 เดือน	☐ 2 เดือน
☐ 3 เดือน	☐ มากกว่า 3 เดือน
7. ความต้องการในการเตรียมการด้านการแสดงเชียร์

☐ 1 เดือน	☐ 2 เดือน
☐ 3 เดือน	☐ มากกว่า 3 เดือน
8. ปัจจุบันแต่ละสัปดาห์มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน

☐ สัปดาห์ละ 5 - 7 วัน	☐ สัปดาห์ละ 3 - 4 วัน
☐ สัปดาห์ละ 1 - 2 วัน	☐ ไม่ฝึกซ้อม
9. นักเรียนต้องการให้มีการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อเตรียมทีมเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาภายใน

☐ สัปดาห์ละ 5 - 7 วัน	☐ สัปดาห์ละ 3 - 4 วัน
☐ สัปดาห์ละ 1 - 2 วัน	☐ ไม่ฝึกซ้อม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักเรียนโรงเรียนสาริตในกรุงเทพมหานคร กับการจัดการแข่งขันกีฬา
ภายใน ปีการศึกษา 2550

1. ด้านบุคลากร

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านงบประมาณ

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสนามและอุปกรณ์

.....

.....

.....

.....

.....

4. ด้านการจัดการแข่งขัน

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี
 อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ธงชาติ พุเจริญ
 อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์บัณฑิต แพนล้นฟ้า
 อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายจตุพร บรรเร้งเสนาะ
วันเดือนปีเกิด	29 ธันวาคม 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	155 ม.2 หมู่บ้านเทพทิพย์นิเวศน์ ซอยสายไหม 10 แขวงสายไหม เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ (กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2535	ชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนศรีจิตรา จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2538	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย จังหวัดกรุงเทพฯ
พ.ศ. 2541	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนทิวไผ่งาม จังหวัดกรุงเทพฯ
พ.ศ. 2545	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2551	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ